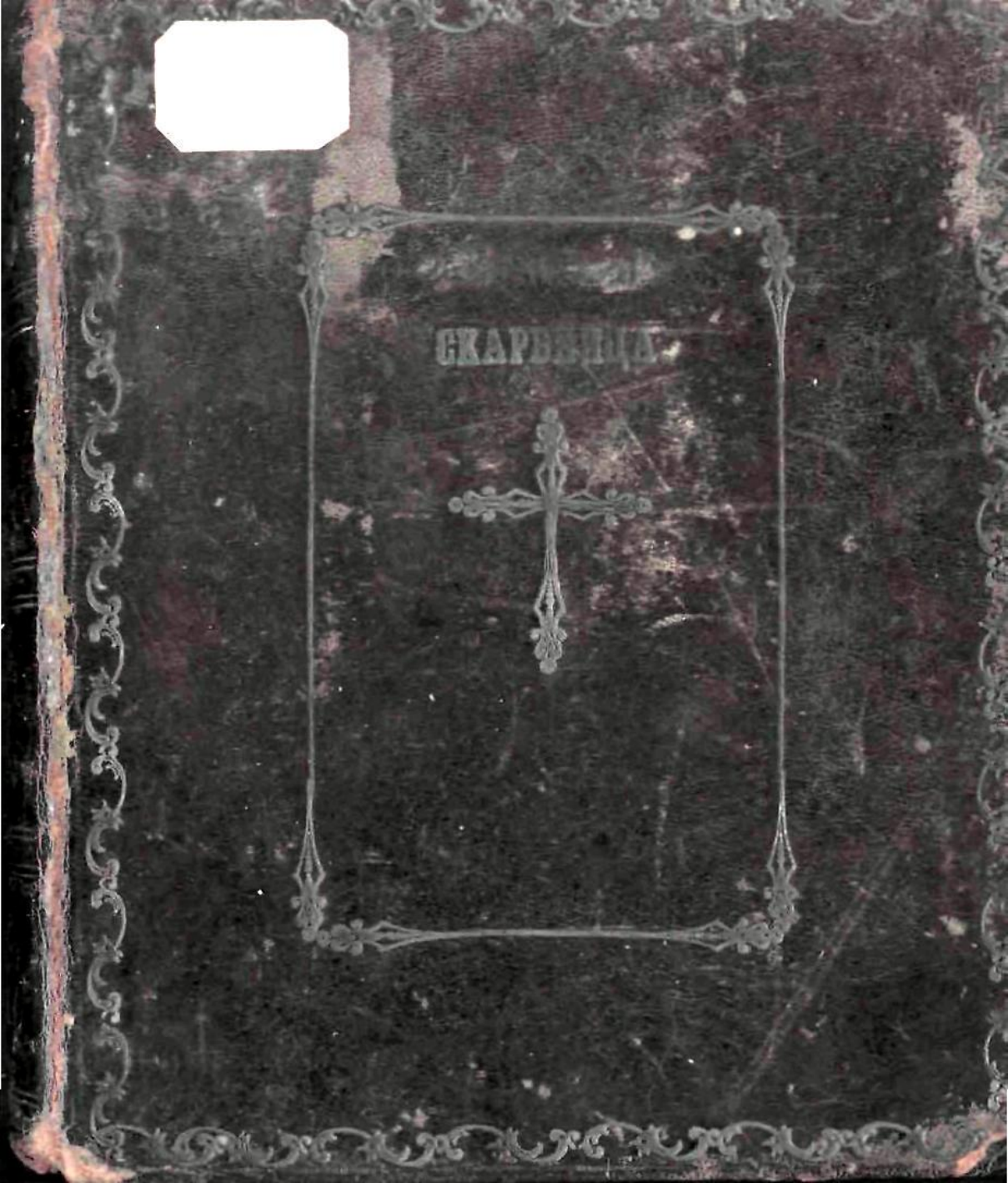
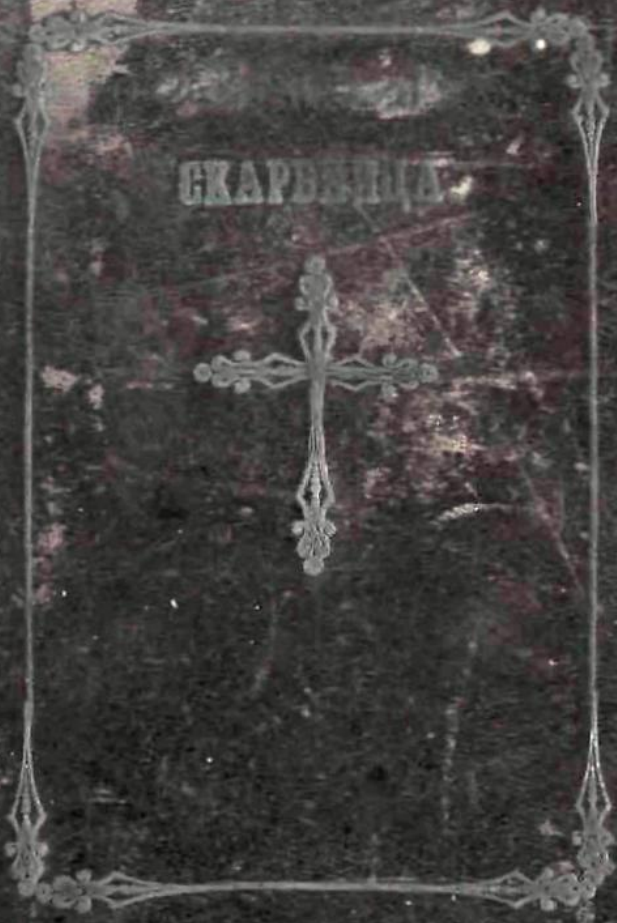

СКАРБЕНЦА

Омс об. Взаимобетане, Неранево у.
Неранево милобога

Дат, Мусео Државног
Универзитетног Хорватског
Землеупис

№ 237.
~~N 909~~

Коб. Коб.
нес. 16/62.

K

1876 1676 1184/c 1745 1748

Кто не понимает польского языка
и малороссийского наречія, тотъ не
можетъ понимать и написаннаго
книжки.

1894
1676
218

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА ХДУ
ВУЛ. М.

В. 1. 507 148

СКАРБНИЦА

1413
3166

ПОТРЕБНАЯ

И ПОЖИТІУНАЯ ВНИМУ СВЕДѢНІЮ,
ПРЕСЛАВНА БУДЬТЕ БЛАЖЕННА

И БЛАЖЕННА СКАРБАМИ И ЧУДАМИ СВОИМИ

И ВИДИМОСТИ БУДУЩИХ ПРАВЕДИНОСТЕЙ ЕГО МАТЕРИ

ГДА ЦА

И СЛАВНАГО ГАЛАНТОВСКАГО

АРХИМАНДРИТЫ ЧИСТОВОГО, БЛАЖЕННАГО,

ЗНАЙДЕННАГО.

И ТИПОГРАФІИ, В НОВГОРОДКѢ СЪВЕРШЕННА

ГОДА МЦА АГВСТА, ДНА КГ.

СВѢДѢНІЮ.

Leopolda Grawmke

169704

8 *Школовский* 1876 г.

Положъ въ двѣданихъ зѣманъ смрътѣе [ѿвѣдѣнъ]
 ѿ зѣлннѣи, Ісаїа: ма.

Азъ оукрѣпаю ѿ, гакъ смрътѣ [ѿвѣ] оутлѣн,
 Ісаїа: аї.

Возникнегъ въ драгѣ мѣсто купарнѣ,
 [ѿвѣдѣта мовнѣ] ѿвѣдѣ, Ісаїа: не.

Сне великомъ егѡ мѡти Пѡнѣ
 Іѡановѣ самѣйловѣчовѣ
 Гетмановѣ войска егѡ Цѣркѡ
 Превѣтаѡ величїтва Запороко,
 Фундатровѣ свѣмѣ и добродѣви Ласкавомѣ,
 Ласки Бженназемѣ, доброго здоровья, долго-
 дїствїа, шасливого житїа, и здвїтаздвїта
 на нїпрїатїа ми, по тымъ вѣчного вѣѣ три
 ѡмфѡ шедон десїицы, бѣга вѣ Трїун єдиногѡ
 полѣтїи Авторѣ оубердно жїаїт.

Кареницѣ дорогѣи здорогѣми
 скарбами приношѣ прѣзачнїи коспїк
 вашѣ, Іѡне великомъ Гетманѣ За-
 порожкїи, Мїѣвїи Пѡне мой и добро-
 дѣю ласкавїи, Скареницю єсть Престѣа бїа
 вѣцкаа, скарбами іа Ѹда єї надывають,
 такѣю скареницѣ и скарбы такїи спомнїаа
 хсѣ, мѡваун: бѣгїи члѣкѣ шблагато окрѡвищ
 стїца своїгѡ и здносїтѣ благоє, даа того тѣю
 скареницѣ Престѣю бїѣх вѣцкѣю хсѣ скарбами
 хсѣ Ѹдами єѣ приношѣ великомъности тѣої, во
 великомъности тѣої вѣ Трїѣговѣ Престѣої бїѣи

ЛѢК: 5.

Тѣої ЛѢК: 5.

Вѣцкѣи

Блѣцкой Церковѣ знаменитѣю ѿ Блѣгочестнѣю
 Князя Черниговскогѡ Свѣтослава Гроумови,
 Внѣка Володымира Монархи Рускогѡ зъ Камѣна
 Звѣдованнѣю, и ѿ Дочестнѣвогѡ Бѣтѣа Пѣла-
 рскогѡ Чарѣ Зопкованнѣю, зъ свои Скареници
 своими Скарками рѣлавиш и вѣнѣши, мобнѣ
 ХС въ Церквѣ Вѣселаймской доторжниковъ: До
 мой домѣ мѣтвы наричѣа, вѣжи сотвориш
 Егѡ вѣртѣпъ разбойникомъ, Такожь Церковъ Бѣн
 Блѣцкой Домѣ Бѣжнѣ, Домѣ мѣтвы оутиннѣ
 вѣртѣпъ разбойникомъ, зъ разбойниками Пѣла-
 рамн Бѣтѣн нѣзбожнѣи до Чернигова прига-
 гнѣвшн, Алѣ вѣлможностѣ твоѣи Зопкованнѣю
 Церковѣ Блѣцкѣю направѣшиш и Фѣвѣшиш,
 маючи напѣмѣти своиѣ Фѣлмографовы слова
 написаны: Рѣвностѣ домѣ когѣи мѣсть ма,
 Тѣю Церковѣ Блѣцкѣю вѣлможностѣ коѣи и при-
 шудобавиш, Инѣгаючи Дѣдовы слова инѣи:
 Гдѣ возлюбихъ блѣголѣпѣи домѣ твоѣгѡ, Мѣи
 чѣды вѣлможностѣ твоѣи на дѣю такѣю, же
 законъ Скарѣи выданы, алѣ направована
 и вѣдована Зопкованнѣю Церквѣ Блѣцкой, ѿ дѣ
 твоѣи Скареници, Прѣтѣи Бѣн Блѣцкой, ѿ дѣ-
 жишиш Скарѣи вѣлнѣи, доброй Здоровѣ, долго

Ал: Кв.

Ал: Зн.

Ал: Кв.

днствіи, и часанков житіи, шовливе ш тои
 Скареници Престои Бщи ш держише навоише
 Скареш великии, помоше великю такъ, же
 запомоше Престои Бщи, можише зантажнати
 втврмановъ, таларо, тдрковъ, и шпріател
 иишыхъ, которыи хоташъ наикшталъ воко
 нимилостивыхъ овцы хви людей правобнри
 поглотити, да штогш хс до шлобъ мошавъ:
 О шхъ посылаю васъ, шкш овца посреде воко,
 ш примоухъ молитвахъ не догтоиныхъ; зычу
 веможности вои такогш на воише прогресш
 шасанковш, шкш шасанковш прогресш на воише
 дознавалъ Петръ Конашевнъ, Сагайдачнши
 Гетманъ Запорожскій, которыи по хотеніем
 потужни громилъ воиша тдрецкн и таларскн,
 Гди по хотеніи ш воишамн великимн Османъ
 Чепаръ тдрецкн приташавъ, Ели вы Сагай
 дачнши звонскомъ Запорожнмъ не загамовал
 тамъ потужн тдрецкон, певне вы тдркн махо
 метанъ вроскн почали ш Церквн Хртіанскн
 мншты свои махометанскнн, лавш станише
 дя швоихъ конн махометанскнхъ чинити,
 Гоиже Сагайдачнши славног мѣсто Кашъ
 в Ткарицѣ зрицрствомъ Запорожнмъ тамъ

Ма: Г.

уолнами приѣхавши въ дѣль, и въѣхъ тѣхъ ковъ
 и тѣларовъ въ сумановъ вытнналъ, и мнѣгихъ
 неколиковъ Хртіанъ знеболѣ поганскон вы-
 хволналъ, и збѣаи кми скарбамн штолъ до
 Россіи шчидны свои вѣрдала, Пншѣтъ еше
 Гнсторикове, же Козакъ бѣнжикъ Хмелницкїи
 тѣларовъ громилъ по заслабѣмъ, сокъ афлѣ.
 Гдыса татаре прѣрѣкъ Горѣнь перпраковали,
 зкоторон Гнсторїи дѣтса вѣдати, же тѣи
 Козакъ бѣнжикъ Хмелницкїи былъ Гетманѣ
 алевъ иишимъ Региментаромъ въ козацкомъ
 боискѣ, Поневѣжъ тѣтъ емѣ самомѣ надѣ
 тѣларамн по заслабѣмъ зкнтлѣво приписано,
 длатогѣ Стефанъ Баторїи Крѣль Польскїи
 боискѣ запорокомѣ далъ за Гѣрѣ на Печѣти
 рїцера, Самопалъ нарамѣ, оубѣка шѣблю, и
 на Голоуѣ перкривленнїи Колпакъ маючогѣ,
 Поневѣ рїцера запорокїи, нечѣлько въ Полю,
 але и на Морѣ днпрїа тѣлами боюѣт, зсамо-
 паловѣ стрѣлаютъ, и шѣблами нпрїа тѣамн
 стннѣютъ, Гларѣ тѣжъ и Катергн тѣрїцкїи
 на Морѣ; накштѣлтъ Колпакѣ перкривленогѣ
 догорї дномѣ перкривлѣютъ, и въ Морѣ зато-
 плаютъ, и мѣстѣ тѣрїцкнхъ и татѣрскнхъ

Мѣртнїи
 Бѣлскїи
 Книгѣ Н.
 айукѣ.

Кнрїалъ
 Давыдо
 вїхъ Сѣд
 нива при
 смѣлѣ
 мнѣ до
 Чернѣго
 ва Кронн
 кѣ шКо.
 закѣхъ
 напнса
 нѣю еко
 торон
 Гѣрѣ Та
 кїи е на
 писаннїи

ДОБѣВѢЮТ

добывають, и на кшталтъ Колпакѣ перекривають, и в
 ногѣ тын мѣста перекривають, а найпершій
 запоцболінемъ Жигмонта першого Короля по-
 лскогѣ поуталивъ Козаки на Запорожю зве-
 рати, Рокѣ афси: ведавгъ повѣсти Кронѣ-
 каровъ, Гди Мендыкерей Чаръ Перкопекій За-
 мавши приѣхъ Жигмонтовъ першомъ, зта-
 тарамн вѣдскіи Краини впаѣ и оу Бѣзказѣ по-
 жилаъ Кошѣмъ, и вагоны розпѣтнлаъ, и мѣста
 и сѣла выпалнаъ, вѣдѣннаъ, и выпѣстошнлаъ,
 и людеи и быдла немало доскогѣ Кошѣ пригна,
 и до Перкопѣ шншолъ, втѣой часѣ Жигмонтѣ
 першій поцболнлаъ Козакомъ тамъ звератнса,
 жѣи штихнѣ шпоганѣ бороннлн, и запоцво-
 лѣнемъ Крѣлевскій поталн Козаки на Сѣч ровѣхъ
 лѣко на вѣспахъ Днѣпровыхъ жнги, гдѣ маю
 Армагы и вон, которн на замкахъ тѣрцкнхъ
 и татарскнхъ побрлн, а найпершн Гетманъ
 Козацкій былъ Прицавъ Ланцкорѣнскій, ко-
 торн зкозакѣмн пошолъ по вѣлагородъ, и
 занлаъ тамъ сѣлаш тѣрцков и татарков,
 и гнлаъ до домъ, а гдѣ татар и тѣрцкн догоннш
 ихъ оу Бѣзрѣ вѣдова, дали бнтѣхъ нмъ, зѣи-
 та жнлн нашн Козаки вѣсѣрмановъ, и кернстѣю

Алѣзаву
 Гвалнѣн
 о Козакѣ
 Книгѣ
 Ай, лѣ

са до своѣмъ мѣшкану вѣрнѣи, да и бжѣ бога-
 тыи въ мѣти, да и Козакѣмъ ещѣ богатѣствѣ
 на дѣки такѣи, живѣи Слѣхали Гетмана своѣмъ,
 Полковниковъ и старшыхъ и иныхъ и шанобали
 Слѣхаютъ Пѣла Павла мовѣуогѣ: всѣка душа
 владѣтѣмъ, держашѣи да повиндѣтѣся, нѣсть ко
 владѣтѣ аще не ѡ бжѣ, да и бжѣ имъ ещѣ згодѣ
 и акѣовъ и еднѣи, живѣи въ згодѣ и въ любѣ
 и въ еднѣи и любовѣю жнѣи, то большѣю славу
 едѣтѣ мѣти, бо ихъ ни тѣрки, ни татарѣ,
 ни иныи не прѣтели не вѣнѣжатѣ, а ле ѡд-
 нѣхъ звѣнѣжнѣи едѣтѣ, да и тогѣ до Козакѣ
 прѣкъ дѣдѣ мѣвѣтѣ: се и нѣхъ что докѣрѣ и лѣ
 то краснѣ, но ежѣ жнѣи ерѣтѣи вѣкѣпѣ: мѣтѣ
 бѣи ко Запорокоѣ славу великѣю, не тѣмъ ко
 да великон ѡваги Рнцѣрѣкон, а ле и даи своѣхъ
 Гетманѣвъ, з Фамнѣи великон, бо Прѣцѣлѣвъ
 Лѣнцѣкорѣнскѣи здомѣ Сенѣторѣкогѣ, по тѣмъ
 Днѣвѣтрѣ Кнѣзѣ вѣшнѣвѣцкѣи, тѣжѣ вѣстѣ
 Фѣи Кнѣзѣ Рѣжнѣскѣи, Фамнѣи великон,
 вѣли Гетманѣи Запорожѣи, на почѣтѣкѣ,
 гдѣса почѣло Козѣцкѣи бѣи ко на Запорожѣю
 звѣрати, з найдѣютѣся тѣжѣ Козакѣи Донскѣи,
 которѣи на Рѣвѣю дономѣ жнѣтѣ, и подѣ

владѣю

Р. М. Г. Г.

Лѣтѣ 1708
 вѣлѣнѣи
 о Козакѣ
 Кнѣгѣ Г.
 А. И., лѣ.

Лѣтѣ 1708
 вѣлѣнѣи
 о Козакѣ
 Кнѣгѣ Г.
 А. И., лѣ.

владдою московскою сѣтъ, и уолны свои зъ до нѣ
 рѣки до болги; на вѣсѣхъ пре горѣхъ переколонѣю
 переколотають, и татаромъ и тѣркомъ шкѣди
 тинатъ, зъ теми козаками донскими алевъ
 московскими сходатъся тѣжъ уломъ и козакѣ
 запорожкѣи, але мѣсѣтъ зѣлю и тѣи, во прѣити
 водою немогутъ, которыи козакѣ вѣсѣ маютъ
 ещѣ славу даа на дѣвѣска своѣго, во козакѣ
 вѣдѣтъ зѣдана мѣдрыхъ людѣи и которыхъ
 на дѣвѣны сѣтъ въ козаровѣ, которыхъ матѣиш
 стриковскѣи въ книжѣ дѣ: вродѣ бѣтъ: на листѣ
 рѣкъ: споминаетъ, мовачи: жетѣи козарѣ
 людѣи народѣ рѣскогѣ змоуна вѣсѣ аи свѣ
 тославѣ игоровичѣ монарѣ рѣскомѣ, даа
 тогѣ свѣтославѣ зъ козарамѣи войнѣ точиѣ,
 и онѣхъ порадиѣ, и до послѣдѣнѣства прѣвѣ,
 и нанѣхъ данѣ вложилъ, але и инѣхъ людѣи
 мѣдрыхъ сѣ дѣжѣ сѣнѣнѣи, которыи мовѣтъ:
 же козакѣ на дѣвѣны сѣтъ въ кодорѣца, во ко
 дорѣжѣцѣ естѣ зѣнакѣ вѣдѣжѣ непомѣ,
 въ которогѣ сѣнѣи мѣца децимѣра вѣтѣвѣтъ,
 зѣимѣ козакѣ въ кодорѣца сѣтъ на дѣвѣны,
 поне вѣжѣ зѣрогѣи ходѣтъ, которыи роги на
 бока своѣи зъ порохомъ налѣжѣтъ до стѣлаиѣ

МАТѢИШ
 СТРИКОВСКО
 РО: Г.
 АИ, РКЪ

НОВАТЪ, ИЛИКЪ ПО ВЫСОКОМУ НѢКЪ КОДОРОЖИЦЪ
 ВЪ ВОДѢ АКИ НЕНОМЪ ПОСТУПЮТЪ, ТАКЪ НАКЛ-
 ЮКЪИ СТУПЪИ, ВЛАДЫ И МЪРЫ БѢСЪРМАНСКИИ ПОДЪ
 И МОРЕМЪ КОДАКИ ПРИХОДАЮТЪ ВЪСТУПЮТЪ, И
 ЗЮГОВЪ СВОИХЪ ПОРОХЪ ВЪ САМОПЪЛЫ СЫВАЮТЪ НА
 БѢСЪРМАНОВЪ АЛЪБО МАХОМИТЪАНОВЪ И НИПРЪАЛЪСЪ
 ИНЫХЪ ХЪ САМОПЪЛОВЪ СТРЕЛЯЮТЪ, И ИХЪ ЗЕН-
 ТЪАЖАЮТЪ, И МѢСТА И ПЪАНСТВА ИХЪ ПО МОЦЪ
 СКОЮ ПОДЕНАЮТЪ, И МОГЮТЪ КОДАКИ СЛОВА
 УЛАМОГРАФОВЫ МОВИТИ: СЪТЪ БѢ ВРАГИ НАША
 И КЕОДИМЪ РОГАМИ, МАЮТЪ КОДАКИ СЛАВЪ ДА
 ОУМЪИТНОСТИ СКОИИ, ЖЕ ОУМЪЮТЪ ПЕРХОДИТИ
 ПОРОГИ, КОТОРИИ СЪА И БЪЗЪ ЗИВЪОВАЛЪ, И ТРЪДНО
 ИХЪ ТЪРКОМЪ И ТАТАРОМЪ ПЕРИТИ И ПРЪИТИ ДО
 КОДАКОВЪ, И КОДАКОМЪ ШКОДИТИ, АЛЕ КОДАКИ
 ВЪ ЧОЛНАХЪ СВОИХЪ ПОЛИНЪ СЪА ИСКЛЮЧЪ, ТАКЪЖЕ
 НА ГОРЪ ЗАТЬ ТЪАГИУНСЪА ПОЛИНЪ, ПОРОГИ ТЪИИ
 ПЕРХОДАЮТЪ, И НА МОРЕ ХОДАЮТЪ И ТЪРКОМЪ И
 ТАТАРОМЪ ШКОДАЮТЪ, МАЮТЪ КОДАКИ ТЪ СЛАВЪ,
 ДА И БЪРЫ ПРАВОСЛАВНОИ, ЖЕ ПРАВОСЛАВЕНЮ И БЪРЪ
 ВОСТОЧНОИ ЧЪРКВИ ЗАХОВЮТЪ, КОТОРАА ЧЪРКОВ
 ШЪ ВОСТОКА; ШЪ ХЪ НАДЪВИКО СВОЕ МАЮТЪ, БО ДО
 ХЪ ПРЪКЪ ЗАХЪРЪА МОВИТИ: ВОСТОКЪ ИМАЕМЪ,
 ШЪ ВОСТОКА ПОХОДИТЪ СЕВЪТЛОСЪ, КОТОРАА

УЛ: МГ.

МАУДА
 ГВАЛЪИ
 КНИГЪ Г:
 АИ, АГ:
 ОКОДАКА

ЗАХА: С

ТѢМНОСТИ РОЗГНАЮТЪ, ТАКЪ ЦЕРКВѢ ВОСТОЧНОЙ
 МѢШКАЮТЫ ХС ВОСТОКЪ СВѢТЛОСТЮ ВЪРИ ПРА-
 ВОСЛАВНОЮ РОЗГНАЮТЪ МѢЖИ ЛЮДМИ НЕВѢР-
 НЫМИ; ТѢМНОСТИ НЕВѢРСТВА, БЛАВОУВАСТВА, И
 ГРЕХИ РОЗМАЮТЪ, ДЛА ТОГО АПАЪ ПАВЕЛЪ
 ВЪ ФІЛІППОМЪ НАПИСАЮ: БѢСТИ БО ИНОГДА ТМА,
 МЫНѢ ЖЕ СВѢТЪ И ГДѢ, ЗА ТѢЮ ВЪКРЪ ПРАВОСЛА-
 ВНЮЮ ЦЕРКВЮ ВОСТОЧНОЮ БОИНЫ ЗАПОРОДЖИИ ВО-
 ЮЮТЪ ЗАХОМІТАМИ НЕВѢРНЫМИ, З ПОГАНАМИ
 И ГРЕШНИКАМИ, ВЪДАЮЧИ: ЖЕ БОИЮСЯ ІЗРАНАСКОМУ
 КАЗАА СМ БГЪ ВОКАТИ АММОРЕА, ХАНАНА, И НЕ-
 ВѢРНИХЪ ПОГАНЮ ИНЫИ БЛАВОУВАЮЦЮ, МОУАУНИ
 ИДЕИШИ А, ПАГУБОУ ПОГУБИШИ А, ДАНЕДАКЪ
 ЦАШИ КНИМЪ ЗАВѢТА, НЕПОМНАЮЩИ И, ТАКЪЮ
 ВЪКРЪ ВУХВАЛЮУ СЮДА ИДЕРАНИИ; И ЛЮДУ
 СТИХЪ СТАРОГО ЗАКОНУ МОУИТЪ: ВЪДОЮ ПО-
 ВѢДИША ЧАРЕТВИА, И ПРОЧАА, БЫША КРЕПЦИ
 ВОБРАНЕХЪ, ШЕРАТИША ВЪБѢГІКО ПОЛКН ЧУЖИ,
 ТАКЪЮ ВЪКРЪ ПРАВОСЛАВНЮЮ АПАЪ ПАВЕЛЪ ТАКУЮ
 НАЗЫВАЮТЪ, МОУАУНИ: БОПРІАМШЕ ШІТЪ ВЪРИ,
 АНЕМЪ ЖЕ ВОЗМОЖЕ ВІА СТРАША АУКАВАГО РА-
 ДЖІИНА [ЧТО ЄСТЬ ГРЕХИ] ОУГАСИТИ, ЧОЮ
 ТАКУЮ ВЪКРОН ПРАВОСЛАВНОЮ КОЗАКІИ НЕТАМЪЮ
 СКАДАЮТЪСЯ И НЕИДАИМЪХЪ СТРАША [ГРЕХИ ВЪ]

ВФЕ: Е

ДІАВТОР
З.

ВУРІ: АІ

ВФЕ: С

неприятели невидимо, аже тою Таруею вѣрою
 боронима въ стрѣлѣ видныи таласки, и ѿ джид
 турецкихъ, и ѿ шуржи и иного, и иныхъ не-
 приятели видомыхъ, повинны еше при вѣри
 Православной вѣны Запорожскѣ; оучинен до-
 брин мѣти, бо Апъзъ Іаковъ мовитъ е ѿкоже
 тѣло едѣха мѣво естъ, тѣко и вѣра едѣла
 мѣтва естъ, Придобрыхъ оучинкахъ вѣра пра-
 вославная едѣт вѣнскѣ Запорожскомѣ Таруею
 золотю, которю Рымлянномъ Заподарною
 Симонъ Макавейн послалъ, ѿко в Книгѣ Мак-
 савейскихъ написано: Посла Сумшнъ Нуминъ
 она в Римъ имѣюща шитъ златъ великъ,
 тѣсветю мнѣ тѣсашъ, наdstавленіи снми
 аржеи, ѿкоже слышаша людѣи словеса снѣ,
 рѣша: Кю благодѣть воздадемъ Сумшнъ и
 синѣмъ егѣ. Ала тои славы вѣнскѣ Запоро-
 жскомѣ и дѣ егѣ вѣри блгоучинен; прилаъ
 вѣнско Запорожское по свою протѣкцию Приска-
 талин и блгоучинен Гдѣ Чръ и великѣи Кнъзъ
 Алѣксѣи Михайловичъ всеѣ великѣи
 и Малѣи и блѣн Россѣи Монарха, ѿ которю
 сиптрѣонен Рѣки Бѣлакѣ Гетманскѣю вѣ-
 ма ж о вѣи ѿдержались, встѣпнши на оурѣд

Іаковъ Б.

Іаковъ Б.

Гетманскѣи

Гетманскій, за Бжскимъ вѣдѣніемъ и за Бжскою
 промоціею, вѣдающе Апла Павла мовлюгъ:
 Никтоже собою пріемаєть чѣсть, но званннй
 ѿ Бга, а тоє бѣзъ оучинилъ замѣтѣлами Прѣтѣон
 Бжн, Поневѣжъ вѣлможнѣ твоѣмъ маєшь Прѣтѣю
 Бжн за Патронку свою, Дла тогѣ въ Чернѣговѣ
 Церковѣ Прѣтѣон Бжн вѣлицон направѣшь и вы
 ставѣшь, Бдѣ вѣлможности твоѣ такоѣ на
 дѣи, же Прѣтѣа Бжн ѿ Кѣ Снѣ своѣгѣ ѿ Бга
 нашегѣ; затѣю кѣ Церквѣ своѣи горѣвостъ; и
 тѣтъ на землѣ вѣлможности твоѣи зѣнтѣтѣ
 на вѣсѣми не пріѣтѣлами, ѿсобѣне на не пріѣ
 тѣлами Крѣтѣ Стѣгѣ оупроситѣ, Поневѣжъ Апла
 Павель мовитѣ: брѣдѣи Крѣтѣ Гѣна, ѿмѣже кон
 чинѣа погнѣбель, ѿпроситѣ вѣлможности твоѣи
 Прѣтѣа Бжн ѿ Кѣ Снѣ своѣ ѿ вѣнѣтѣ трнѣмѣфѣ
 вѣчнѣи, которогѣ трнѣмѣфѣ Нѣногѣ же вѣсѣ
 подѣлгнѣхъ и шаслѣвѣхъ лѣтѣхъ зѣстѣлѣ оучѣ
 стннкомѣ, тогѣ вѣлможности твоѣи шнѣлѣмъ
 ѿфѣктомѣ зѣмѣ, Пнносѣлѣнѣ скарѣннѣцѣ
 зѣ скарѣами, которѣю скарѣннѣцѣ Прѣтѣю Бжн
 вѣлицѣю зѣ скарѣами зѣ чѣдѣами ѣн Рауѣ вѣлмо
 жности твоѣ ѿ менѣ вѣдѣче пннѣтѣн, Шѣнѣ
 замолитѣлами Прѣтѣон Бжн ѿдѣржнѣшь кѣ ска

Бжн: ѿ

Флѣнѣ

рѣннѣн

Матт.

реницы Нѣной Скарѣ въ Чинѣ, видѣнїе лица
Бжогоу, Который Скарѣ споминалъ ХС, до
Млодѣнца Едногѣ мѣвѣцы: Идѣ Елика
Имѣши, продаждѣ и даждѣ нищѣ,
Имѣти Имѣши сокровище
на Нѣбн.

Исидоръ Брѣвѣрскій

Бламожности твоѣи моѣму
Бѣлицѣ Мѣвѣкомѣ Пѣнѣ и добродѣвѣ
Бѣлѣкомѣ; вшѣлѣкѣ добѣвѣ Зѣмнѣ
и Нѣнѣхѣ Зычѣнѣнѣ Слѣгѣ и
Бѣгомѣлицѣ оустѣвѣнѣнѣнѣ.

ИСОАНЪКІЙ ГАЛІЯТОВСКІЙ,
Архімандрита Чернѣговѣнѣнѣ
Бѣлицкѣнѣ.

ВЪСТАВШИ МРІАМЪ ВЪ ДНѢ ТЫХЪ ИДЕ ВЪ ГОРИАХЪ, ПОШЛА
 НА ГОРЫ ПЕННИ, ѿ КОТОРЫХЪ НАПИСАНО: ПРОСВЕЩАШИ
 ТЫ ДНЬНО, ѿ ГОРЪ ВЪ БУНУХЪ,

18:1.
 ѿ
 ѿ

ѸТѸ ІА ВОИХОДѸЩАА Ѹ ПУСТЫНѢ [Ѹ СВѢТА:] ІАКѸ
 СТЕКЛО ДЫМНІСА КАДАЩЕ [ДОБРОДѢТІАН НАЗВАННН]
 СМІРНА И ЛУКАНЪ И Ѹ ВСѢХЪ ВОНЪ МУРОВАРЦА,

18:1

ХРОНОЛОГІЯ

Черніговскій Архімандритъ Прѣтѣн Бѣн Блѣцкон.

В Черніговскій Архімандритове Блѣцкій сѣ называю, Нѣфонъ, Андрей, Іѡна, Герасимъ, Никифѣ, СираФіѡ Висоцкій, большіхъ мѣло быти, понева ѣ больші Стрѣтели, Трѣцѣипѣ, Которы Имена въ Синодикѣ аже въ Помѣнникѣ Прѣтѣн Бѣн Блѣцкон сѣтъ написаны, Дотогѣ не только прѣбати; але и по батію были въ Монастырѣ Блѣцкѣ Архімандритове, понева Монасты Блѣцкій шѣ батіа спѣстошени, потымъ зновъ направлени бы и зведовани, за Ванована въ Черніговѣ великихъ Князей московскій, Потыхъ Архімандритахъ Православныхъ наслѣпни Архімандритове шѣтѣнники, которы шѣтѣпниши шѣ въ Вѣры Православной; приналі зъ Костелѣ Рускій оунѣю, а чин Архімандритове шѣтѣ сѣ называю, Кирі Славовицкій, Маріанъ Сѣрскій, Іѡсифъ Мишернъ, полъ Архімандритѣ оунѣтѣ, Православный Интелникѣ, Бѣгомлицѣ бѣн Іѡаннѣкій Галитовскій Православный зостѣ Архімандритомъ Черніговскій, которы тоѣтѣ Чѣда Прѣтѣн Бѣн Блѣцкон приносѣ.

въ Чѣдѣ
б. тѣ
написан

Тѣн Ар-
хімандр-
итове ш-
нѣтѣ,
за Коро-
ля Поль-
ско жѣл-
монѣтѣ
на слѣ

ЧѢДО ПЕРВОЕ.

ВЛОДИМИРЪ СВАТОСЛАВИЧЪ, ВИНЪКЪ
 ГОРОВЪ, ПРАВИКЪ РЪКОВЪ МОНАХА
 РУСКИИ. въ Хрѣта оубѣривши прѣвѣлъ
 до вѣри Хрѣтіанскон и до Крѣстїа въ
 народы Рускіи, и боляныи и Рускіи вѣкоренїа,
 и Чрковъ Прїстѣи Бїи Дїаконыи и вѣсѣ и
 стѣи Васїлаїа и Чркви иныи въ Русїи побѣ-
 довааь, по смѣрти стѣи Гїоргаїа Монаха
 Рускіи возгавши сынъ Володїмїровъ зѣв-
 довааь въ Кїевѣ Чрковъ стѣи Свѣтїи сто-
 лицѣ Митрополїтїанскѣи, и на золотѣи брѣмѣ
 зѣвдовааь чрковъ Блговѣстїїа Прїстѣи Бїи,
 а гдѣ оумѣръ Гїоргаїа, сынъ стѣи Сватогаїа
 Гїоргаїичъ Винѣкъ Володїмира Монаха
 Рускогѣ, наслѣдѣи въ побожности Прѣковъ

МАТІАШ
 СТРИКО
 АЛ, РМА.

СТРИКО
 АЛ РОС

своихъ Монаховъ Рускихъ, будовашъ цркви
 роумантинъ въ Русіи, на многихъ мѣстахъ,
 ко въ Малой Русіи, на Сѣверѣ, близко мѣста
 Чернѣгова, црковъ Божіа Престоу Бжи на
 Горахъ Болдинахъ змѣривашъ, которю цркю
 называють, БЖА ВЛЧКАЯ, даа тогѡ, ко
 повѣдають въ Чернѣговѣ шенбатан давни,
 Колодинъ буди сами в дитинно вѣкъ звалн ш
 старихъ людей Московскихъ, Ошдора Прото-
 попы Чернѣговскогѡ и Прокопіа Мѣщанина
 Чернѣговскогѡ, котори на Москвѣ оуроди-
 вши. Гдѣ великихъ Князей Московскихъ
 ешлѡ въ Чернѣговѣ панство и владѣа, пришли
 до Чернѣгова даа мшкана, и въ Чернѣговѣ
 людямъ тоѡ повѣдали, жѡ шны малыи дѣтм
 буди шдѣ старихъ прѡдковъ своихъ давню
 традицію лѣш надѣ такю звалн, жѡ на
 томъ мѣстѣ, шдѣ людей надѣхъ Свѣдѣ
 Престоу Бжи проинами свѣтлани такъ огнѣ
 штоиний сѣтъ видѣний и знаидений, да-
 вныхъ чѡговъ на дѣвѣ вѡвомѣ, потвержаю
 Ингорію чѡ и тепѣ Свѣдѣтиѣ тѣжѣ Мо-
 сковскіи, ко въ Москвѣ на Русіи и помѣстѣ
 ишнихъ, въ Русіи великой, Свѣдѣ таки

Григоріи
 Іахимови
 боячѣ
 Чернѣго
 и Лашин
 бра сѣш
 Исакъ
 тоѡ по-
 вѣдали

продаю, гдѣ на мамѣювано дѣрево бѣлово: альшо
 банихъ зъ галѣдъ ами зелеными, мѣжи тѣми
 галѣдъ ами зелеными вѣскоко снѣдѣла ѣ нама
 лѣована родѣтелека бѣжаа, на сконхъ колѣнахъ
 Антѣтко Хрѣта снѣдѣогу, подѣ пахи лѣвою
 рѣкою держалаа, правою рѣкою Хрѣта за ногн
 держитѣ, а Хрѣ в лѣвой рѣцѣ держитѣ харѣю
 звѣтѣю, такѣи Ѣвразѣ Прѣтѣон бѣи зъ вели
 кон Россѣи, зъ Мѣста Володѣмира Никѣта Оу
 шѣдоровичѣ Коцѣ и братѣ егѣо мѣншѣи Матѣи
 Ошѣдоровичѣ Коцѣ Рокѣ ахов, Мѣца Генвара
 привезаи до Черѣгова, на мармарокѣ, по часѣ
 бѣговлѣнѣа сѣго. Которѣи Ѣвразѣ оунихъ
 купѣвши Константѣнѣ Константѣиновичѣ
 Мѣзопѣта; шѣлаа в Черѣговѣ Мѣца тогожѣ
 Генвара, аи анѣ, до цѣркѣи бѣи бѣлѣчкѣи, ко
 такѣи Ѣвразѣ шѣ Москѣвскѣи шѣмѣатѣлѣнѣа
 назѣвѣаѣтѣ бѣа бѣлѣчкѣа, же в Черѣговѣ
 на банихъ знайдѣнѣи сѣтѣ Ѣвразѣ Прѣтѣон
 бѣи свѣтѣлоствѣ великою сѣа подѣисѣвѣучѣи,
 а тѣо шѣмѣатѣлѣ Москѣвскѣи вѣлѣтѣали оу
 аѣкогѣ аѣтѣопѣца рѣского альшо в Патѣрѣисѣ
 аѣкомѣ, понѣкѣжѣ на Москѣ вѣсѣ аѣтѣопѣци
 рѣскѣи; такѣ знаменѣтѣхъ Монастѣрѣовѣ

Алѣзѣи
 дѣшѣоро
 вичѣ
 Пѣсарѣо
 Голова
 стѣрѣнѣо
 москѣв
 скѣи
 и Алѣзѣ
 дѣрѣ да
 нѣловнѣ
 еромѣна
 москѣв
 скѣи
 повѣда
 ан: же
 по сѣтѣ
 бѣа сѣ
 цѣкаа.

Русскихъ Патерикѣмъ Знайдѹтъ, ЛѢКО ТѢЖѢ
 ПрестѢнъ БѢнъ власный СѢражѢ на ДеревѢ ВЛОБО
 близкѢ УрнѢгова Знайденыи. Къ УрнѢгова
 до Москвы почасѢ войны естѢ перенесеныи,
 поневажѢ тѢспѢрѢ въ УрнѢговѢмъ той СѢражѢ
 не знайдѹтъ, до того Архимандрита Книги
 сеѢ АвторѢ зумѣлѢ на МосквѢ року аѢосъ:
 посмалѢ УстногѢ Иеромонаха Суавѣстра Хме-
 левича иѢнѢмѢ ДѢлѢкона ГеннадѢа пытатѢнѢа
 ѡ БѢнѢ ВЛОЦКОИ, даа того са такѢ называѢтъ,
 прѢтымѢ ИеромонахомѢ и ДѢлѢкономѢ и предѢ
 УстнымѢ Иерохи монахомѢ ОшѢдоромѢ и ДѢ-
 лѢкономѢ ПорфирѢмѢ законниками УрнѢго-
 вскими старостѢю великою и шедевностѢю при-
 шѢдѢобленныи ѡдѢ БѢа, НикѢита ИвѢановичѢ КнѢ
 СѢдовѢскѢи БолѢрнѢ егѢо ЧѢрѢскогѢ ПрикѢтло
 величѢства повѢдалѢ такѢи слова: УвѢан ми
 ѡдѢ АѢдѢовѢ и ПрѢдѢдѢовѢ своихъ, же близкѢ
 УрнѢгова на ДеревѢ ВЛОБОМъ Знайденыи СѢра
 ПрестѢнъ БѢнъ, даа того зѢдѢованаа тамѢ
 церѢковѢ са называѢтъ, БѢѢ ВЛОЦКАѢѢ, зачи
 ѡдѢ ВЛОЦКИ альѢшѢ ВЛО БѢѢ ВЛОЦКАѢ естѢ на-
 хѢана, же на ВЛО альѢшѢ на ВЛОЦКѢ СѢражѢ
 ПрестѢнъ БѢнъ естѢ Знайденыи, КтѢ на томѢ

ДѢлао:
 тоѢ року
 аѢосъ.

дѣрзвѣ словоу образъ мѣки бж҃ен постави,
 чи бедѣхъ розказана бж҃коу члвкѣ: чи агг҃а
 того невѣдати, единакѣ вѣдати даѣтсѣ, же
 той образъ родителки бж҃ен на дѣрзвѣ слово
 знайденыи естѣ, за князѣ Чернѣговскоу
 свѣтослава Грославица, бо сунодникѣ аже
 поминникѣ престои бж҃и влцкон шдѣ впа
 Чернѣговско зоснмы Прокоповича написанныи
 свѣднѣтѣ, же на томѣ мѣсцѣ свѣтослава
 Грославица князѣ Чернѣговскій штворен
 свѣта, року шфхн: мѣрованью церкву пр
 стои бж҃и влцкон зевдовалъ, згожаютсѣ
 зтѣмъ сунодникомъ бж҃и влцкон аже з по
 минникомъ и на Москвѣ мѣшканюи князѣ
 ѿдоискскій, тѣкже князѣ воединскій, кото
 рѣи фамилію свою провадатѣ шд князѣи
 Чернѣговскихъ, и моватѣ: же идѣтѣ злннѣи
 свѣтослава Грославица князѣ Чернѣговского
 фундаѣтора церкви влцкон, да того Никита
 Ивановичѣ выжиі спецификованныи князѣ
 ѿдоискскій и сынѣ его Іакшевъ Никитичѣ
 князѣ ѿдоискскій, бо арѣ его Чарско влнчѣка,
 Нарѣквици Атласовыи злотомѣ и сръжромѣ
 гафтованыи, зашебражнѣи бж҃говѣщеніѣ

Сунодн
 аже
 поминн
 Престои
 бж҃и вл
 цкон ш
 впа Ч
 рнѣгов:
 зоснмы
 Прокопо
 вича
 напис
 ный

Престѣнъ Бѣнъ и Сѣтъ Апѣоловъ Петра и Павла
 и Херувимовъ, и двѣ Книги дрѣскованыи Апѣлъ
 и шестодневцѣ до Монастыря Престѣнъ Бѣнъ
 Бѣлицкой присланы, Князь Воротинскій Засѣ
 Иванъ Алѣксѣевичъ Боларинъ егѣ Чарского велич
 чества и Намѣстникъ Казанскій, до Монастыря
 Бѣлицкого на два Фелѣны, которыи пошито,
 прислалъ Апѣлаѣа Червоного, ѣкѣтамн золо
 тыми, тѣшачнаѣ ѣтого, же почалъ зновѣ
 направѣти ѣдѣ батѣлѣ договѣнѣю и спѣсто
 шенѣю Черковъ Бѣлицкѣю, которѣю Прѣдокъ нѣх
 Свѣтославъ Прѣславичъ Князь Чернѣговскій
 зѣдовѣлъ вѣ Чернѣговѣ, той же Иванъ Алѣксѣ
 вичъ Князь Воротинскій пишѣчи Рѣкъ аѣос.
 Листѣ до Архѣмандрѣты Бѣлицкого, Монастырь
 Бѣлицкій назывѣютъ Лѣурою, бо вѣ Листѣ томѣ
 зѣрѣхъ и внѣтрѣ Инѣтѣвѣлѣцѣю инѣлѣн, на писѣ:
 Архѣмандрѣтѣ Сѣтѣнъ Лѣурѣ Бѣлицкой, же тѣлѣ
 Сѣтамъ и ѣудѣтворнаѣ Лѣура ѣдѣ Прѣдка егѣ
 еѣтѣ зѣдовѣна, до того на Зѣмкѣ Чернѣго
 вѣскомѣ. Тимоѣѣи Василѣевичъ ѣоглоковъ
 Сѣтолникъ и воѣвода егѣ Чарского величѣва
 вѣ двѣхъ Кронѣкахъ Московскѣхъ зѣнайшѣлъ
 тоѣ намѣ и читѣлъ, же Князѣи ѣдѣоѣвѣскѣхъ
 и Князѣи

Вѣлло:
 тоѣ роѣкѣ
 аѣос.
 тѣпоѣдно
 крѣотѣ.

и Князѣи

и Князѣи боротинскихъ рожанъ и дѣтѣмъ Свѣ-
 тослава Ярославича Князѣа Чернѣговскогѣ,
 которѣи зъ братомъ своимъ Свѣволодомъ Яро-
 славичемъ Князѣемъ Переяславскимъ: Изгнаша
 Ярославича старшогѣ брата своего выгнавшѣ
 зъ Кіева, и самъ оубѣвшѣ на Столицѣ Княтѣа
 Кіевскогѣ, зосталъ мѣрованонъ церквѣи Пѣтер-
 скон почастѣи Фундаторомъ, понебавъ Рокѣ
 шѣ створѣна свѣта зъ Фпа: Далъ поле свое
 и триста гривенъ злата на будованѣе той
 церквѣи, и самъ зѣмлю почалъ на фундамента
 копати, потымъ Свѣтославъ Ярославичъ
 зъ братомъ своимъ Изгнавомъ Ярославичемъ
 погнашемъ, и шѣ далъ Кіевъ Изгнавъ,
 а самъ оубѣавъ въ Чернѣговѣ.

ЧѢДО ВТОРОЕ.

патрѣи Бзкла, записанѣи Мѣки
 бѣи, чѣе спораднаа, живѣавъ въ Кіевѣ
 Пѣтерскѣи зпакъ вѣлицкѣю въ Чернѣговѣ
 церковѣи Прпвннѣи Антонѣи бытностѣю
 своею прихдобнаа и прославна, бо Изгнавъ
 Ярославичъ Князѣа Кіевскѣи братъ старшѣи
 Свѣтослава Ярославича Князѣа Чернѣговскогѣ

Свѣтѣ
 Косокъ
 ли, зѣ
 в Па-ге
 рникѣ
 Пѣтерскѣ

Синодѣ
 Іосифѣ
 бѣи вѣ
 цконъ

Гдѣ нѣкогдаше гнѣвалася на стѣогѣ Антоніа
 Печерскаго, доведѣвшася штомъ Свѣтосла
 Ярославичъ Кнѣзь Чернѣговскій, послалъ
 до Кіева, и вночи взѣла Прѣпогѣ Антоніа
 до Чернѣгова, тамъ стѣй Антоній в Горѣхъ
 нахвѣныхъ Болдны, оуподобѣлъ воѣмъ мѣсе,
 и року шдѣтворѣна свѣта эфоз: выкопалъ
 Печеру, вкотоной мѣшкалъ, и пѣвни Монасты
 рѣвѣ Влацкомѣ далъ бѣгословѣніе шдѣ стѣон
 Горѣ Адонскон такъ, ѣкъ далъ монастырѣвѣ
 Печерскомѣ, поневажъ стѣй Антоній до роѣвѣ
 пришолъ [ведѣдѣгъ вѣкогѣ роѣкаданѣ:] шдѣ
 Горѣ Адонскон, ѣкъ Трѣфололѣшнѣ, Мѣа
 Іюла, і днѣ, в житїи єго повѣданїи бѣиеть
 сѣвленїе ш бѣга Ісѣменѣ во стѣон горѣ глѣ,
 Послѣ мнѣ Антоніа пакѣ в роѣію, ѣкъ тамо
 трѣвѣю єго, Ісѣменѣ же призва Прѣпѣнагѣ
 Антоніа, и рече ємѣ: Чѣдо Антоніе бѣѣ тако
 хотѣщѣ нѣднѣ пакѣ в роѣію и вѣднѣ бѣгословѣніе
 нѣмѣа ш стѣяа Горѣ, зачїмъ ведѣдѣгъ прокнѣ
 нїа бѣзскаго, ѣкъ Монастырѣ Печерскїи, такъ
 и Влацкїи Антоній стѣй бѣгностю своєю при
 шдѣобнѣа и прославнѣа, и ѣкъ Монастырѣвѣ
 Печерскомѣ, такъ и Влацкомѣ далъ бѣгсѣніе

Пригѣон
 печерѣ
 не велика
 церковъ
 С: Прок
 Ілїи
 Мурова
 на,
 Трѣфо
 лѣшнѣ
 Іюла і.
 днѣ,

шдѣ стѣ

въ стѣнѣ Горы Адамской, да отого заполодо
 престѣи бѣи и заблагословеніемъ Антоніа С
 іакъ в Монастырѣ Печерскомъ; такъ и в Валуцкѣ
 Архімандріа са знайдеть, тои Монастырѣ
 Престѣи бѣи елѣцкѣ споминаетъ Патерикъ
 Печерскій в житіи свѣта Ісакіа, на листѣ п
 написанныи ѿ еписпа Мстиславоу Сувластра
 Косова, которій потымъ былъ Митрополитъ
 Киевскимъ, споминаетъ словами такими:
 Антоніи свѣи пришовши до Чернѣгова, оублю
 бнахъ собѣ мѣсте, котороса зовѣтъ болдны
 Горы, и выкопавши тамъ Печерѣ, мѣшкалъ, и
 тамъ естъ Монастырѣ Престѣи Дѣи, на тѣхъ
 болдынахъ горѣхъ, близко Чернѣгова, любу
 тѣтъ не приданѣ и не приписанѣ: Валуцкѣ,
 единакъ магіа розумѣти Монастырѣ бѣи
 Валуцкѣ, поневажъ на горѣхъ болдынахъ близко
 Чернѣгова ишии Монастырѣ Престѣи Дѣи са не
 знайдеть, дотого іакъ в Киевѣ Печерскаа;
 такъ в Чернѣговѣ Валуцкаа цѣрковъ докола
 Каплицами была ѿтошна, потымъ ѿ бѣатіа
 царя татѣрскоу и Печерскаа и елѣцкаа цѣрковъ
 рокъ асмъ: естъ зопсована, лѣтъ зопсованю
 и спѣстошеню цѣрковъ Печерскю Симеонъ

Славѣ
 Косовъ на
 листѣ п
 Патер
 Печерскі
 в житіи
 свѣта Ісакі

Синод
 ай, р. и.

О СЛАВКОВУЧЪ КНАЗЪ КИЕВСКІЙ РОКЪ АУО: ШНОВІА
 И НАПРАВНАЪ, БЛЩКАА ЧРЖЪ ЧЕРКОВЪ ЗОПОВА-
 НАА ШДНХБОЖНОГО БАТНА, БМАА ПОЧУМЪ
 [ДАСТСА ВЪДАТИ,] НАПРАВЛЕНА ШДКОГО Ш
 БЕЛІКНХЪ КНАЗІИ МОСКОВСКНХЪ, БО МАТІАШЪ
 СТРИКОВСКІИ В КРОНИЦІИ СВОІИ НАПИСААЪ, ЖЕ СТ
 ФАНЪ БАТОРІИ КРОАЬ ПОЛСКІИ, РОКЪ АФОА:
 ВОИИЪ ЧОУААЪ Ш БЕЛІКНМЪ КНАЗІЕМЪ МОСКОВСКІИ,
 И ТОГО ЧАСЪ Ш ПОЛСКОИ СТОРОНИ КНАЗЪ ШТРО-
 ДКІИ КОНСТАТИНЪ И МІХАІАЪ КНА БИШНЕВЦІКІИ
 ПРДНШПР Ш ВОИКАМН ПЕРПРАВЛЕНІСА Ш БЕЛІКН
 ЧЕРНШГОВЪ ЗАМОКЪ, СТОАЦУЪ ДАВННХЪ КНАЗІИ
 СВЕРСКНХЪ, АААА МОСКВА ІМЪ ПРЕВАЖНІ
 БОРОНИАА, ПРТО СЛАВІВШІИ ТАМОУ МЪСТО ЧЕРНШ-
 ГОВІКОУ, ЗАГОНЫ ПОВСІИ ЗЕМЛІЕ СВЕРІКОУ, АЖ
 ДО СТАРАДЪКА И ПОУПОВА РОСПУСТІАИ, АПОУСІА
 Ш БЕЛІКНІИ АБІАМН ДОДОМУ ВЕРІВАН, ЗГОІИ
 ГИСТОРИИ ДАСТСА ВЪДАТИ, ЖЕ ЧЕРКОВЪ БЛЩКАА
 ПО БАТІИ ШДКОГО БЕЛІКО КНАЗЪ МОСКОВСКО
 БСТАЪ НАПРАВЛЕНА, ПОНЕВАЖЪ ПОВАТІИ БЕЛІКІИ
 КНАЗЪ МОСКОВСКІИ В ЧЕРНШГОВЪ ПАНОВАН, ДОГО
 В РОССІИ БЕЛІКОУ МІЖИ МЪСТАМИ СВЕРКОУ И
 КАРАТОВО, В СІАШ БОМОВЪ ДА В СІАШ, СІМІКІИ
 СІАШНИКЪ, И ШШФААА СІАШНИКЪ СТАРИИ

Стр. 100:
 ан, 100.
 Книгъ 6.

Старин
 да сѣ
 оніи
 кни

ТАКЪ, ЖЕ БОЛШЕ ЮЖЕ ИЖЕЛИ СТО ЛѢТЪ МАЮ,
 ЕЩЕ ТУ ПИУОВЪ ЕСТЬ СИЛО ЗА ЧОТИРИ МІАН Ш
 ҃ЕРНѢГОВА, ВТОМЪ СІАЖ СТАРЫЙ ЧЛѢКЪ АВДѢИ
 ДОРОШОВИЧЪ ПОЛТОРАСТА ЛѢТЪ МАГТЪ, ДО ТОГѠ
 В ҃ЕРНѢГОВѢ СТАРЫЙ ЧЛѢКЪ СТО И ДЕСАТЪ ЛѢТЪ
 МАГТЪ МА ЗИМЪ КОСТОМАХА, КОТОРЫИ СТАРШ
 ШКОВЕ ЗГОДНЕ ВѢКЪ РОКЪ АХОВІ НАМЪ ПОВѢДАЛИ,
 ЖЕ ШНЫ БѢДѢТИ МОЛОДЫИ БЫАИ В ҃ЕРНѢГОВѢ,
 ЗА ПАНОВАНА ТАМЪ ВЛАИКИХЪ КНАЗІИ МОСКОВСКИ,
 И ТОГѠ ЧЛѢКЪ НА ЦЕРКВѢ БЛЦКОН МНѠГѠ БЫЛО
 ВЕРХОВЪ МѢРОКАНИХЪ, И МОНАСТЫРЬ БЛЦКІИ ДО
 КОЛА БЫАЪ ПАЛАМИ ШТАВАЕНИИ ТАКЪ, ІАКЪ
 МѢСТО ҃ЕРНѢГОВЪ, И МІШКАЛИ ТАМЪ ЗАКОННИК
 МОСКОВСКИИ, АЛЕ ПРѢКАТИМЪ ЦЕРКОВЪ БЛЦКАА
 ШЛОВАНЫМИ ТАБЛИЦАМИ БЫАА НАКРЫТАА, ШО
 ДАЕТСЯ ШТОЛЬ ВѢДАТИ, ЖЕ И ЧЕРЕЗЪ ХОДАТИ
 КОЛОЦЕРКВИ ЛЮДЕ ШВКАЮТЪ В ПѢКІХЪ ОЛОВА И
 ШТѢКИ ВЛАИКИИ ЗНАХОДАА, ИИШІИ ПОДНАХОДНАИ
 В ПѢКІХЪ ВЛАИКИИ ТАБЛИЦИ ШЛОВАНЦИ, КОТОРЫИ
 ЦЕРКОВЪ БЫАА НАКРЫТАА, ПОКАТИЮ ЗА СЪ ТОГѠ
 ШДМѢНИЛО, КО В ҃ЕРНѢГОВѢ СЛАДНИКОВИЧЪ
 БОХНА ЧЛѢКЪ СТАРЫИ, КОТОРИИ БЛЦКО ДВОСОТ
 ЛѢТЪ МАГТЪ, И ДАА СТАРОИИ СЛѢПИИ И ГЛАХИИ
 ЗОСТААЪ, ПОВѢДААЪ НАМЪ ТОЕ РОКЪ АХОВІ

же верхи были мѣрваны на цѣрквѣ Блѣцкой,
 дошками дубовыми смолою засмолеными не
 оловою накрѣты, и монастырь былъ паллами
 докола шеставленный такъ, какъ теперь замокъ
 Чернѣговскій, и Келѣи около цѣрквы были, и
 законники мешкали, еще в Монастырѣ всеми-
 лостиваго Свѣта, по Новгородкомъ Сѣверскѣмъ,
 Иеромонахъ Антоній Старый такъ, же большіи
 ижеши столѣтъ маетъ, писалъ доменѣ листъ,
 Рокъ аховъ: въ которомъ листѣ написалъ, же
 запанована в Чернѣговѣ великихъ Кнзѣи
 московскихъ мешкала онъ в Монастырѣ Блѣцко
 и того чашъ былъ тамъ Архимандритъ Серафимъ
 высочкѣи, але за Крола Польского Шимонга
 г: Гдѣ польское войско пришло в Чернѣговъ,
 а московское войско зъ Чернѣгова суетвилло,
 того чашъ Архимандритовѣ Шнѣти запривѣли-
 Гилми Кролевскими в Чернѣговѣ напали, чѣмъ
 старшковые повѣдали, же люди московскѣи
 вышовши зъ Чернѣгова, рыбѣ нарѣцѣ вѣловоѣ
 ловили, бо придохъ была, вѣдаючи тои Горной
 рѣки старъ польского войска, в Паквлю свѣжъ
 зъ Польскимъ войскомъ зостаючи, Фортисемъ
 в накрѣтыхъ водахъ мѣстѣ рыбѣ вночи до

Чернѣгова Полское войско впробаднаѣ, московскіи Порожи в брѣмѣ Гдѣ пытали: кто идѣтѣ шѣповѣдѣлѣ ѿ Горностаѣвы стороны чловѣкъ помосковскѣ, мовачи: Свои люде, рибѣ ѿ бѣлоуѣа веземо, чѣючи тоѣ сторожи ѿтворили брѣмѣ, и в тоѣ часѣ ѿ Чернѣговского замкѣ московское войско оустѣпнаѣ, и Чернѣговѣ шѣ Горностаѣ спаленный бѣлѣ, и прѣмногіѣ лѣта пѣстыи зѣлавалѣ, тогожѣ часѣ пѣстыи Монастырѣ Блѣцкїи зѣстѣвнѣши законники московскїи; пошли в своѣ зѣмлю ѿ московскимъ войскомъ, и тѣмъ же часѣ згорѣлѣ Монастырѣ Блѣцкїи, Потѣмъ верхї мѣрованныи на хором и побѣлахѣ оупали, на шѣгѣтокѣ великїи верх мѣрованныи в заскѣпѣнїюѣ проламалѣ, и оупал и оучинилѣ грѣмотѣ великїи, которїи по всемъ Чернѣговѣ люде чѣан, тѣмъжѣ старѣшковѣ побѣдали, же по Горностаѣю в дванацѣтѣ лѣтѣ почали знобѣ до Чернѣгова люде зѣратнѣа и вѣдовѣтнѣа, Монастырѣ зѣ Блѣцкїи по Горностаѣю спѣстошѣннїи зѣлавалѣ и направлѣннїи, ажѣ до бабоичѣвого Чѣа вѣдѣ Россїи самодѣржци Илѣксїа Михайловича, бо за бѣго пано вѣнаѣ, бо хосѣталнїи мѣрѣ ѡколо цѣркви Блѣцкой

Иліа ма-
сановъ и
Гордѣи
Пахомо
люде Па
рїи в Чер
нѣговѣ
тоѣ повѣ
дали

Архіма:
оучѣнн
не напра
вокали
спѣсто-
шаного
Монас-
тырѣ Б-
лѣцкого
и чѣне-
мѣшкаѣ

Землѣ
 было в
 двѣсти
 напѣлор
 сажна,
 школо
 Церкви
 Влацкой
 Але тач
 камн ро
 кожно.
 Ма: и .

напавицъ зопсованыхъ, року ахол, в, г, д,
 Землѣ выерано, и в церкви Престолъ Бѣи Влац-
 кон стѣны докола, на многыхъ мѣщахъ, и
 Фрамѣн на Хоромъ, и столпы межи Окнамъ
 в вѣикомъ вѣрхѣ, застарѣемъ Архимандриты
 Скариеници тои Автора направлено, и в Зѣлѣ
 Загребленю церковь Бѣи Влацкой Землѣ вы-
 грѣбно и накрыто, которая перетымъ нѣна-
 крытаа была и мѣшкали та нѣрохдмныи свѣ-
 рѣта, и пѣтаху гнѣзда соѣѣ чинѣли. и тогш
 чѣс в Церкви Влацкой, Бѣкаржалла Хрѣтосъ,
 мовачи Лисы пѣдвини имѣтъ и пѣница нѣныи
 гнѣзда, Онѣ же чѣвѣкѣи нѣиматъ гдѣ главы
 поѣклонѣти. Тепѣрь Зѣсь в Церкви Влацкой
 Лисы пѣдвини и пѣницы нѣныи гнѣзда нѣмѣютъ.
 Але южъ мѣтъ снѣ чѣловѣчскѣи гдѣ главы по-
 клонѣти ХС Бѣгъ нашъ, Понѣвѣжъ на Сѣларѣ
 кождого днѣ в Пренасѣтѣншомъ Сакраментѣ
 Вухарѣнѣи сѣ знайдѣтъ, Гдѣ сѣ Лутѣргѣи
 сѣтѣл ѡправдѣтъ, и тепѣрь мѣшкаючи южъ
 в Церкви Влацкой ХС мѣнитъ Сѣ покои
 мой вѣвѣкъ вѣка, Зѣлѣ вѣалѣсѣ,
 асш пѣвоанхѣ и .

Вал: рла

ЧѢДО ТРЕТЕ.

ТИЖЕ СТАРШКОВЕ ТРИ ВЪЖИИ НА-
 ПИСАНИИ СЛА ДНИСОВНУЪ БОУНА ,
 АВАЖИ ДОРОШОВНУЪ , И МАЖИМУЪ КОЛО-
 МАХА ПОВѢДАЛИ , ЖЕ ВЪ МОНАСТЫРѢ ВЛА-
 ЦКО ВЪ КОЛОДѢ И ЗВОНЪ ВЕЛИКІИ НАДКО СТОЛПА
 ВИСѢЛЪ , МЕНШІИ ЗАСЪ ШОБЕНУ ЗВОНЫ БЫЛИ НА
 ЗВОННИЦИ , АЛЕ ГДЕСЯ ТОИ ЗВО ВЕЛИКІИ ПОДЪЛЪ ,
 НЕВѢДАЮ , ЕДНАКЪ ВѢДАЮТЪ , ИХГОДНЕ ПОВѢ-
 ДАЛИ , ЖЕ ДО ЛЮБЕЧА ПОЧАСЪ ВОИНЫ ХОТѢЛИ ТОИ
 ЗВОНЪ ВЗЪАТИ , АЛЕ ВЗЪАТИ МНШДТВѢ ЛЮДЕИ НЕ
 ДАЛСА , И МѢЩА НЕМОГЛИ ЖАДНОЮ МѢЩЮ ТОГО
 ЗВОНА ПОРЪШИТИ , ГАИ ЕГО КЪ ПОЛСКОН СТОРОНЫ
 БОИКО ВЗЪАТИ ДО МѢСТА ЛЮБЕЧА ХОТѢЛО , ЗТОИИ
 ПОВѢСТИ ДАЕТСА ВѢДАИ , ЖЕ ПРИСТАВ БИЛА САМА
 КЪ ВЛАЦКОГО МОНАШЦА СВОИГО НЕДОПЪСТИЛА ДО
 ЛЮБЕЧА ВЗЪАТИ ЗВОНА СВОИГО , ЖЕКИ ТОИ ЗВОНЪ
 ДО ПОЛЩИ НЕКИМЪ ЗАПРОВАЖИНИИ , ПОНЕЖА ЛЮБЕЧ
 ТОГО ЧАСЪ ПОВЛАДДОЮ БЫМЪ КРОМѢ ПОЛКИХЪ .

ТЫИ ПА
 РШКОВЕ
 ПОВѢДА
 ЖЕ ПРАП
 ЗА ИЗВО
 НИЦА Ш
 РЖКИ Д
 БЫЛА .

ЧѢДО ЧЕТВЕРТОЕ.

РОВЪ Ш РЕЖИТВА ХЕЛАНИИ ПОЛОВЦИ
 НАРОДЪ ПОГАНСКИИ КЪ КИЛДЦИ СВОИ СЕКАЛЪ

МАШАИ
 ТРИКО
 КНИЖЕ

ГОДА ВЪ
ЛНСТ
РЪЗ.

Теперѣ
тѣмъ
По нахы
вѣстѣ
вѣднѣвъ
на рѣкою
сново
гдѣ мно
могил
Лорн
вѣт поло
цѣ по
вѣтлхъ
Трѣпы по
срѣклн

нахвѣннымъ, вторгнувши въ землю Рускую,
 поразили Быволода Князя Переяславского,
 и Князѣво Переяславское сего зевриши, по тѣмъ
 другіи рѣчь тѣмъ же Половци вторгнуши въ землю
 Рускую, которыми три Князѣ братѣа рѣныи,
 Ізяславъ Кнѣвскій, Святославъ Чернѣговскій,
 и Быволодъ Переяславскій Ярославичовъ за вѣ-
 стѣиши, а скороса мѣжи полкѣми, зѣнтѣтѣво
 Половци шѣ держали, которыми за бѣны распустѣ-
 вши, въ Краинахъ Рускихъ мѣста и сѣла огнемъ
 и мечемъ зевриши, а гдѣсѣ до Чернѣговского
 Князѣтѣа зовсѣю потѣгомъ шѣвриши, зѣрачѣ
 Святославъ Ярославичъ не шѣрашѣныи порѣкою
 першою и другѣю, немѣмъчи болше, тѣлко три
 тѣмъчи Рѣцѣровъ, въ своемъ войскѣ, Рѣкѣ андѣ:
 Новѣбра днѣ першого, по сновскѣ оуручѣшѣмъ,
 гдѣ ннѣжѣ естѣ мѣсто сновское, на нѣ оудѣри,
 и тѣмъ великое войскѣ поганское шѣ малогѣ
 войска Рускѣ помгѣло, бо дванадѣца тѣмъчи
 половцѣвъ Рускѣи зѣвриши на плацѣ, и Князѣ
 нѣхъ сѣкѣла и Гетманѣвъ и Рѣцѣровъ поимѣли,
 и лѣпы вѣтѣ, которымихъ емѣи въ землѣхъ Рускихъ
 по двѣхъ зѣнтѣчѣвахъ достѣли, шѣгромѣли
 шѣ ннѣхъ Рускѣи і Князѣмъ своимъ Святославѣмъ

Ярославичемъ

А
Стрико
вн, рпз.

Гарославичемъ, яко Матіашъ Стриковскій на
листѣ рпз: свидѣнть, что звитѣтво дивно
з малымъ войскомъ рѣскимъ на велики конск
Половцовъ Святославъ Гарославичъ Кнѣзь
Чернѣговскій запомѣхъ и замѣтвами Престѣн
Бѣн ѿ держалъ, понебѣжъ ѿнъ зѣдовалъ въ Чер
нѣговѣ Церкѣ Бѣн Блѣцком, затѣмъ Прѣта Бѣн
помагала емъ на войнѣ во вѣати Половцовъ
погановъ, и ѿ Хл Сна своігъ звитѣтво емъ
на мнѣштвомъ погановъ оупросна, которыхъ
мнѣшѣа немогли три Кнѣзѣ, Ід жєла Кіевскій,
Святославъ Чернѣговскій, и Биволодъ Пер
славскій Гарославичовѣ прѣтымъ змнѣгми
конскми рѣскимъ звитѣжити, але ѿнихъ
были звитѣжины, тыхъ погановъ мнѣштво
Прѣта Бѣн сама звитѣжила, и до Чернѣгова
недопѣстѣла, жєбѣ Церковѣ Престѣн Бѣн Блѣ
цкой близко Чернѣгова ѿ Святослава Гаросла
вича Кнѣза Чернѣговскогъ зѣдована, не
была прѣ Половцовъ погановъ ѿсквернена, и
зопсована и спѣстошена, потѣмъ звитѣтѣ
славномъ на Половцѣми за причиною Престѣн
Бѣн ѿ держаномъ Святославъ Гарославичъ Кнѣзь
Чернѣговскій Гди оумѣрѣ, погребленый єсть

Стрико
вн, рпн.

Стрико
вн, рѣд.

Там же
ан, рось

в Черниговѣ в Церкви Сѣтѣ Сѣса, которѣю
Черковѣ змѣрѣвалъ, Мстиславъ сынъ Воло-
димировъ Князь Черниговскій, братъ Ярослава
Князя Киевскогѣ, Фундатора Сѣтѣи Сѣфѣи
Киевскои, Стрѣи Свѣтослава Ярославича
Фундатора Церкви Ваицкои.

ЧѢДО ПЯТОЕ.

Свѣтославъ Яролавичъ Фундато
р Церкви Ваицкои породилъ сына Сѣла,
Сѣлъ породилъ Вислоода, Вислоодъ
породилъ Мѣхайла, которѣи Мѣхайлъ
Вислоодовичъ Князь Черниговскій, видѣ Сѣла
Свѣтославича, Правнѣкъ Свѣтослава Яросла-
вича Князя Черниговскѣи зѣлалъ Мѣтиникѣ
Хѣми, Гдѣ некожрый царь татарскѣи бѣтѣи
зѣсѣвалъ зѣмлю рѣкѣю, и Черниговѣ зѣмлю
зѣодилъ. тогда чѣсъ прѣсѣдовалъ Князя
и Паншѣ рѣкѣи, и Мѣхайла Вислоодича
Князя Черниговскогѣ, жѣи шѣтѣи шѣдъ
хѣ бѣа правнѣкого, и поклоннѣица Фалшивѣи
когомѣ сѣго поганскѣи слѣнцѣ и сѣгнѣ, Аѣ
правкоу брѣи Князь Мѣхайлѣ бѣтѣи шѣповѣдѣ
нигодѣица Хрѣтианомѣ казнѣица стѣворѣио,

зѣставн-

Кроника
на Московѣ
Сѣтѣи Москѣ
Сѣтѣи
Сѣтѣи
Сѣтѣи
Сѣтѣи
Сѣтѣи
Сѣтѣи

Зовѣвши творителя, мы кланяемся Трѣ
 стѣи: ѿцѣ и снѣ и стѣму дху единому бгх
 створителю неба и земли, за что багдѣи кажа
 князя Михаила роставивши такъ епѣи по
 всемъ чѣлв егѣ, же по землѣ вѣровъ егѣ план
 нѣла, потымъ ѿтѣтѣ Голову емѣ, тоужъ
 Оудорѣ Болариновѣ егѣ оучинено того часѣ,
 Гдѣ нехотѣл ѿтѣпѣти ѿ хлѣ бга правдѣного,
 и фалшивымъ богѣмъ слонцѣ и мѣсѣ покло
 нѣтисѣ, епѣто егѣ и ѿтѣтѣ емѣ Голову, и
 тѣла ихѣ стѣи покнѣван ѣмѣмъ напокармѣ,
 а ле презмнѣгѣ дни лежачи вѣжѣности зѣлѣли,
 Потымъ болѣ ѿгнѣнный показѣла на тѣла ми
 стѣи ми: и гѣбѣи видѣны кнѣи, которѣе през
 мнѣгѣ ноци на тѣла ми стѣи ми горѣли, видѣ
 тоѣ хрѣтѣани вѣрныи, погребѣи тѣла ихѣ зпо
 шанѣанемѣ, чѣа Гистѣрѣа насѣ оучинѣ, же
 свѣтѣславѣ Гѣрославнѣчѣ Гдѣ звѣздовѣ Чѣркѣвѣ
 бѣи вѣлѣцкѣи, жебѣи вѣтѣи Чѣркѣвѣ людѣ чѣстѣ и
 славу бгѣ ѿдавалѣи, даа тогѣ бгѣ, за мѣтѣла
 Прѣстѣи бѣи оукорѣновѣлѣ егѣ вѣлѣцкѣю чѣтѣю
 и славою, вѣдѣлѣгѣ вѣлѣмоу бѣа мѣкѣлогѣ:
 славою и чѣстѣю вѣнчалѣ епѣи егѣ, а тѣмъ славу
 Корѣнѣ и чѣстѣи свѣтѣславѣ Гѣрославнѣчѣ мѣстѣ

Прологъ
 Московъ
 Мѣа Сѣ
 амъ, к

Валъ, Н.

ПРАВНИКА СВОЮШ, МИХАИЛА ВЕСКОЛОДНУА, СГО
 МЧЕНИКА ХВА, ВЕДАУГЪ СОЛОМОНА МОЖАУОГШ:
 ВЪНЦЪ СТАРОСТИ СЫНЫ СМНОВЪ.

При: 51.

Ч У Д О Ш Ё С Т О Ё .

СКОВЪ ВЛЩКА ЕСТЬ ПО ТИТЪЛШ
 ВСПЕНІА ПРСТОН БЦН, ВТОЙ ЦРКВН
 З ПРАВОН СТОРОНЫ ВЕДЕ: ШЛАРА ВЕЛІКО
 ЕСТЬ ПРДЖЛЪ НАХВАННІЙ: СОБОРЪ
 СГШ АРХІСТРАТИГА МІХАИЛА, ЗАЖВОН СТОРОНЫ
 ВЕДЕ ТОГОЖЪ ШЛАРА ВЕЛІКОГШ ЕСТЬ ПРДЖЛЪ
 НАХВАННІЙ: РОЖИКО СГШ ІШАИНА КРТИТЛА,
 НАХОРЪ ЕСТЬ ПРДЖЛЪ СГШ ВЕЛІКОМЧЕНИКА
 ГЕШРГІА, ПОХОРОМЪ ЕСТЬ ПРДЖЛЪ ОУТНТЪЛО
 ВАННІЙ, СОБОРЪ ПРСТОН БЦН, ВТОМ ПРДЖЛЪ
 НА МШЕ НА ШЛАРАМЪ ЕСТЬ ВЪМАЛІОКАНЫИ ОЕРА
 БЦН ПОЛТОИ, И ШЕВЪДЪ РЪКН ДОНБА ПОНОСАУОН
 И ЛА ДНТЛТКО ЗАВКАМИ БЛГОСЛОВАНІИМИ ВЖИ
 ВОУТЪ ДЕРЖАУОН, КОТОРЫИ ШЕРАДЪ НАЗЫВАЕТСА
 ПОПЛОЩЕНІЕ ХВО, ЗНАЙДУЮЩА КЪ ЦРКВГОВЪ СІЛА
 ДННІСОВИ БОХНА, И КЪ СІЛЪ ТЪПІУОВЪ АВДЖИ ДО
 РОШОВИ ЛЮДЕ СЛАРИИ, КОТОРЫИ ПОКЪДАЮ, ЖЕ ТАМ
 ПО ШЛАРАМЪ СКАРЪБЪ СХОВАННІИ БЫЛЪ ШІАКОГО
 ТАККА МОЖКОВКОГШ В СКАПНІКЪ МШРОВАНОМЪ,

Але Горностай Скарѣвъ той, полнѣю Баню мѣ-
данѣю Копѣюкъ сребрнѣныхъ вѣдѣлъ, Гдѣ вѣдѣлъ
Чернѣговъ и Чернѣгова московскихъ людей вы-
проводилъ, и Чернѣговъ и Монастырь Вацукѣи
спѣстошилъ, Потымъ чловѣкъ той Скарѣвъ
свогѣмъ Гдѣ не знашолъ, вѣдѣнна въ Прѣдѣ Бѣвъ,
мова ти слова такѣи. Чѣмъ ты нестергала
Скарѣвъ могѣмъ; и роднѣвавшисѣмъ Ордѣимъ
Сѣрацѣмъ Еи вѣшпомѣненнѣи въ Тварѣ оударила
и зопсовала, Але завацѣмъ тѣмъ же Скарѣвнѣи Е,
и шата на повѣннѣи Е, и шата вѣлъ и товкѣа,
и до свогѣмъ мѣшканѣа шалѣннѣи шпроважѣннѣи,
А той Сѣрацѣмъ вѣлъ старѣи, тогѣмъ часѣмъ малѣо-
ваннѣи, которогѣмъ вѣмъ Черковѣвъ Бѣи Вацукѣи
вѣмъ малѣована, бо и тепѣрѣмъ сѣмъ тынъ Сѣрацѣмъ
старѣи мѣстѣне малѣованнѣи на мѣрацѣмъ зна-
дѣютъ, которѣмъ мѣровѣмъ Дожѣмъ алео градѣмъ
алео снѣгѣмъ не зопсовала, и не рѣшила, по мѣсѣгнѣмъ
засѣмъ лѣтѣмъ Демѣнѣмъ Игнатѣмъ вѣмъ Запорожѣмъ
бойскѣмъ вѣдѣчи Полковникѣмъ Чернѣговскѣмъ;
Сѣрацѣмъ той Родитѣлкѣи Бѣонъ вѣмъ Капайцѣмъ каза
малѣовѣмъ новѣи Фѣрѣамнѣи розмалѣовати и
направѣти, Еднакѣмъ на Тварѣ Сѣрацѣмъ тогѣмъ
и тепѣрѣмъ банѣнѣмъ вѣдѣти, немоганъ тварѣи

Образѣи
Сѣрацѣмъ
шанѣа,

Авдѣи
Толѣи
Райца
Чернѣго
Велѣф
Квѣч, в
старогн
бѣдѣчн
тоѣ по-
вѣдѣлн.

Вопованон Фареамн доконале замалювати
и направити. Знайдуться в Чернѣговѣ люде
старыи, которыи паматяють и повѣдают,
же захъ памати была тамъ в Капайцѣ под
Ватарѣ склепникъ цѣглы оутиненый, в которо
иклепникъ скареъ той былъ схованыи, але цѣглы
тѣю цѣмаѣ люде выерали, Гдѣ Черковъ пѣло-
вала, единакъ и тепѣрь естѣ йма, гдѣ была
склепникъ цѣскареомъ, але южъ свѣжн пѣско
недавно засыпана, и дошками накрыта.

ЧѢДО СѢМОЕ:

Икѣж Гнѣторин штымъ Овразѣ
воплощеніа Хѣа повѣдала на старѣ
невѣста единаи менимъ йгѣфѣа, кото-
раа бѣдѣчн дѣвицею молодю и малюю
в Чернѣговѣ мешкала, и ш старыхъ людеи чѣла,
же той Овразѣ Прѣтѣон Бѣн названый вопло-
щеніа Хѣо: единъ чѣвѣкъ даа скареъ своѣго
тамъ в Черковѣ влѣцкой схованого, и шд людеи
вхѣто, роднѣвакшнса оударнаѣ в лице Прѣтѣю
Бѣу шрѣжѣсмъ и блуднѣскѣи слова мовнаѣ,
але егѣо зараѣ тамъ дѣавоа шпѣтлаѣ и кнѣал

и товѣкъ

и тобкѣ, и шалного егѡ в домъ шпробажено,
 потымъ Девница тѣмъ замужъ пошла, и до
 старости пришла, и вышла зъ Франѣгова до мѣ-
 ста Авданиа, которое мѣсто в малой Россіи;
 межн мѣстами Гадлуѣи Сѡманиса знайдѣтъ,
 тѣмъ Гдѣ татарѣ поймаа сына ея Данила Палобну
 и в неволю запровадили, в которой неволѣ
 татарской пѣть лѣтъ онъ зостава, Ягѣ Фіа
 жонѣ Палова будучи маткою жаловала по
 сынѣ своимъ, будучи за се шудотворномъ
 Сѡрацѣ Престѡн Бѣн, Который Сѡрацѣ в по-
 щинѣ Хѣо ея называють, и в Церквѣ Блѣцкой ея
 знайдѣтъ, будучи до Престѡн Бѣн Блѣцкой,
 просили ея шратѡнокъ, и шѡбѣцѣ ея в неволю
 свѣчѣ и хѣстѣ едѣвомъ вышнѣю принести
 до Церквѣ Блѣцкой, жѣбы Престѡн Бѣн зъ неволѣ
 татарской сына ея вышконила и в шпробадана,
 и дѣлѣтѣмъ шѡбѣтѣ ея; запомошѣ
 Престѡн Бѣн не задолгий тѣмъ зъ неволѣ тѣмъ
 ркон сынѣ ея оутѣсѣ, и пришолъ в домъ
 родитѡвѣ своихъ, зачимъ Россѣ хѡв: в Сѡбѡтѣ
 свѣтѣлю, предѣ Недѣлю Сѡмниѡн тѣмъ не-
 вѣста матка егѡ Ягѣ Фіа пѣшо зъ Авданиа
 до Франѣгова пришла, и своѣ шѡбѣтѣнѣцѣ шпрѡн

Дѣла
 Росѣ
 хѡв.

Бѣи Влцкѡи шѣщанѣю выполнила, прииска
до Церкви Влцкѡи свѣдѣнѣю и хѣтитѣ до
гѣю зтонкогѡ полотна еваѡомѣ Юрнѣмѣ
вышитѣю, и повѣдала исторію такѣю.

ЧѢДО СѢМОЕ.

МѢРИЗѢ И ВІДѢ ТРАПІЗЫ ЦРКОВѢ
СѢХЪ ВЕХОВНЫХЪ АПОЛОВЪ ПЕТРА И
ПАВЛА, ВЪ МОНАСТЫРѢ ВЛЦКОМЪ, РОКѢ
АХОЗЪ, ГДЕ МѢРОВАНО И НА ФУНДАМЕНТА
ЗЕМЛЮ КОПАНО, ВЫКНИВШИ И ГАДЕБОКОГО РОКѢ НА
ВЕРХЪ РОБОТНИКИ И ЗЕМЛЮ ВЫЛАННИИ И ШЛОКА
НЕВЕЛИКІИ СѢРАЗѢ КРѢГЛИИ ВОПЛОЩЕНІА ХѢА,
ГДЕ ПРЕСТА А БЦА РОКИ ДОНЕА ПОНОСИТЬ, И ХѢ
В ЖИВОТѢ СВОЕМЪ ХѢЛОСЛОВИМИ РѢКАМИНОИ
И НАДПИСОМЪ: МР, СѢ, И ТОИ ОВРАЗѢ ШЛО-
ВАННИИ ЗЕМЛЮ ВЫЛИ ПРИИПАЛИ, АЛИ ПРЕСТА А БЦА
И МОНАСТЫРѢ СВОЕМЪ ВЛЦКОМЪ СВОИ ОВРАЗѢ
ЛЮДЕМЪ ШѢАВІА, БО ВѢТЕРѢ ГАЛТОВНИИ РОЗ-
ВѢАЛЪ И ДОЖИЪ ВЕЛИКІИ ЗЕМЛЮ ТѢЮ РОЗНИСАЪ,
И НА ВЕРХЪ ЗЕМЛѢ ЗНАЙДАННИИ СѢ ЗАКОННИКѡВ
ВЛЦКНУХЪ ШЛОКАНИИ СѢРАЗѢ ВОПЛОЩЕНІА ХѢА,
НА ДРУГОИ СТОРОНѢ ОВРАЗѢ ТОГѡ ВЫШЕРАЖІНИИ

ДѢАЛШ
ГОСРОКѢ
АХОЗЪ.

Есть Свѣтъ Василии Великій въ ѿмофѣрѣ Арх-
 епископъ Кесарійскій, знапомъ: ѿ Агѣвъ Васи-
 лійъ, Ктѡ въ земны вѣтрности тѡй скрѣлъ
 и положиа ѡбра Престѡн Бжн, воплощеніе Хѣо
 названый, тогѡ неможемъ зродумѣти, една
 зродумѣти можемъ, же Престѡл Бжл сама
 своѡ ѡбра людемъ ѡблѣла, жебы люде въ Церквѣ
 вѣлицкой шановали Престѡн Бжн Чюдотворній
 ѡбра на мѡрѣ вымаліованны, которій ѡбра
 воплощеніе Хрѣтѡвога называють.

ЧУДО ДѢВЯТОЕ.

Ирковъ вѣлицкой ѡсѣтїа зопю-
 ванью направдючи знашансмо въ землѣ
 прѣ Церковными двѣрми давный грѡбъ
 цѣлий, з каменныхъ дошокъ тѣрѡнѡ
 оутѣненый, знашансмо тѣжъ кнѣтъ Церквн по
 Корѡм, з правого и з лѣвого бока, въ Фрамѣтѣ
 давнымъ грѡбъ з каменѡ оутѣненый, але зопю-
 ваннѡ, бо ихъ каменнымъ доки покраѡ, з тогѡ
 даѣтъся вѣдати, же люде великогѡ оудожїна
 и преложѡнны оутѣклѡ до Престѡн Бжн вѣлиц-
 кой з побѡжностю, и жадаѡн тогѡ, жебы та

тѣла ихъ по смерти были погребенныи, понеже
 въ тѣхъ гробахъ знаменитыхъ, бы вонпавоути
 аже пакихъ князей аже Пановъ Рускихъ тѣла
 были положены, а тѣю побожность Панове и
 князѣ Рускѣи, не для чого иишего до Престоу
 Бѣи Влещкон, хнеа для чюдковъ еи тыако мѣли,
 межы которыми чюдами давными годиса тѣж
 и давни чюда тѣтѣ припомнети, Побожный
 законникъ Аѳанасій Ошдорозичъ въ Новгородѣхъ
 Сѣверскомъ мѣла прѣхъ сонъ такоу видѣнїе,
 здадоса емѣ, же онъ въ Чернѣговѣ быаъ здѣ-
 гимъ законникамъ, зкоторыми пришолъ до
 Церкви Протоу Бѣи Влещкон, аже не хмашаи Церкви
 на томъ мѣстѣ, и дивовансѣа томѣ, пытаючи
 едїнѣ другоу и мовачи: Гдѣса Церковь Протоу
 Бѣи Влещкон подѣла? по тѣ въ Горѣ пойдѣвши
 шѣачили по Никомѣ, на облокахъ столѣчу
 Церковь Бѣи Влещкон змишгимъ вѣрхамъ и зъ
 Крѣтамъ такѣ, аже тѣперѣ естѣ направлена,
 шчнаймнѣа то пригѣла Бѣа томѣ законниковѣ,
 а пренегъ иишимъ людемъ шчнаймнѣа, же въ
 Чернѣговѣ еи Церковь нахѣана а Бѣа Влещка
 зорѣована а, мѣла быти направлена, и миш-
 гимъ вѣрхѣ мѣти, бо тоу видѣнїе мѣла Аѳанасій

Аже ало:
 тоу роукоу
 ахъ а.

Законникъ Рокъ ахъза, в той часъ, гдѣ Автора
 той Книги хъ Кнева бхал на Чернѣговскѣю Архі
 мандрію посвящати сѣ, до Новгородка Сѣвер
 ского, гдѣ въ Монастырѣ и въ днѣ Прѣображеніа
 Гднѣ, ѿ Іане въ бгѣ Превлѣбногѣ Архієппѣ
 Чернѣговскогѣ Курѣ ЛІЗЯРѣ БІРЯНОВИЧѣ,
 бѣдучи посвященны, за егѣ бгѣгословініемъ,
 Приѣхалъ до Чернѣгова, и почѣ мѣти старані
 ѿ направленію Церкви, и бѣдованію Монастырѣ
 Бѣнѣ Влѣцкон, Припоминаючи со бѣ Прѣка Дѣла
 мовачогѣ: Пролѣю преднѣмъ мѣтвѣ мою,
 бо Автѣ Книги сѣи не рѣ проилка мѣтвѣ, не рѣ
 проилка и сѣгдѣ, ѿ бѣдованію Монастырѣ и на
 правленію Церкви Влѣцкон старачи сѣ, и за
 бжѣю помочѣ и за мѣтвѣмъ Прѣтон Бѣнѣ Монасты
 рѣи зѣбдованнѣи е, и Церкѣ еи направлена тѣкѣ,
 якъ видѣнѣ была по нѣбѣ, на ѣволокахъ поучѣла,
 бо и перѣгылъ Церковѣ Влѣцка бѣдучи мѣромъ
 заклапаннаѣ; мнѣго верховѣ мѣрѣваннѣхъ
 мѣла, що дѣбнаѣ ѿдъ почѣткѣ еи форма и
 Днѣподнѣца на мѣрѣ оучиннаѣ показѣтѣ,
 длѣчогѣ за мѣтвѣми Прѣтон Бѣнѣ показѣлъ
 бгѣ на ѣволокахъ, по нѣбомъ Церкви тойи выдѣ
 рѣникъ Аднанію Ѣсѣдорѣвичѣвъ законникѣвъ,

ѿ: рѣма
 Нѣнѣш
 Іѣанѣ
 Аврамѣ
 енѣ на
 правѣ
 почѣлѣ н
 бѣдѣ
 ѣ ѣдѣ
 ѣ. тѣ
 напѣсанѣ

ЖЕБЫ ОНЪ ВЪДАЛЪ, И ЛЮДѢМЪ ИНЫМЪ ПОВѢДАЛЪ,
 ИЖЪ ПРѢДЪ ЧЕРКОВЬ БИИ ВЛЦКОНЪ БЫЛА ТАКАА,
 И МАИТЪ ПОТЫМЪ ТАКАА ЗМНѢНИИ ВЕРХАМИ
 БЫТИ, ЯКѠ МОИСѢВЪ ЗАКОНОДАВЦЪ КАЗАЛЪ
 БГѢ ЧЕРКОВЬ РЪХОМЪЮ: ПРИБЫТОКЪ НАЗВАНЮ
 ЗДЕСАТИ ШПОНЪ ОУЧНИИТИ, КОТОРЮ ЧЕРКОВЬ
 РЪХОМЪЮ АЛЪВО ПРИБЫТОКЪ ПЕРНОШЕНО ЗМѢЩА
 НА МѢЩЕ, ГДѢСЯ ВОИНСКО ИЗРАНАСКОЕ РЪШИЛО И
 ПОСТЪПОВАЛО, И ТЪЮ ЧЕРКО РЪШАНО, РОДЕНРАНО
 И НБЕНО, А ГДѢ ВОИНСКО СТАЛО, И ЧЕРКОВЬ ТЪЮ В
 ШБОЗЪ СКЛАДАНО ЗНОВЪ ИСТАВЛЕНУ, А ТОИ
 ЧЕРКЕН РЪХОМОН АЛЪВО ПРИБЫТОКЪ ПОКАЗА МШИ
 СЕШКЪ БГѢ НА ГОРѢ ВЕЗЕРДНИКЪ, И МОВНАЪ: СОВО
 РИШИ МИ ПОВСЕМЪ, ЕЛИКѠ АЗЪ ПОКАЖЪ ТБѢ
 НА ГОРѢ ОБРАЗЪ ХРАМЪ, И ОБРАЗЪ СОВДЪ
 ЕГѠ ВЪБЪХЪ.

Исх: 31.
 Числ: 17.
 А.

УДОДЕСАТОЕ.

Свѣдѣчи СНОМЪ БЖИМЪ И СНОМЪ
 ПРЕСТОИ БИИ, ЗА МАИТВАМИ ЕИ А ЧЕРКѢ
 ВЛЦКОНЪ ОУЧНИИ А УДО ВЕЛИКОЕ ТЛ, ЖЕ
 ЗОПОВАНАА И ИДЕЛО ОШНАА ЧЕРКО БИИ
 ВЛЦКОНЪ ТАЕШ ВОИНСКО И НБЕЗПІНОГОШ ЕСТЬ

НАПРАВЛЕН

на правленна и зведована, бо дядь царь изра-
 нскій гдѣ хотѣлъ въ вѣселии бгѣ Черковѣ
 вдовати, неподобна емѣ бгѣ тогѣ чинити,
 але Соломонѣ сыновѣ егѣ казала Черковѣ
 вдовати, же быи за часѣ дѣвлюхъ войны
 великѣи, которѣи дѣдъ точнахъ ѿ филистѣинамъ,
 ѿ мѣлѣитамъ, ѿ сурѣичкамъ, ѿ дѣмѣичкамъ,
 и ѿ иишми и прѣстѣлами розманѣтymi, а Со-
 ломѣи жила въ покою, вѣдавѣ пиѣма егѣ:
 Посла Соломонѣ къ Хирамѣ, гла: ты вѣн-
 шца моѣгѣ дѣда, яко не возможе создати
 домъ имени гдѣ бгѣ моѣмѣ, ш лица противны
 окрѣтныхъ егѣ; дондеже дастъ а емѣ гдѣ
 по ножи ногамъ егѣ, и ниѣ оупокон гдѣ бгѣ
 моѣи мѣѣ окрѣт, ниѣ вѣрага, ни же сопротивля-
 ющигосѣ аѣкакно, и сѣ аѣкъ глаю создати домъ
 имени бга моѣгѣ, якоже гла гдѣ къ дѣв шѣхъ
 моѣмѣ, гла: сѣ сынѣ твоѣ; егѣже дамъ въ
 тебе мѣсто на прѣтолѣ твоѣ, тоѣи соидѣитъ
 храмъ имени моѣмѣ, зачѣмъ елиѣшъ зова-
 наа и спѣтѣшинаа Черковѣ вѣлицкаа была на
 правленна и зведована почасѣ покою, не былобы
 чѣдо жадноѣ, поневажъ лѣтѣво почасѣ покою
 вдовати, але то чѣдо великоѣа въ Черковѣ бѣи

к, Ча: ѣ.
н.

г, Ча: ѣ.

Нера на
домъ ест
з Мона-
Лира Тын
Тривоги
выгана
ли.

Вѣщкон за молитвами еи стало, же Церковъ
Вѣщка в часи воинны, небезпечны естъ
направлена и зведована, гдѣ на либо тлѣрами
тривожино, либо тѣрками трашено, которыи
наше штинѣ, руссѣю малю ковали, гдѣ нѣлыко
мѣста человекю рѣкою оуфортификованы,
але Каманецъ Подолскій фортицѣ божкою
рѣкою зведованю чѣки превонѣ вдлан,
ниданчоное зъше люди мнѣштво, такъ тѣрки,
такъ и галаре з руссѣи малой вневолю погалскѣю
запровадил, вше тѣмъ бошой чѣдо в Церкви
са Вѣщкой стало, же вкороткомъ часѣ, при
кѣлка лѣтъ, Церковъ чѣмъ естъ направлена
и зведована, во в Церквѣ Иерусалимской гдѣ
ш хл жидѣи потрековали чѣда, мѣвачи: коо зна-
миніе гвклѣши? како сѣмъ творіши? швѣща Іис
и рече имъ, разорѣте Церковъ сѣю, и трѣми
дѣньми воздвигнѣю, чѣючн тоо жидѣи не-
вѣрилн, жебы хс могъ такоо чѣдо оучинити,
жебы зопсованю Церковъ Иерусалимскѣю могъ
вкороткомъ часѣ, за трѣ днѣи подвигнѣти и
направити, и мѣвили до хл з четырѣдесѣтъ и
шестѣю лѣтъ создана кѣсть Церковъ сѣмъ, и ты
ли трѣми дѣньми воздвигнѣши ю? Онъ же глаше

Кол. в.

ш Церквѣ

ѿ Церкви Тѣла своего, Тоѿ за съѿдо въ Церквѣ
 Благцкой дла тогога стало, бо поминаѣтъ С:
 Блантъ Марко слова, которыи ѿ Назарѣтскѣ
 мѣшканцовъ мованы сѣтъ до Хѣ: не сѣи ли е
 Тиктонъ снъ Мѣинъ: же той Тиктонъ, то
 естъ бѣдовничѣи бѣдѣчи свѣтъ ѿдо великое
 оучинилъ, вкороткомъ часѣ, за шестъ днѣи
 зѣдовалъ Нѣо, земаю ив весь свѣтъ, и вше-
 лѣкое на свѣтѣ створене оучинилъ, такъ и
 тепѣрь тойже Тиктонъ бѣдовничѣи ХС Бгъ
 нашъ, дла Претон Дѣи Мѣи Мѣки свои, въ
 Церквѣ Благцкой оучинилъ ѿдо великое, понежъ
 вкороткомъ часѣ, прѣшла аѣтъ, Церковъ
 еи зопованѣю испѣтошенѣю зѣдовалъ и на
 правилъ, а любо побожныи люде коштомъ и
 старанѣмъ своимъ, дла спасенѣа своего бѣдо-
 вали зопованѣю и направовали Церкѣ Претон
 бѣи Благцкой, бѣнакъ маютъ они побожное
 дѣланѣе тоѿ не собѣ; аи бѣхъ приислѣти
 слѣхаютъ Прѣка Дѣда мованогѣ: аи не гдѣ
 соудѣдѣтъ домъ, вѣдѣ трѣдѣшасѣ
 зыждѣщѣи.

Мл: 5

Бл: 1.

Сл: рѣ

ЧѢДО СѢДИНАДЦАТОЕ.

Къ снъ
мокреви
въ Бѣлѣри
нѣ, и
Семіонъ
Галицкій
Тисопла
въ Новго
родкѣ
Сверско
тоѣ по
вѣдалн

ЛОДНА ТѢТ ПОВѢСТЪ ЗНАМЕНИТѢЮ
припомнѣти, которюемѣ ѿ людей
вѣри годныхъ члв, же Церковъ Блѣц-
каа Гдѣ пѣсѣмъ зостакала, была в
Урнѣговѣ зайхъ пѣмѣти, едѣнъ члвкъ на
Имѣ Іоанъ, который дѣмъ Хл гдѣшнѣмъ чини,
ко цокѣлвкѣ емѣ дано, всѣ тоѣ оубо гнѣмъ
роздавалъ, и мѣлъ до Прѣтѣн Бѣи Блѣцкон
вѣлнкъю горѣнвостѣ, ко при Церквѣ Блѣцкон
вѣтрѣмъ мѣшкалъ, и вѣ Церквѣ тоѣ молиаа, и
людей напоминалъ, же бы зопковѣнѣю испѣсто
шенѣю Церковъ Бѣи Блѣцкон направилн, дѣмъ то
за молигѣмѣи Прѣтѣн Бѣи; такѣю лѣскѣ ѿ
Бга ѿдѣржалъ, же боими ногами на огнѣ
столаъ, едѣнакѣ ѿгонѣ егѣ нѣгѣ емѣ на мѣнѣ?
нипаааъ и не ѿбрахнѣаъ, до того мѣлъ ѿ Бл
даного соѣтѣ дѣа Прѣцкогѣ, ко цокѣлвкѣ мѣвилъ,
тоѣмѣмъ стѣло, Прѣоковѣаъ тѣжѣ ѿ томѣ, же
Церковѣ пѣсѣмъ и зопковѣнаа Бѣи Блѣцкон
мѣла быти незадолгѣи чѣсѣ направлена, ко
тоѣмъ Прѣоцѣтѣмъ егѣмъ тѣпѣрѣмъ выполннѣмъ,
Понѣважѣ и Церковѣ Бѣи Блѣцкон е направлена
и Монастырѣ Блѣцкѣи естѣ зедѣдованный.

УДО ДВАНДЦАТОЕ.

Цркви Блцкой, вапиш до мѣх
 нахаткленю и на Фрамгтахъ великимъ
 цвѣхамн жиахъ нами; дламоцности
 попривѣно, такими цвѣхамн алько
 Гвѣдамн надыкаютьсѣ непрѣтели наши види-
 мыи и невидмыи, бо не прѣтели надыкаль
 гвѣдамн бгъ, до Моисеа Гетмана Изрѣнаско
 мовани: едѣтъ ѿже ѡставитѣ ѡни, ѡстни
 во ѡчию вашию, тыи ѡстни алько гвѣдамъ не-
 прѣтели видомыхъ и невидомыхъ Престѣла
 Бца Блцкаа ѡвогво Монастыря ѡганѣтъ
 и Монастырь Блцкый ѡтѣхъ непрѣтели въз-
 пунци и ннѣтъ, бо к Монастырь Блцко еден
 законникъ Страфѣонъ Нѣжнникъ захорѣлъ, и
 мѣлъ страхы великии ѡполночн, и целѣи прихъ
 ѡкно гладыи ѡтворнои, баунаъ войска
 ѡкинсь к Монастырь, и уѣлъ гѡлосъ такѣи:
 зрѣемо егво, нехѣи ѡжъ болше на свѣтѣ не
 живѣтъ, почимъ видѣл великѣю свѣтлѡсть
 нахштѣлтѣ Блцкавици к мѣрѡваной Цркви
 Блцкой, и уѣлъ гѡлосъ и Цркви походѣуи,
 Хѣ снѣ и бжѣ мой змѣлѣнѣл наним, не трѣтъ

Уаслѣи

Дѣлѡ
 то: Рѡкѡ
 ахо:
 Мѣл ѡк
 то: Рѡ
 и: Анѡ.

А

Егво

Егѡ, Гдѣжъ немѣ в Монастырѣ Архімандриты
 Савгн моѡгѡ, в далекѡю дорогѣ ѡѣхалъ, бо
 Архімандрита в той часѣ Авторъ той Книги
 на Москвѣ; до благоустѣнкогѡ Чрѣн великогѡ
 Кнѣзя всѣа Русїи Монархи Алѣксѣя МІХАЙ-
 ЛОВИЧА ѣздилъ в потребѣ Монастырѣ и Цер-
 кви Бѣн Велѣкон, и великѡю лѣскѣ, и: Рублені,
 Г: Струговѣ, дѣл ѡгорожина Монастырѣ,
 З: Флашовѣ и ѡпнграфнами, Е: Стихарѡвѣ
 и ѡрарамн, зрѡчного елаватѣ и среброглавѣ
 и златоголавѣ, Г: дѣскои, звѣзда, Копію,
 Кѣланхѣ, Лѡжкѣ, ѡ сребра з похлотно, Кадн
 лницѣ сребенѡю, и сребрннй Крѣтъ заощннн,
 Емангеліе ѡкрнто Азамитомѣ рѣчнмѣ и
 сребромѣ заощнннмѣ приздѡбленое, и
 иными Книгами Церковными, ѡ егѡ Чрѣного
 величества ѡдѣржалъ, в небытнои Архіман-
 дритѣ бѣдѣти ѡннй законникѣ Серафѡнѣ
 в такѣ великомѣ страхѣ, и сподѣвающе
 ютъ дѣкретѣ смертелногѡ; проиалъ ѡца Грѣв-
 іа Иеромонахѣ, живѣ емѣ принїса Прнастѣннн
 Сакраментѣ Еухарїстїи, которнй Сакраментѣ
 Гдѣ и Церкви донгѡ в Кѣланхѣ былѣ несеннй,
 войска ѡныя прѣтъ в рѡдѣ повѣли, а Гдѣ той

Иныхъ
 русей да-
 ны тѣхъ
 не сано.

САКРАМЕНТѢ

Сакраментъ СТЫЙ приналъ и пожилъ, въ тоѣ
видѣніи страшно зникнуло, и удеъ оный за-
конникъ Серафѣонъ голосъ до себѣ мовашуи з
ХС и Мѣка хѣа твѣ оуддоравлиють, и поты
оный законникъ до першого здорова пришоа,
и плаууи х присагою тоѣ прѣлюдми повѣдалъ,
и жъ такиѣ страхи въ Монастырѣ и въ Церквѣ
видѣлъ, и такиѣ голосы удеъ.

УДО ТРИНАДЦАТОЕ.

Лицкѣи Цркви направѣи знашли-
мо въ землѣ крѣпкѣю поладкѣ глин-
нѣю, синню, зеленѣю и червонѣю олово
поликѣнѣю, укорогранѣстою поладкою
переплѣтанѣю, глинною чловеуи и ты ситѣь,
понѣвѣжъ прѣ Серемѣю Прѣка Бѣтъ мовитъ: якш
брѣнѣ въ рѣкѣ скудѣаниуѣ, такш въ домѣ иза-
накѣ въ рѣкѣ моѣю, оудавайсѣ чловеуи х покорю
до Прѣтон Бѣи Сѣлѣикон, надѣвѣюи себѣ глинною,
пѣвѣи замоанѣами сѣи ѡдержнѣшъ лѣкѣи Бѣжѣю,
которои почрѣвѣшъ, Мѣлъ такѣю покорѣ
Ѳѣѡдорѣ Тихоновнѣ Мѣшанинѣ и Раѣца Ир-
нѣговскѣи, бѣдѣхоробѣи всѣикѣи въ Ирѣнѣговѣ

Ире мѣ.

Дѣлаѡ
тоѣ рѣкѣ
дѡв.

1870

ЗНАТЫЙ, МОЛЫЛА ПРЕТОИ БИИ ЕЛУЦКОИ
 И ПОКОРОЮ, ПРОЕЛТИ ЕИ ШКОРОВЕ, ПОТЫ ЗАИНОА,
 И ВИДЕЛЪ ПРЕ СОНЫ МАТИКЪ БЖВЮ ВЪ ЗЕЛНЫМЪ
 ШДЪНЮ, ИЗНИЮ ВЪЛОЮ ШАТОЮ ПРИШДЕТОГО
 АГГЛА, И РЕКАА ЕМУ БЛАГОСЛОВЕННАА РОДИТЕЛКА
 БЖЛА: ХС СПИТЕЛ НА СВАЪ КАЗАА ТОВА
 ИТИ, И ВЕЛАА ЕМУ ДВА АГГАН, И ДОЛГОГО ДОМУ
 ВПРОКАДАН, ГАЕСА ЗНОВЪ ЕМУ МАТИКА БЖЛА
 ДРУГИИ РАДЪ ТРВОНОЮ ШАТОЮ ПРИШДЕТЛА ПОКА
 ЗАА, ТАМЪ РЕКАА ЕМУ АГГАН: ВОЛНЫИ ЕСТЬСЯ
 ШГРЕХОВЪ СВОИХЪ, И НАТОИ ЧАСЪ ШКОРОВЕЛЪ,
 И ВСТАВИШИ ШЕНА ПРИШОЛЪ ДО МОНАСТЫРА ПРТОИ
 БИИ ЕЛУЦКОИ, И ПОВЕДАА ТОВА АХИМАНДИТЪ
 ЧЕРНЪГОВСКОМУ И ЗАКОННИКОМУ ИНЫМУ, РОКЪ
 ЛХОВ: МАА АНА Д: И СЛДЖЕМ БЖИИ ТАМЪ
 ВЫГЛУХАА.

ЧУДО ЧТИНАДЦАТОЕ.

Григорий Трофимовичъ з мѣста
 Чернѣгова родомъ; вѣдти мѣнцемъ
 оутчалъ въ Коллеѣвмъ Кнѣвскои Моги-
 лѣнскои, и великою была хоробомъ
 знатый, въ которой хоробѣ шѣщала закон-

никомъ зогати, и приѣхавъ до Чернѣгова,
 Гдѣ въ Монастырѣ Сѣго Прыка Плинъ бѣдучи на
 мѣтѣ; хотѣлъ свои прѣдѣлѣти шмѣнити,
 и шѣтницѣ замѣти, але емѣ натыхъ мѣст
 рѣка была скорзнала такъ, же еѣ немогла
 жадною мѣрою шкѣ шхнати и распостѣрт,
 тѣды онъ шѣцалъ въ Монастырѣ Прѣтонъ бѣи
 блѣцкон на Горѣхъ болдинскихъ Чернѣговскихъ
 зѣдованомъ зогати законникомъ, и зарѣка
 рѣка еѣго распостѣрла, и стала такаа, такаа
 прѣдѣлимъ была, що самъ онъи Молодѣнцѣ
 тогожъ чѣс до Монастырѣ Прѣтонъ бѣи блѣ
 цкон пришовши; прѣ Ахѣмандритю и прѣ зако
 никамн повѣдалъ, и тамъ законникомъ
 зогалъ, и бѣдѣонъ еѣтъ названый.

Дѣлаш
 товъ рокѣ
 ахо.

ЧѢДО ПАТНАДЦАТОЕ.

Означилъ тогѣ, же котори
 люде епотрѣбахъ своихъ оудаютѣ до
 Прѣтонъ бѣи блѣцкон, попрадѣтѣжъ
 до блѣе алебо таровницѣ оудаютѣ,
 такѣи е Монастырѣ блѣцкомъ не доотѣнѣотѣ
 Лѣски Бжон, которон потрѣбѣотѣ; со Павелъ

Аплъ мовитъ: Кое причастіе правде къ бѣда
 коніи? Или кое шещеніе свѣтъ къ тмѣ? ко
 еже согласіе Хвн со влѣи ромъ? да матогѡ в
 Россіи малой, к Мжегъ сукъ Шашевцъ Гавріилъ
 палаченко бѣдѣти хорымъ, члѣт голого шѣцъ
 нон, низнаемон Паниѣ, до себе мовити:
 иди до Чернѣгова, до Престѡн Бѣи, тѣм Паниѣ
 пени была Прѣтал Бѣа, ко невидимал сталъ,
 и шнѣ зара на тѡн члѣт здоровымъ зоста, и
 пришолъ до Монастырѣ Чернѣговскогѡ Прѣтѡн
 Бѣи Влацкон, и тѣмъ предѣлъ нидѣли робилъ,
 що емѣ казано, Гды нидѣлѣм до бѣки альбѡ
 чаровницѡ зболюстю своєю, тѣмъ до Прѣтѡн
 Бѣи оудавалѣм.

Дѣла шѣ
 тоѡ року
 ахов:

УДО ШЕШНАДЦАТОЕ.

Слѣдѡваеши въ Чернѣговско
 во вѡдствѣ, к томѣ селѣ едномѣ
 человекѡ на имѣ, Ігнатѡвѣ Іакімен
 ковѣ шѣбѣдѣ оуши волѡука заложилъ,
 и шѡмъ великїи мѣлѣ бѡшахъ своихъ, тѣмъ
 онѣ шѣщлѣм робити к Монастырѣ Чернѣго
 вскомѣ Прѣтѡн Бѣи Влацкон, прѣщлѣи тѣденъ
 всѣ шо емѣ роказѡтъ, и шѣщлѣм полотна

Дѣла шѣ
 тоѡ року
 ахов.

принести

принести до тогѣжъ Церкви Блѣцкой, на потребу
 Церковнѣю, ели вы садѣ выѣ емѣ привернуый,
 потѣи ѡбѣтницѣ болѣ и шѣмѣ. з оушѣи егѣ
 прѣ оуѣтѣспѣлъ, и поучѣлъ добрѣ жити, длѣ того
 выполнилъ онѣ свой ѡбѣтницѣ, до Монастырѣ
 Чернѣговскогѣ Престѣи Бѣи Блѣцкой пришѣлъ,
 и полѣтно тѣнокѣ принѣлъ, и робѣлъ вы,
 шо емѣ роказано.

Чѣ до сѣмнѣдцѣтоѣ.

В Малѣи Рѣшѣи, в Кишинѣцѣ мѣс-
 тѣцѣ, в Полтавскомѣ Полкѣ зоста-
 ючѣомѣ, едѣнѣ Козѣцѣ Запорожскѣи на
 Пмѣ, Романѣ Маценѣнкѣ мешканѣчи,
 оучѣнилѣ ѡбѣтницѣ ити до Монастырѣ Мгар-
 скогѣ, и вѣтѣамѣ робѣти, шо емѣ роказѣтъ,
 аликѣ емѣ во снѣѣ мѣкѣиѣ. Тѣмѣ старѣиѣ покѣ-
 зѣлъ, и казѣлъ ити до Монастырѣ Чернѣговско-
 Престѣи Бѣи Блѣцкой, вѣ которѣо тѣи чѣловѣкѣ
 Монастырѣ и Церкви и невѣдалѣ и нѣуѣлъ, и
 нѣгѣдѣ в Чернѣговѣ небыѣлъ, а гѣдѣ вѣтѣлъ вѣ
 снѣ, неишѣлъ до Монастырѣ Мгарскогѣ, а
 пришѣлъ до Чернѣговскогѣ Монастырѣ Престѣи

Дѣлѣ
 то роказано
 ахѣдѣ.

Бѣиъ ѿѿцкон, и тѣмъ шо емѣ рокиаханш, вѣ
 прѣтасъ немалыи, рокиахъ: зъ шхотю
 рокиахъ.

ЧѢДО ОСМИАДЦАТОЕ.

ДѢЛЮ
 ГОЕ РОКИА
 АХОГ.

Въ днѣ законникъ на Іма Паскѣннѣ
 шбасѣннѣ Главѣ томъ законнымъ в
 Монастырѣ оугорницкомъ; в зѣмлѣ
 Гланцкѣ, ш роуѣмъ шдышѣ, и шалѣ-
 ныи ходиахъ, и пришѣ до Тернѣгова, гдѣ нагын
 ишѣла прѣ Монастырѣ Паскѣннѣ Бѣиъ ѿѿцкон,
 рокиахъ: Мѣа Авѣста, е: днѣ, и Монастырѣ
 нагын до мѣста пошѣла, аа егѣ Архимандритѣ
 Тернѣговскѣи шбѣавши нагѣгѣ прѣ Монастырѣ
 и дѣуогѣ, казѣла поймѣти, и Кошѣлю на негѣ
 вложити, и до себѣ припрѣвѣдити, тѣ в Цѣлѣи
 прѣ Архимандритѣю и прѣ законникѣми и прѣ дѣ
 иишѣми людемѣ свѣцкѣми волакуи: спѣвалѣ
 и скакалѣ и ѣти вывожуѣла, и заполадѣю
 скоѣн брѣтѣи, казѣла егѣ Архимандрита шпро-
 вѣдити по законницѣ, до секвѣтрѣ и закнѣтѣ,
 тѣмъ замкнѣннѣ зарѣ кошѣлю зъ себѣ зкнѣлѣ,
 и почѣла ш дѣрѣѣ бѣти голобоку тѣкѣ моцно,

же ажъ грѣмѣхъ было чѣти повсѣмъ Монастырѣ,
 да того казано двѣрѣ въ Сикѣстрѣ ѿдомкнѣти,
 и шѣла дѣстѣ шѣлѣти, и шѣлѣни головѣ
 егѡ потѣвѣнѣю, и кровѣ зголовѣ плинѣнѣю, и
 двѣрѣ ѿкрѣвѣнѣни, прѣтѣ въ ложнѣни на е кошѣ-
 лю зѣлѣно е, жебѣ собѣ головы до моуѣни ро-
 стѣвѣ и не оумѣ, тамъ зѣлѣнѣи не чловѣкъ,
 але прѣкѣ дѣволекѣи голозомъ вѣлѣкѣи, Гѣ: про-
 тѣлѣчѣи, Гѣ: прѣчѣлѣи дѣнѣ волѣлѣ, которѣи
 голосъ не чѣлѣко въ Монастырѣ; але и за Мона-
 стѣрѣмъ далѣкѣ чѣти было, въ той чѣсѣ Архѣ-
 мандрѣта казѣлѣ до Церкви вѣлѣи и чѣи Зѣкон-
 никѣмъ, и Парѣканѣ за негѣ до Прѣсто и Бѣн
 ѿ правѣти, просѣчѣи: жебѣ Мѣка Бѣжѣлѣ емѣ
 зѣдѣрѣ и рѣдѣмъ прѣвѣрѣлѣ, по докончѣнѣю Па-
 рѣканѣ прѣстѣлѣ южѣ волѣти, и ѣ вѣтрѣ ѿдѣ-
 правѣнѣши вѣчѣрѣю и Пѣвѣтрѣю, прѣшѣи Зѣкон-
 никѣи до негѣ, и просѣлѣ, жебѣ казѣнѣ егѡ
 рѣдѣлѣчѣти, и южѣ зѣлогѣ и вѣлогѣ не чѣнѣлѣ,
 и до рѣдѣмъ прѣшѣлѣ и ѿ зѣдѣрѣлѣлѣ, потѣмъ
 Гѣлѣтѣомъ егѡ вѣлѣнѣмъ е прѣшѣдѣтѣ, и зѣ
 Сикѣстрѣ вѣпрѣважѣно, и тамъ жѣнѣлѣ
 въ Монастырѣ, и чѣнѣлѣлѣ по гѣлѣшѣнѣи,
 которѣи емѣ на зѣнѣчѣнѣи.

УДО ДВЕНАДЦАТОЕ.

Въ Мало
го Рокъ
ахов
Мца
Мала,

Въ того мѣста, зъ Чернѣгова кова
Видоръ Симѣоновъ Рогатъ зъ пѣн-
ства быль шъ роуѣмъ шъ дышолъ и за-
хорѣлъ, Рокъ ахов: Мца Мала, на тои
часъ припроважно егѣ до Монастыря Престѣн
Бѣн Влѣцкон, и въ Черкѣ Паракланъ до Мѣки
Бжн за негѣ и бѣгъ мѣтвы иишн шъ правовано,
и прѣтѣе зочталъ здоровымъ, до роуѣмъ пришо,
и шъ дышолъ зъ Монастыря здоровымъ до домъ
скоегѣ.

УДО ДВЕНАДЦАТОЕ.

Въ Мало
го Рокъ
ахов:

Окъ ахов: Мца Іюль 5: дна,
Глухеріа Алажѣвна, жона Чернѣговско
Мѣщанина Константина, уѣла шъ дѣ-
и некоторыхъ людеи Чернѣговскихъ, и ж
не мѣла мѣти Почомѣтва зъ дрѣгимъ мѣжемъ
Константиномъ, оудалася до Престѣн Бѣн
Влѣцкон, прѣкоторон Черковю ея молила, про-
сачи Престѣю Дѣх, живѣ еи въ тѣмъ потѣшила,
а Гдысѣ молила прѣ Черковю замкнѣнною Прѣтѣн
Бѣн, шѣцѣла Престѣн Бѣн тѣларовъ дѣсѣтъ

ДАТИ НА ПОТРЕБЪ ЦЕРКОВНЮ, ПОТЪМЪ ВЪ ПРѢДКО
 УАХЪ ЗА ПРНТНОЮ РОДИТЕЛКИ ДЖИИ СЪИНА ВПЕ
 РЕДЪ, ПОТЪМЪ ЦОРКЪ ПОРОДИЛА, АИУЗЪ ШНА
 ЗАНХАЛА ТЮШЕЪТНИЦЪ, КОТОРЮ ПРТОИ БИИ
 ШЕЩАЛА, ПОТЪМЪ ЗАХОУЛА, И БѢДУИ
 ВЕИКОЮ БОЛѢЗНЮ ЗНАТАА, АЖАЧИ МѢЛА ТА
 КОЕ ВИДЕНІЕ НЕ ПРКОИЪ. АЛЕ НА ПЕЪ. ЗДАЛОСА
 ЕИ, ЖЕ БЫЛА ВЪ ЦЕРКВѢ ПРТОИ БИИ СЛЕЦКОИ. ГДЕ
 ПОКАЗАЛАСА ЕИ ПРТАА БИИ. СВѢТУ ЗАПАМЕНЮ
 ВЪ РЪЦѢ ПРАВОИ ДЕРЖАЛА. И ЗНЮ БЫЛА ТАКИИ
 МЪЖЪ СТАРИИ, КОТОРИИ ДО ГАУКЕРИИ ЗГРѢБОУ
 МОБИЛЪ: ЧИМЪ ТЮШЕЪТНИЦЪ? И АЕЦЕ СОБѢ ВА
 ЖИШЕ? ЧИМЪ НЕДАШЕ ШЕЪТНИЦЪ? КОТОРЮ
 ПРТОИ БИИ ШЕЩАЛА, ТЮШЕЪТНИЦЪ ДВА РАЗЫ
 МѢЛА, ПОТЪМЪ ТРЕТИИ РАЗЪ МѢЛА ВИДЕИ, ЗАДАЛОСА
 ЕИ, ЖЕ ВЪ ДОМѢ ИХЪ ПРИША ПРТАА БИИ, И ВЪ РЪЦѢ
 ПРАВОИ СѢЪХЪ ДЕРЖАЛА, И ВЪ ТРОИ ЧАСЪ ТЮШЕЪТНИЦЪ
 СТАРИИ ГАУКЕРИИ ПОКАЗАА, И СЪОУАЦИА МО
 БИЛЪ: ЧИМЪ ПРТОИ БИИ НЕДАШЕ ШЕЪТНИЦЪ
 СВОИИ? ГАУКЕРИИ ЗЕ БОЛѢЗНЮ КААЦАЛАА, МО
 БАУИ ШДАМЪ ПАИ ШДАМЪ, А ГДИ ТЮШЕЪТНИЦЪ
 СВОИИ МЪЖИЗЪ СВОИИ ПОВѢДАА, МЪЖЕ ЕИ
 КОСТАНАТІАНЪ ВЪ ЦЕРКВѢ ПРТОИ БИИ СЛЕЦКОИ
 ШЕРАДЪ КОШТОВНИИ ХА ЗЕЛАНТЕА НАШЕГО

справивши коштомъ немалымъ поставилъ,
 и соопамн наклімотъ рѣдаными, которыи ѿ
 бра Гдыи ѿже доконале быа вымалованы, зно
 въ Гукеріа мѣла такоу видѣніе, здалося єи,
 же была въ Церквѣ Престолъ Бѣнъ Вѣцкой, гдѣ
 царскіи двѣри отворенни видѣла, и прітѣю
 бѣу на шатари сѣдѣти, около єи, вѣде шѣ
 тара видѣла Дѣкона и двѣ младице стоѣти,
 тѣмъ родитѣлка бжѣла до Гукеріи мовила: не
 вѣсто ходи сюды: ѿповѣдала Гукеріа: не
 годна тамъ ѿйти, во єстемъ грѣшница,
 єднакъ вѣдавъ розказана Мѣтки Бжѣи; по
 шла до шатара Гукеріа, которой дала прѣта
 бѣа рѣкѣ своѣ поцѣловати, почимъ рекла до
 Гукеріи: не вѣсто иди стѣнь въ Церквѣ зноу
 на мѣщѣ томъ, на которомъ єи стоѣла,
 а Гдыи Гукеріа пошла, въ той часъ видѣніе
 тоує сконуєло.

ЧѢДО ДВАДЦАТЬ ПЕРВОЕ.

Исторіи Мойишвиче Козѣкѣ з Чур
 нѣгова, знового мѣста, роухоу зна
 тныи была такоу хорѣкою, жила ємоу го
 лова

МЦА МА
Д: ДН

лова крѣтила, и свѣтъ сѧ крѣтилъ, и яко
 шаленныи въ единымъ шдѣню бѣлымъ бѣгала,
 и приѣхши въ своимъ дворѣ до стѣннѣ, вздѧ
 поворозъ и шевѣнчисѧ хотѣлъ, аа: Пелаги
 жона его до стѣннѣ приѣхши, и рѣкъ его
 поворозъ вырвала, пощмы его Мѧ МЦА, Д.
 ДН, привели до Монастыра Пресѣи Бѣи Вѣц
 кон, гдѣ до Церкви бѣлъ въ проваженныи почасъ
 набожѣва, и запомочю Родителки Бѣи въ Цер
 кви ей до прѣшого здороба и до роузмѣ при
 шолъ, и въ Монастырѣ все ш хотне робѣлъ, шо
 емѣ казано, и ш дѣшолъ до своего домѣ здо
 ровныи и роузомѣ доконанымъ.

ЧѢДО ДВАДЦАТЬ ВТОРОЕ.

Всѣтъ сѣтъ Слово въ Чинѣговико
 боисодѣтъ, въ тѣхъ вѣсѣлѣ единыи Уловѣ
 на Іма Романѣ Гапѣнѣнко мѣ голубѣ
 заворѣ, ш роузмѣ и ш пѧмѧти о дѣшолъ
 такъ, же слова непотребныи мѣвнаш и роуцѣ
 ныи непотребныи чинилъ, а гдѣ еи ш припрѣ
 вѣжныи до Монастыра Пресѣи Бѣи Вѣцкон,
 и робѣлъ тамъ все прихъ двѣ недѣлѣ, шо емѣ

Дѣло:
 тое роуцѣ
 ахоѣ:
 мѣма:

КАЖАНО, ПРИШОЛЪ ДО РОЗУМУ И ПАМЯТИ ЗНОВЪ,
И ЗДОРОВИИ ДО СВОЕГО ДОМЪ ВЪДШИШОЛЪ.

УДО ДВАДЦАТЬ ТРЕТЬЕ.

ВЛО
се Голѣ
Ахов:

Средняя естъ село до Монастыря
Пятонъ и бацъ он наежаютъ, до того
Села еднъ законникъ Аминъ что Мона-
стыря Бинъ Валеконъ вьлачъ ѿ Арунман-
дирти на посажаніе высланный, которого зако-
ника тамъ вьлачнешн Козакъ зъ войска за-
породского Іоанъ Соувецъ Атаманъ Среднскіи
ручнешнса горьаконъ; добыла шьлачъ на его,
и тамти хотѣла, але онъ дожнаса ѿ шьлачъ
лѣскою, и побѣгла одниго, и оутѣкла въ
лосги, бѣда шьлачъ жадного, а гдѣ онъ
Козакъ панныи заснѣла, и ѿса проспала чѣла
голосо до себѣ мовашн: Іоане перестанъ пичи
горьакъ, бо ежгаи неперестанш, и вѣрнеша до
домъ зъ войска, до которого нти готѣшса,
втонъ чѣла онъ Козакъ ажаун ѿтворнаъ
ѿчи и нікого неаунаъ предъсобѣю, и пыталъ:
кто ты естель? що до менѣ мовашъ, поуба
знѣла голоса до себѣ мовашн: я естѣмъ ро-

ВЛО
се Голѣ
Ахов:
Ща се:
ДНА.

дитска Бѣла, Мѣи Хрѣтова, роказѣи тоѣѣ,
 же бысь пересталъ пити горѣакѣ, понебѣжъ
 пѣный шалѣшъ, по тымъ жъ постѣлѣ вѣтѣвши;
 мѣнѣ онъ знѣкъ: ѿ Прѣла Бѣи чи болнож
 мѣѣ пѣво пити прина мѣѣи? по чѣлѣ ещѣ голо
 до сеѣ мозѣуѣ: пѣва пити тоѣѣ не заборо нѣю,
 аѣ горѣакѣ болшой пити не бѣжѣа, вѣтѣвши
 Іуанъ Соубѣцѣ жъ постѣлѣ свои, оучинѣа
 ѿбѣтницѣ непичи горѣакѣ прѣ тры лѣта,
 и непѣа, да отого то Мѣтка Бѣла заборо
 нѣла емѣ пити горѣакѣ, и пѣномѣ шалѣн
 стѣво емѣ признала, же онъ горѣакѣюѣа оу
 пѣвши добѣлѣ шѣкѣ ѣко шалѣный, на за ко
 ника жъ Монастырѣ Бѣи Бѣцкон прѣсланого,
 до маѣтности тоѣѣжъ Бѣи Бѣцкон.

ЧѢДО ДВАДЦАТЬ

ЧѢТВѢРТОѢ.

ОНѢ АХОД: Мѣа Ягѣѣта, Тѣрки
 и Татарѣ пришовши до Малѣи Россѣи;
 возбѣли мѣѣста и сѣла, по чѣвши ѿдѣ
 Брѣслава ажъ до Ладѣжинѣи и ѣмана,
 и болѣсти иныи ѣкѣанѣнѣи пакнѣдовѣли,

Аѣало:
 тоѣѣ ѣкоѣ
 АХОД:

В ТОЙ ЧАСЪ ВЪ МОНАСТЫРѢ ТЕРНѢГОВСКОМЪ ПРѢТОМЪ
 БИМЪ ВЪ ЦУКОНЪ; ВНОЧЬ ДВА ІЕРОМОНАХИ ПОБОЖНЫИ,
 ПАХОМІИ ДВНАВСКІИ, И ЛЕОНТІИ БЕЛОХОРОДСКІИ ВИ-
 ДѢЛИ НА НЕБѢ ЛВІКЪ ВЪ ДЛѢ МЦѢ, КОТОРЫИ ЛВІКЪ
 ИШОЛЪ ДА МѢСАЦѢ И ЗНАУИЛЪ ЛВІКЪ МАХОМЕТА-
 СКІИ, ЖЕ МАХОМЕТАНЕ ТУРКИ И ТАТАРЫ НА ХРИ-
 СТИАНЪ БИЛИ СВОИ ЛВІКЪ НАТАГНИЛИ, И ДЛІКА
 СВОЕГО ХРИАНЪ ДАКИЛИ, ВЪ ДЛѢГЪ ПРОРОКА
 ДѢДА МОКМУТОГО: СЕ ГРѢШНИЦИ НАПРАГОША ЛВІКЪ
 СВОИ, УГОТОВАША СТРЕЛЫ ВЪ ДЛѢ, СОСТРЕЛАТИ
 КОМУЦѢ ПРАВИЦѢ СРДЦЕМЪ, ДАШЕГО ЧАСЪ ВЪ-
 ДЛѢ МѢСАЦА ТОЙСА ЛВІКЪ НА НЕБѢ ПОКАЗАЛЪ,
 ЖЕ МАХОМЕТАНЕ МѢСАЦЪ ШАНЮТЪ, СЛѢХАЮУИ
 НАВКИ МАХОМЕТА СВОЕГО ПРОРОКА ФАШИБОГО,
 И НА МІУСТАХЪ СВОИХЪ РОГАМИ ДОГОРИ ПЪЛЪ МѢ-
 САЦА СТАВАЮТЪ, ТУРКИ ЧАСЪ И НАГРЕБѢ СВОЕМЪ
 ПОЛЪ МѢСАЦА МАЮТЪ, И ВЪ ТОЙ ЧАСЪ ТУРКИ ЛА-
 ДИЖИИ ВЪ ДЛІИ ПРИЗЪМЪТЪ, И МѢСТА ОУМАНА
 ПОДЛОЖИВШИ ПОРОХЫ ПОДЪ ВАЛЪ ОУМАНСКИИ И ВАЛЪ
 ПОРОХОМЪ ВЫКНИВШИ ДОСТАЛИ, И ВЫТЕКАИ И
 СПАЛИИ, И ИШИХЪ ЛЮДЕИ ВЪ БОЛЮ ТУРЦИКЪЮ
 ДА ПРОБАДНАИ, ТАМЖЕ ВЪ ОУМАНО ТУРКИ НАДЪ
 ХРИТАНАМИ ДА БЫТИМИ ТАКОЕ ТИРАИСТВО УНИ-
 ЛИ, ЖЕ ХРИТАНОМЪ ДА БЫТИМЪ ЮЖЪ МЕРТВЫМЪ

ВЛЛО Т
 АХО

Пароніѹ
 рокиѹ: ХА.

АХО
 АЦА
 :А

ЧРЪПОМЪ ПЛОТН МЪЖИКОМ ГОЛОВЫ ОДЪЗЪДО
 ВАЛИ, И ДО КАЙМАКАНА СВОЕГО БАШИ ТЪРЦКОГО
 НОСИЛИ, БО ЗАКОЖДЪЮ ГОЛОВУ ПО ЕДНОМУ ЧИ-
 БОНОМУ ИМЪ ДАВАНО, ПОЧЕМЪ СКЪРИ ЗТЪХЪ ГО-
 ЛОВЪ ЛЪПИЛИ, И ТЫИ СКЪРИ СОЛОМОЮ АЛЕО СЪ-
 НОМУ НАПЫХАЛИ, А РОСТАТЫИ НИТКАМИ ЗАШИ-
 ВАЛИ, И НА СЛОНЦУ АЛЕО НА ВЪТРИ СУШИЛИ, ПО-
 ЧЕМЪ ОДЪ ОМАНА ТЪРЦКІИ ЧАБОРЪ ГАДЪСА ДО
 ЛАДЫЖИНА РЪШИЛЪ, В ТОЙ ЧАСЪ ТЪРКИ ВСЕ ТЫИ
 СКЪРИ З ГОЛОВЪ ХРЪТІАНСКІИХЪ ЗАПЛАНИИ И НА-
 ПХАНИИ ВЛОЖИЛИ ДОВОЗОВЪ И ПО ЛАДЫЖИИ ДО ЧЕ-
 САРА СВОЕГО ПОВЕЗЛИ, БО ЧЕКАРЪ ТЪРЦКІИ ДО
 ОУМАНА САМЪ НЕХОДЛЪ, АЛЕ СТОЛЪ ПОДЪ
 ЛАДЫЖИНОМУ, И ТАМЪ ВСЕ ТЫИ ГОЛОВЫ ХРЪТІ-
 АНСКІИ ЧЕКАРОВЪ ПОКАЗАНО, ИНЫИ МЪСТА И
 МЪСТУКА ШКОЛО ОМАНА В ТОЙ ЧА ТЪРКОМЪСА
 ПОДАЛИ, В КОТОРИХЪ ТЪРКИ Ш РОДУОКЪ ДЪТИ
 МАЛЫИ, СЫНИ И ЦОКИ МЪСТО ДАНЪ ПОВЕРАЛИ ДО СВОЕ
 ПАИСТВА ТЪРЦКОГО, ЖЕБЫ ТЫИ ДЪТИ МАЛЫИ
 ХРЪТІАНСКІИ ТА ПОВЕЗЪМАНИЛИ, А ТЪЮ ВОИИЪ
 СТРАШНЪЮ ХРЪТІАНОМУ Ш МАХОМИТАНОВЪ НА-
 СТЪПЮЩЮ; В МОНАСТЫРЪ ЧЕРНЪГОВСКОМЪ ПРЪТОН
 БИИ БАГУЦКОМЪ; ЗА ПРИУИНОЮ СЪИ БГЪ ШЕЛВІА
 ДВОМЪ ІЕРОМОИХОМУ; ПАХОМИИ И АСОНТИКУ ПРЪ

ЧЕМЪЖЪ
 ВЪИ МОНА
 РХОВЕ И
 ПОТЕНТА
 ТОВЕ ХРІ
 ТІАНСКІИ
 З СОБОЮ
 СА НЕЗГО
 ДИТЕ И
 МАХОМЕ
 ТАНОВЪ
 ШКОРЪТ
 НИ НЕПРІ
 АТІАНИ
 ХРЪТІАН
 СКІИ З СЪ
 ТА МСУ
 СВОИИ НЕ
 ВЫКОРЪ
 НИИ И НЕ
 ВЫСЪБИ
 ТЕ

лѣкъ на Нѣѣ показанный, который лѣкъ за
 мѣстимъ постѣповалъ, жибѣ чинъ Іеромона-
 хи тоѣ видѣніе свое людемъ иишимъ повѣда-
 ли, и тою повѣстію хрѣтіанъ до небоженъ-
 ства и допокѣты повѣдали, хрѣтіане зъсь по-
 бѣжностію и покѣтою своею жибѣ шдверидли
 о дѣбѣ гнѣбѣ Бжій и лѣкъ махометанскій,
 которымъ лѣкомъ караетъ Бгъ хрѣтіанъ за ихъ
 грѣхъ, бѣдѣхъ грѣхами хрѣтіанскими ш-
 браженныи и до гнѣбѣ
 побѣжнныи.

УДО ДВАДЦАТЬ ПЯТОЕ.

Свѣтлѣимъ Црковѣ зѣбрѣнѣи
 шд Навходоногора Царѣ бакнаонского;
 зранатане потымъ бѣдовали зъ радостію
 великою и направовали, вѣдѣхъ Пророка
 зъдрѣмовѣного: же бѣдовали зъ трѣбами, зъ-
 цынеблѣами, зъ мѣдыкою и зъ пѣнѣами, вѣсхва-
 лѣющѣи Гдѣ, на вѣдѣвнѣніе домѣ Гдѣа, такъ
 Црковѣ Бжѣи блѣцкон о дѣ бѣтѣа Татарского

бѣдѣ
 ѣ.

Чаръ зеврнзю ; мнѡгѣи хрѣтианѣ покожнн
 бѣдобалн з радостію великою и направовалн,
 мѣсто тѣбѣ и цинебаловъ, и струменталнон
 мѣзѣки, садхачун мѣзѣки дѣовнон ; Ѹ алмоѡ
 и гѣмновъ Черковнѣ, мѣжн которымн людемн
 покожннмн ; покожннѣи Василѣи Дѡнѣнѣи По-
 ровковскѣи Полковннкѣ его Чарского величества
 к Запорожкомѣ вѡвѣкѣ Чернѣговскѣи поставлѣн
 цегелню, и робилъ цеглѣ коштом и стараніем
 своимъ, для заскапеннѣ Черкви Бѣлицон, и для
 мѣрѡваннѣ Трапѣзѣ, к Монастырѣ Бѣлицкомѣ,
 того чѣсѣ Ісакѣимѣ Філоннко з Гадмѣ до Ч-
 рнѣгова пришѡлъ цегелннкѣ, и к цегелнн цеглѣ
 загрѡшн ѡдѣ Полковннкѣ нанѣтнѣи робилъ,
 роблѣн захорѣлъ тѣкѣ, же блѣзкѣи ѡжѣ блѣ
 смѣртн, для того ѡсповѣдалшнѣ грѣхѡвѣ
 свои, и прѣнѣлѣи Пренѣстѣнншѣи Сакраменѣи Ѹхарѣ-
 стѣи ѡчкнѣлѣ смѣртн, потѣи к хорѡбѣи зосталн
 ѡчннѣлѣ ѡбѣтнцѣи робнтн кѣи к Монастырѣ
 Прѣстѡн Бѣнн Бѣлицон дармѡ, що колѣнкѣ
 емѣи рокажѣтѣ, еслѣбѣи неумѣрѣи и зосталѣи
 здорѡкымѣ, гдѣи ѡбѣщѣлѣи тоѣи чннѣтн,
 неподѡлгомъ чѣсѣи ѡбѣщѣлѣи смѣртѣи блѣнѣи
 блѣи до живѡтѣи, и ѡ ѡжѡвовѣи болѣзнн болѣннѣи

Затѡи
 коштѣ
 ба и ста
 рѣнѣ,
 радѡнѣ
 са и ве
 лѣтѣса
 ѣко мѣдѣ
 бѣша
 мнѡга
 на нѣсѣ.
 Мѣѣ.

Дѣлло
 тоѣи рока
 дѣовѣ:

зоставши; допершогога врибавъ здоровъ, и
вѣдавъ въ жтннцн свои; робавъ в Монастырѣ
Престѣнъ Бѣнъ Валцкон, цокѣлкѣ емъ рока-
зано, прѣше въ Квѣнѣ працюавъ, по тымъ до-
машиа бѣлаъ посланыи, жбѣ тамъ приходѣ
пнановавъ Монастырскаго, и чинилъ то: хъ
хотю, дакъ ючи Престѣнъ Бѣнъ; за привернѣно
Собѣ здоровѣ.

Дѣло:
тогъ рокъ
ахоѣ:
Мѣа Ав-
густа.
воинско
зрѣнае:
знауа
и прова
дѣ стол
в дѣ ѿ
бланин
в ноуи ѿ
гнѣнн
хѣ гѣ.

ЧѢДО ДВАДЦАТІ ШЕСТОѢ.

ВѢ СТОЛПЫ ЗѢБОЛОКѢ ВѢЛОГѢ
оучиненыи ѿполночи; на іаіномъ нѣкѣ
блѣдкѣ Монастырѣ Престѣнъ Бѣнъ Вал-
цкон показали, рокъ ахоѣ, Мѣа
Августа, на ѿданѣ Праздника Бѣнѣа Прѣтѣнъ
Бѣнъ, вѣдѣнъ столпъ ѿполдана, другѣи ѿ пол-
ночи хъ собѣю зышавъ и оударили, тыи два
столпы ѿ чѣтнхъ Іеромонаховъ Пафнѣтѣа
Забѣлцкогѣ, Аданасѣа Берстѣовѣцкогѣ, и
ѿ законниковъ иишыхъ; и ѿ людѣи свѣцкихъ;
въ Монастырѣ Престѣнъ Бѣнъ Валцкон мѣшкаюна
сѣтѣ видѣнн, прѣколѣ орнн столпы два Прѣтѣа
Бѣнъ имъ тоѣ ѿзначили, же во ѿско хѣтѣско

ꙗ Махометанскимъ войскомъ турецкимъ; в
 Малой Россіи са поткало и войну хотило, бо
 турки на той уа маажю Россію воваали, Азена,
 Бродовъ, Азова, и Мѣстъ иныхъ русскихъ
 добилили, длатогу Престѣлу Бѣа в Монастырѣ
 своемъ Блещкомъ ѡбѣвила тоу законникомъ
 и людемъ свѣцкимъ, живы ѡны просяли Бѣа
 ѡзвнѣхтѣхъ хрѣтѣанскомъ войску; на Махо-
 метанскимъ войскомъ турецкимъ.

УДОДВАДЦАТЪ СЕМОЕ.

В Малой Россіи, на свѣдѣнїи мѣсто
 Погаръ названо, в мѣстѣ тоу улькѣ
 еденъ на имѣ Деманъ Аданасовичъ
 маючи в своихъ вѣтрностахъ боахъ
 влѣкѣю; доньноса аѣка Престѣлу Бѣа в Блещкомъ
 оудѣ, просячи еи; живы твоу боахъ в егѣ вѣтр-
 ностѣ оулаѣла, и ѡбѣцѣла в Монастырѣ еи
 все робити, що рокажѣтъ, и маа и моаоно
 покармѣ жадногѣ и рѣбѣ неѣсти, и пѣногѣ
 напою жадногѣ испити, которѣ ѡбѣтницѣ
 своѣ выполни, бо рокѣ аход; Мѣа септѣвѣа,
 прѣ Покрѣвою Престѣлу Бѣа; ꙗ Погара Деманъ

Дѣла:
 тоу рокѣ
 аход
 Мѣа сѣ:

А днаго вѣку пришолъ до Монастыря Престѣн
 Бѣи Вѣцкон, гдѣ ровнѣ вѣ, шо емѣ казано,
 в Кѣхнѣ працювалъ, боротѣ пнанокалъ, и на
 станѣ хрѣбакѣми рѣбѣ ловнѣлъ, еднѣкъ самѣ
 гѣкѣ мѣла и молотуногѣ покармѣ жѣногѣ тѣк
 и рѣбѣ нѣбѣлъ, тѣлько покармовѣ зажнѣвалъ
 постннхѣ, до того нѣ горѣлки, нѣ пѣва, ни
 жѣдногѣ, напѣю пѣногѣ нѣпнѣлъ, ала тогѣ
 болѣзнь хвѣтнѣногѣи егѣ прѣкъ оустѣпнѣла,
 и которѣи болѣзнь вѣтнѣнн дѣмѣлъ болѣзнь
 зостѣвнѣ; слѣжнѣлъ Монастырѣ Престѣн
 Бѣи Вѣцкон прѣдолгѣи чѣсъ, и жѣднои за
 плачѣ брѣтн нѣхотѣлъ, и нѣбрѣлъ закон за
 слѣгн, алѣ дѣковалъ бгѣ и бѣи, жѣ емѣ здорѣвѣ
 кнѣло прѣвѣрнѣше.

ЧѢДО ДВАДЦАТЪОСМОЕ.

Иванѣ вѣховѣцѣ Козѣкъ Полкѣ
 Нѣжинскогѣ вѣдѣчнѣ клопѣлѣ вѣлкнѣ;
 Рѣкъ лѣоѣ, Мѣла Нѣмѣрѣа, послѣлъ
 чѣлѣдннѣка своѣгѣ Кѣзмѣ до бѣтѣрнѣ
 хлѣстамн, алѣ хлѣднѣнѣ и шѣдѣрѣжѣнѣ лѣтнѣ
 Гѣтмѣннѣкон, тогѣ чѣсъ заснѣлъ, и во снѣ

Дѣло:
 тоѣ Рѣкъ
 лѣоѣ.
 Мѣла Нѣмѣ

4093
18622

Здалося емѣ, жителѣдникъ зъ батѣрнѣ прѣхалъ,
 и ѡдалъ емѣ три листы зъ печатю Архімандриты
 Тернѣговскогѡ Валцкогѡ, Книги Сенъ Автора,
 на которой печатю Архімандритинъ сътѣ инѣиѣмъ
 нарикованы, Полиця Увограница, зъвшъ
 браженіемъ Бспеніа Престѡнъ Бѣи, КС на рѣкахъ
 своихъ дшѣ Престѡнъ Бѣи держитъ Митрою и
 Канакѡмъ прихъдѡбленый, Пасторалъ великій
 Апль Петръ, лѣскѣ младю Апль Павла держатъ
 на Крѣтъ зложивши, докола зъсь такій напн
 нарикованый: Печатю Монастыра Тернѣговскѡ,
 Престѡнъ Бѣи Валцкон, зъ такою печатю листы
 Буховецъ вѣдешн ѡ члѣдника своего; мѡвнѣ
 емѣ: члѣдъ члѣ зъ Печатю Архімандритѡю не
 зъ Гетманскою листы мнѣ привѣзалъ ѡ побѣдѣ зъ
 члѣдникъ: такій листы мнѣ зъ батѣрнѣ данѡ
 и мѡвлено: мѡвѣ Буховецѣ: же члѣдъ листы ѡ
 клопотѡвѣ сѣгѡ ѡуболнатъ, и бѣдѣтъ емѣ по
 мѡщныи, ѡткнѣвшиа ѡ гнѣ Іванѣ Буховецѣ
 ѡубажалъ тогѡ видѣннѣ свой, и зостабалъ вкло
 потахъ своихъ прѣ члѣдъ немалый, боужѣ роуѣ
 ахѡв: Мѣа Генварѣ, прѣхалъ зъ ѡмѣгѣи до
 Монастыра Престѡнъ Бѣи Валцкон, гдѣ лѣтѣтн
 стѡнъ высѣхалъ, и за помѡчу Престѡнъ Бѣи,

вѣдалъ

вѣдалъ жа на своѣмъ, зовалъ въ Чернѣговѣ
 [Еднѣкъ небѣтѣрѣаціи,] болный ѿ своихъ
 клопотовъ, и что видѣніе своѣ въ Монастырѣ
 Влѣцкомъ, Архімандритѣ Влѣцкомъ; при людехъ
 иишихъ повѣдалъ, и на писмѣ далъ.

УДО ДВАДЦАТЪ ДѢВЯТОЕ .

ДѢЛО:
 ЧОГО РОКЪ
 ЛХЪС:

Д Чернѣговѣ; за мѣсяцъ Сѣлѣмъ ѣтъ
 ѿнѣсовъ, Монастырѣ Влѣцкомъ ма-
 тности, зтого Сѣлѣмъ рокъ лхъс: Мѣсяцъ
 Январѣ, по Егѣмѣннѣмъ стѣмъ до Мо-
 настырѣ Претѣонѣ Бѣнѣ Влѣцкомъ, да ѿ оубѣженѣ
 привезено члѣва барзо хорого, которого рѣки
 былѣ сѣнѣн, ноги ѿпѣхали такъ, же подошвы
 на шѣбѣвоухъ ногѣхъ ѿпѣты ажъ до пѣлцовъ;
 ѿпѣхали на кшталѣ пѣхирѣ иадо того свѣтѣ-
 лисѣ, гдѣ егѣмъ пыталѣ: ѿколь ѣсть? ѣкъ
 тѣбѣ зовѣтъ? и что ѣ тобѣ дѣтъ? ѿнѣ лжалъ
 ѣкъ мертвыи, и чтогѣ не ѿповѣдалъ и че-
 мѣвилъ, покѣлѣкѣ днѣхъ моѣти почалъ, и
 повѣдалъ, же родомъ зѣлѣорѣскогѣ мѣста
 рѣчици ѣтъ, и зовѣтъ егѣмъ Мѣханѣлѣ Іѣки-
 мѣнко, и зѣ рѣчици пришѣлъ до Сѣлѣмъ въ Полевѣхъ

Чернѣго.

skryba 6

SKARB

no idawu

POCHWAŁY

skryba 6

Zkończonej Nauki wyzwoloney

do skryba 6

DO SKARBNICY

skryba 6

Naswietszey Bogarodzicy Ieleckiey od
Archymandryty Czernibowjskiego
Ieleckiego.

skryba 6

IOANICIVSZA GALATOWSKIEGO,

skryba 6

Kołu / P. Tysiąc Sześćset Siedmndziesiąt Szóstego.

skryba 6

Miesiąca Augusta Dnia / 11.

skryba 6

w Typographicy NOWOGRODZKIEY,

Zebrány jest y Przydány.

skryba 6

Wojtkanowski

Wamy sreb ten w glinianych naczyniach

2. Cor. 3.

2. 4. 3. 8.

Podobne iest Krolestwo niebieskie skarbo
 wi skrytemu w roli, który nalázszy Czło.
 wiek zakryt, y od radości iego idzie
 y wszystko co ma, przedaie
 y kupuie role ona. Math: 13.

NA Jedlinie albo na Jedlowym drzewie/ porusku záá
 na Jelini albo na Telowom drzewi znalezione iest
 Obráz Nášwierkeý Bogarodzicy promieniami swia-
 tlemi iak ogniem ooczony/ blisko Czernihowa/ ná
 gorach Boldynach/ dlatego tam Cerkiew iest nazwana
 Bogarodzicá Jelecká od Swiatostawa Jarostawicza Báia-
 żećia Czernhowskiego/ z kámienia / Roku od Stworzenia
 Swiatá / 6568. zbudowana/ y nazwana iest Skárbni-
 cá/ ze ma rozmaite skárby/ rozmaite Cuda swiecie/ do tych
 skárbow swoich iestze skarb pochwały ze wšyřikich nánt
 wyzwolonych zebrań/ ma skárbnicá tá przydány/ do Chryřtus
 mořit: Maiacemu wszedy dano będzie/ iesli Theolog iesćie/
 czpelnika zácur/ mář tu Obiectum Theologie/ Boga/
 ktorego niepokáána Páanna porodzilá/ dla tego y same

Math:
 25.

Ioanis:

1.

Cant: 6.

prou: 32

Iezus Sy

rach. 24.

2. Cetero.

Job: 20.

zostala Bogarodzica / a ten Log jest Slowo Boze y Syn
 Bozy Oycu y Duchowi Swietemu iedyndziny / wedlug
 Jana Swietego Theologa mowiacego: na poczarku bylo
 Slowo / a Slowo bylo v Boga / y Bog byl Slowo / iestli
 iestli Astrolog / masz tu Astrologia obiectum, gwiazde y
 planety niebieskie / ktore in canticis Canticorum Duch S. w
 spomina / moxiac: ktoraż to jest: ktora idzie iako iutrzenka
 naitawiaaca, piekna iako Misiac, wyborna iako Ston-
 ce, iestli iestli Geometra / rozmierzasz wysokosc / y gles-
 bokosc y szerokosc / masz tu Geometrey twoicy zabawa /
 wzajem / iak Rodzicielka Boza jest wysoka: o ktorey Sa-
 lomom w przypowieściach napisal: wiele corek zgromas-
 dzily bogactwa / ale tyś przewyższyla wszystkie / y sama
 ona mowi: iako Cedr podwyższona iestem na Libanie / y
 iako Cyprys na gorze Syon / iako palma iestem wynio-
 sla w Bades / iestli iestli Arhythmet / rozmaite rzeczy
 rachujesz na swiecie / rachuyte figury / ktore Przeblo-
 goslawiona Panna przeznaczaly / a te figury sa rozmaite /
 Korab Noego / drabina Jakobowa / Arszak Moysesow /
 stup obloczyn / Przybytek Bozy / Skrzynia testamentu /
 Stol Chlebowy pokladnych / Lichtarz zloty / Iestli Naroz-
 nowa / Runo Gedeonowe / Wieza Dawidowa / Cera-
 kiew Salomonowa / Klebze Izaiaszowe / degae Abazow /
 Brama Ezechielowa / gora Danielowa / y figury sa in se /
 ktore Apostol Pawel w spomina / mowiac: to wszystko
 pod figura sie im stalo / a napisano iest tu napomnieniu nas-
 semu / na ktore skonczona wielore przyszly / iestli Czytel-
 niku iestli Philozofy / masz tu Pradicamenta Philozofy-
 skie / w ktorych sie niepokalana Panna zayduie / y swoia
 ma pochwalie / iest tu substantia istnosć / Marya / znaczy
 Morza / bo napisal Job Swiety in fertitudine illius rea-
 pentre Maria congregata sunt, w mocy iego pradkosie

możną z brzoły / iest Morzem / z którego wyszedł Orzeł
 dwanaście skrzydeł y trzy głowy maiaacy / a tego Anioł
 Orła Prorokowi Ezechajowi wytłumaczył / mówiąc: O
 rzeł / któregoś widział wychodzącego z moją / to iest ono
 Królestwo / które widział w swym widzeniu Daniel
 brat swój / zc. a beda w nim królować dwanaście Kró-
 low jeden po drugim / ten iest wykład dwunastu skrzydeł /
 któreś widział / zc. a iest widział trzy głowy odpoczy-
 wające / ten iest wykład / na ostatek tego w zbudzi Nasy-
 wyższy trzy Królestwa / y pinowac beda nad ziemią / zc.
 y z tego Morza od Morzey wyszedł Orzeł wielki Chry-
 stus na Niebie y na ziemi królujący / którego w obliwieniu
 Jan Ewangelista widział / bo mówi: Dano Niewieście
 dwie skrzydele Orła wielkiego / ten Orzeł Chrystus miał
 dwanaście skrzydeł / dwanaście Apostolow / którzy nauka
 y cudami swymi Chrystusowi zholdowali świat / y na świe-
 cie panowali / dla tego Psalmograph o nich mówi: po-
 stánowił ich Králestwy nad wszystkie ziemiá / ten Orzeł
 Chrystus miało trzech głów / Trojce S. w jednym Bo-
 stwie przepowiadał / mówiac do Apostolow: Sedhy tedy wez-
 cie wszystkie Narody / Krzestac iel / w Imie Oycá y Syna y
 Duchá Świętego. Jest tu Quantitas, kilkość / wielká /
 bo wielkiego Boga Chrystusa w żywocie swoim nosila y
 porodila / którego Apostól Paweł w spominając mówi:
 oczekiwając błogostánioney nadziey y przyścia chwasty wiel-
 kiego Boga y zbawiciela nášego Jezusa Chrystusa / za-
 iste wielká / bo tak wielkiego Boga w żywocie swym os-
 gánela / którego wszystek świat ogánac niemoże / według
 náuti mądrego Salomona mówiącego: caeli caelorum te
 capere non possunt, niebá niebios érbie ogánac nie mo-
 ga / iest tu Qualitas, iákwosć / Piękna / bo ma piękność /
 czynki dobre y cnoty we wnatrz / w sercu y w duszy swo-

Esdrae
12.

Apoc: 12

Psal: 44

Mat: 28

Tit: 1

: regis

Psalm: 45. / iey/ według Psalmoğrafha morwacego: omnis gloria eius filia regis ab intus, wśyſtka chwala iey Corti Arolewa / (Kiey we wnatrz / piękna ieſt y dla tego / że nie ma w ſobie żadney zmaży gezechowey / nie ieſt wczynkowym y pierworođnym gezechem zmażana / dlatego w pieśniach pieśni Duch S. do niey mowi: tota pulchra es amica mea, & macula non est in te, wśyſtka ieſtes piękna przyia- ciotko moia / y zmaży niemaſ w tobie / ieſt tu Relatio, odnoſenie / Mária Boża / poniewaz Syna Bożego Chry- ſtuſa y Boga porodziła / zacyym relationem odnoſenie maternitatis macierzyńſtwá ma do Chryſtuſa Boga y Syna ſwego / y Chryſtuſ Bóg ma do niey relationem odnoſenie filiationis Synowſtwa / według człowiczey nazuy ſwoiey / ktora wziął od Mária ſwoiey / dla tego Mária Boża gdy przyſtła w Dom Zacháriaſow / na ten czas Eli- ſabeth do niey mowila: & vnde hoc mihi? ut veniat Mater Domini mei ad me, y ſkąd mi to? że przyſtła do mnie Mária Pána mego? ieſt tu Actio, czynienie / Ro- ſkázanie nam y wazy nao / żebyſmy wſelkie przykázanie Bo- ſkie czynili / bo w Kána Galileyſkiej na weſelu kázala ſlu- jebnikom / wſelkie przykázania Chryſtuſowe czynić / y mowila: quodeunq; dixerit vobis, facite, Coćwamkolwiek rzecze / czyncie / ieſt tu Paſſio, cierpienie / cierpiála wielki ból pod czas meſi y ſmierci Chryſtuſowey / ktory ból Symeon ſprawiedliwy nazwał mieczem / mowiac do niey te ſlowa: tuam ipſius animam pertransibit gladius, twoia ſamey duka miecz przenitnie / ieſzcze tu ieſt ubi, gdzie / w Niebie ſie znajduje / y ieſt koronowana / pod czas Wſnienia albo wniebowzięcia ſwego / bo wśyſtka Troycá Świeta do Niebá; na koronacya wzywała ia / teſy rázy mowiac: przydź z Libánu oblubienico moia / przydź z Libánu / przydź bedzieſ Koronowana / ieſt tu Quando / kiedy / na poczatek tu ſwiata

IOI
Cai
pr
Ie
ta

Cant: 3.

Lucy: 1.

IOAN: 2.

Lucy: 2.

Cant: 4.

tu ſwiata

ta sziara Bog przed naszymi Rodzicami pierwszemi wy-
 stąpił iś / do wasz mówiac : ipsa conteret caput tuum,
 et conteret gressus tuos / potym aż do przysięcia Chrystu-
 sowego ; przez wszystkie wieki ; prorocstwem y figurami
 rozumaitemi Bog ia wystawiał / y oznajmował Prorokem y
 Paterarchom starego Zakonu / mówiac : że od Panny czy-
 stey sie wrodzi Syn Boży Chrystus / który wyprochadzić
 miał naród ludzki z piekła / y do Nieba wpreradzić /
 dla tego błogosławiona Panna gdy Chrystusa w żywocie
 swoim zaczęła y nosiła / na ten czas mówiła : przyiał
 Izraela sluge swego / w spomniat na miłosierdzie swoje
 tak / jako mówił tu Oycem naszym Abrahamowi y po-
 tomstwom iego na wieki / Jest tu situs, położenie / stoi Rodzi-
 cielka Boża / modlac sie Bogu za ludzicy / bo Prorok
 Dawid napisał : oto teraz błogosławicie Pana / wszyscy
 sludzy Pańscy / ktorzy stoicie w domu Pańskim / w ście-
 niach domu Boga naszego / kłeczy też / gdy sie za ludzicy
 modli / bo y sam Chrystus gdy na meke y na śmierć idac
 w ogrodku sie modlił / na ten czas wpadł na kolana swoje / y
 kłeczac sie modlił / według Ewangelisty Łukasza mówiac^o :
 pokleknowszy na kolana ; modlił sie / mówiac : Oycze iesli
 chcesz / oddaj ten kielch odemnie / Poklony ieszeł bnie
 Bogarodzica / głowa y obliczem swoim wpada na ziemię /
 za ludzicy sie modlac / ponieważ o Starozakonnym Pa-
 tryarsze Abrahamie napisano : wpadł Abraham schilowszy
 sie na oblicze swoje / na miejscu drugim napisano : po-
 klon wczynił aż do ziemi / Jest tu Habitus, odzienia ksteat
 widziany w Apokalipsy od Swietrego Jana y opisany ta-
 kiemi slowy : znamie wielkie sie na Niebie wstążko / Nie-
 wiastka obleczona w Słońce y chodząc pod iej nogami /
 a na głowie iej zedwunastu gwiazd korona / tu Słońcem sie
 nazywa Duch Swiety / który ogarnof błogosławiona Pano-

Genes:

31

Lucas.

Psalms.

133.

Lucas.

22.

Genes:

17. & 18.

Apoc:

12.

w Pieś
niach.
Rozdz 2

ne y oparacio swa ciato Chrystusowe w iyracie iey for
moral / dla tego w pieśniach pieśni Błogosławiona Pán
ná mowi: nie pogladaycie nato, zem przyczarniawa,
bom ogorzala od stonca, Miesiacem tu swiat sie na
zywa / ktorym Bogarodzica pogardzala y teraz pogardza
y ma Swiat pod nogami swemi / dla iego nieffaktu y ods
mienności / ze sie iak Miesiac odmienia y jest nieffateczny /
to wesoly / to smutny / to bezesliwy / to nieffeszliwy /
wedlug Jezusa Syracha mowiacego; glupi sie iak Mies
siac odmienia / dwanaście gwiazd znača tu cnot dwana
naście / z ktorych iako zgwiazd korone sobie Rodzicielka
Boża wczynila / bo wffyllkie cnoty / ktore dwanaście Li
kow Swietych zachowua / zachowala Bogarodzica / za
chowala wiare Pátryarchow / nádzicie prorokow / miloć /
Apostlow / meztwo Meczennikow / rozum Náuczycielow /
cierpliwosc Wyznawcow / pobożnosć Prezbiterox / bo
gomyslnosc Pustelnikow / pokore Zakonnikow / czystosc
Pánienka / powściagliwosc Wdowia / rodzenie małżena
stwa / gdy porodzila Syna Bożego Chrystusa / y z tych
dwunastu cnot; ktore dwanaście Likow S. zachowua /
iako z dwunastu gwiazd korone sobie Krolowa Niebie
ska wczynila / Jesli czytelniku iestes Rhetor / z naydzieff
tu do Rhetoriki twoiey oracio wielce potrzebna / a ta
oracio jest saluatoria / ktora Archányol Gabriel do
Náswietney Pánny mowił: zdrowaa laska pelna / Pán
z toba / błogosławionas ty miedzy Náswiéstami / Jesli ies
tes Póeta, so tu Póetyckie wierffe / w ktorych .

1.

Syrach.
27.

Lik 3na
czy 3gro
madze
nie.
Luc: 1.

Æ N I G M A .

sie znayduie .

Zbawienie Pańskie już się laski pełny zowie /
 Niech otrzymas zbawienie y łaskę w twym słowie.

Æ NIGMA DRUGIE.

Od Wschodu do zachodu błysnie błyskawicą /
 Tyś naprawiecy / spráw / by dána mnie práwicá.

Po ÆNigmatách albo Gadkach tu Anagramma rez między
 wierszami postępuje, z takiego Textu.

*Mária Oycowi Corká, Synowi Mátká,
 Duchowi Swientemu oblubienicá.*

ANAGRAMMA.

*Troycy Niebo, Ray, Miásto, Dom,
 Vlicá, Winnicá, Misá, Kubek,
 w Owe vchowá.*

Bogu Corká y Mátká gdy jestes Máryo
 y Oblubienicá / mow záwsze / Jo / Jo /
 Troycá cie ma Niebo / Ráy / Miásto / Dom / vlice /
 Misé / Kubek / ma ciebie kostrowna Winnice /
 Poniewaz w twym żywocie Chrystusowe Ciało.
 Operacya wszystkich Troycy gdy się státo /
 Tego času mieszkała Troycá w twym żywocie
 Jáť w Niebie / w Ráin / w Mieście / w domu / przy robocie /

Była też Troycą Świętą jako na vlicy /
 W żywocie twoim albo iak w Drogiey Winnicy /
 W ten czas zostalas Miśa y kubkiem koscrownym /
 Napelniona pokarmem / napoim Duchownym /
 Łaska Boża y chwala wieczna też jest caki
 Potarm y napoy / záwsze máiac smát wśelaki /
 Łaska Boża ná ziemi / chwala wieczna w Niebie /
 Jako Miśe y Kubek nápełnila ciebie /
 Wprowadzje nas do Niebá wśyſtkich y do Ráju /
 w Miásto y w Dom Niebieſki / iakoby do Sam /
 Żebyſmy ná vlicy Empireyſkiej żyli /
 Y w Niebieſkiej Winnicy tam ſie wśelili /
 Poday nám w Miſie potarm Boſkiego widzenia /
 Czeſtuy nas w Niebie kubkiem wiecznego zbawienia /
 Dotegoć przypisano tu : w Owe Vchowá /
 Vchowáyze nas wśyſtkich od złego Krolowá /
 w Owe Niebo / w Ráj / w Owe Miásto / w Dom wśelák /
 Narod ludzki Máryo / y twey łaski czeka /
 w Owe Vlice / w Owe Winnice też bieży /
 Kozdy całowet / bo wśyſtkim rák czynić náleży /
 w Owe Miśe y w kubek modlitwy ze łzami /
 Wylewáiac próſimy / zmiłuy ſie náđ nami /
 Vchoway nas od złego / Vchoway rátunku
 Dodáway nám w potrzebie kozdey y w ſcáſunku /
 Vchoway w Owe czasy nas / kiedy żyjemy /
 Gdy umierác bedziemy / gdy ná ſod ſtániemy .

❁ ❁ ❁

POLINDROMON.

Tu przed siebie y w spak iak Rak, między
wierszami postępuje.

Mława z wosze świat broni / ratuje /
Lilia z pach ta laski darcie ..

w spak czytaj tak.

Ratuje / broni Swiat z wosze Mława /
Darcie laski ta z pach Lilia.

L O G O G R I P H U S .

Tu ieszcze między wierszami iest napisany .

S Trzaska tu Ciebie idzie z fumigacym tu lotem /
I w paszeczke wozowi vgodzila gypsem .
Na piarach ogon; szodet na szodku iest strzaly /
Dwie czasy zas wozowe skuczona sie staly /
Porymet sie ozdobny wieniec pokazuje //
Szarym Niedaleko sierp ostrej postępuje //
Cykiel rysuje toto szurem tu przepiery /
Szagiel widac przymasem od wiastuow nadety /
Pod szaglem przystawiona do masztu drabina /
Pieracien; z kamieniem drogim zloty iest nie glina //
Lut z cieciwa Rycerzu woz sobie na woynie /
Ten lut przyniesie tobie zwyciestwo przysto yne //

Włocznia z proporcem długim mało jest sbylona /
 Która za koniec trzymá ręká vzbrowiona /
 Działo burzace w gore obrocone stoi /
 Z Ktorego leci kulá / tey sie każdy boi /
 Gdy ciemności nastąpia / masz tu pulmieściacá /
 Wszystkie ciemności Miesiac rozproszy do końca /
 Bráma otwára stoi przepiętá łancuchem /
 Tá prowadzi do Niebá ludzicy z dobrym duchem /

CHRONOSTICON.

Tu zliczby między wierszami poznasz,
 wieDz Iż IeLockim siVga zostateM w tym czasie.
 Który liCzba ta w Xiazce znaczy Iak w kompasIe.

ACROSTICHIS.

Do tego między wierszami sie tu znayduie.

Mirus jest drzewo / sliczne wydaie owocy /
 Owoc tu Chrystus wszystkim dodaie pomocy /
A Merit zaś odpędzá piánstwo kámién drogi /
 Przy sobie miej go / bedziesz trzeźwy y bez twógi /
Roza jest najpiękniejszyá w ziemskim Jerichonie /
 Te znaydziesz kwitnąca y w Niebieskim Syonie /
I Ordán omyie ciebie, od zmaży człowięcze /
 Nie tylko w Palestynie; lecz gdzie iestś / ciecze /
A Thos gora w prowadzi na Niebieskie gory /
 Wszystkie ludzicy pobożnych w Empireyskie dwory

P Jcaminis ta Aegypſká ſtoi okazała/
Od wiatrow cie y widrow obroni iſt ſtala/

A Reſos cie woz Niebieſki wprowadzi do Niebã
Ktorego czlowiekowi koźdemu potrzeba/

N Amiot od grãdu/ ſniegu/ dſcau/ y goracoſci
Obroni cie/ nie doznãſ tam dolegliwoſci/

N Alewka tu oliwe miſoſciãrdziã leie/
Y ſkruchy wino/ ktorym czlowieka zãgrzeie/

A Chillea wyſpã od Achilleſã imie:
Na tam pogrzebionego/ na morzu cie przymie/

M Vr cie od nieprzyãciot/ od kul/ ſirzãl/ koncerzã/
Od Orezã broni, bez helmu y pãncerza,

A Kademia vzy nas pogladãc ſkala.
Na ſmierc/ ſad/ pietko/ Niebo/ na oſtãtnie koſã.

T Szon Salomonow maãac na Niebieſkim thronie/
Y na Abrahãmowym bedzieſ ſiedziec tonie/

K Orwica w nawãlnoſciãch pokuſ/ okret duſy
Twey obroni/ nawãlnoſc zãdna tey nie ruſzy/

A Prekã dãrow Boſkich y cnot oleykãmi
Vlezy cie chorego y ſwemi ziołãmi.

I ſli cytelniku ieſtes Muſicus, ma twoiã Muzy-
kã tu ſpiewãna y grãna co czynic/ ſpieway y grãy na
trubãch y piſczãtkãch/ na orgãnach y pużãnach/ na ſetãch
y kornetãch/ na Larniãch y ſrãfãch na ſtrortãch y klewikortach/
na Pozytywach y Hydrãwelãch/ y na inſybh instrumentach
muzycznych/ geay y ſpieway te Rodzicielki Bozey pieſni:
Wielbi duſo moãã Pãnã/ y rozradowãl ſie duch moy w

Luc: 2.

Wodze

- w Bódze zbawicielu moim / iż wezrział na pokora służebni-
 cy swojej / jeśli iestés Medicus / słuchay tu iestés medy-
 cyny od Chrystusa / krosiego czysta Panna urodziła / y sama
 sie od niego medycyny lekarzkiej nauki nauczyła / bo Chry-
 stus iest Medicus / Lekarz / który rozmaite choroby lu-
 dzkie albo słowem albo doctnieniem swoim wlezał / y
 złych duchow z ludzkich ciał wypędzał / według Ewán-
 gelisty Lukása mowiacego: wszyscy stłusze karala sie
 o to / aby sie go doctnela / bo wychodziła z niego moc / y
 uzdrawiała wszystkie / nie tylko cielesna; ale y duszeczna
 choroby grzechow wlezał Chrystus / odpuszczając grze-
 chy ludzom / y ludzicy do pokuty od grzechow odwozając
 dla tego Jacyzefowic gdy Apostolow pytali / mowiac:
 Luc. 4. Czemu ziaronogrzešníkami y grzešníki te y pijsz nauczyciel
 wasz: to uslyšawszy Jezus / rzekł im: nie porze-
 bnia zdrowi lekarza / ale ci / którzy sie nie dobrze ma-
 ió / jeśli Czytelniku iestés Grammáryk / má exoia Gram-
 marya tu liczy / Alpha y Omega / bo Panna czysta
 porodziła Chrystusa / który sie Alpha y Omega nazy-
 wa / iako świadczy Jan Swiety Ewangelista w Apo-
 k. 1. kalipsy / mowiac: Jam iest Alpha y Omega / poczatek
 y koniec / powiada Pan Bog / który iest / y który był
 y który ma przyc wsechmogacy. Przymis lástáwie czy-
 telniku lástáwoy odemnie. Fáb pochwały / do stárbnicy
 Náswietszy Bogarodzicy Jezekiej Zebrány zwozwolo-
 nych náuk rozmaitych y przydány / Jozwe Heerman ludu
 Izwe 6. Bozego Izraela; dobywajac Mlásta Jerychon / do sá-
 ich żołnierzow mowil: wszystko złoto y srebro, naczynia:
 też miedziane y zelazne swięte sa Panu, doskarbu
 Panskiego poydzie, tá stárbnica Náswietsza Bogarod-

Ojciec Telecta / miasto zlorá y srebra y miedzianego nas-
 cynia y zelaznego ma skarby / rozmaite cudá swaie
 y rozmaite nauki wyzwolone / ten skarb pochwały
 czytelnika zachowajac / otrzymasz w skarbnicy Nie-
 bieckey skarb wieczny / Bogá w Trojcy
 Jedyneho / Oycá / Syná y Duchá
 Swietego / a Ty mow słowa
 Dawidowe : Fiat ,
 Fiat .

EMBLEMATA,

Tv iesze z pisma S. zebrane / iako sárby kostowne / do sárbnicy Naswietsey Bogarodzicy Telectey / dla icy pochwały przydane.

Jeżeli czerelniku zácný masz Duchowne sárby / náuki wyzwolone / do tych sárbow swoich otrzymasz iesze od sárbnicy Bogarodzicy Telectey inke sárby duchowne. **EMBLEMATA.** rozmaite / ktore malowác albo rysowác nalezy / namaluy sobie Ksáige / znapisem: Księga Rodzaju, Iezusa Chrystusa, Mathei 1. narysuy Zwierciadło / znapisem: Zwierciadło bez zmazy Boskie^o Maiestatu, Sapient: 7. namaluy Tárze / znapisem: Tarcza pomocy twoicy, Deuter: 33. narysuy Saydak znapisem: w saydaku swym skrył mię, Isay: 49. namaluy Gniazdo / znapisem: ktoż wierzy temu: który gniazda niema, Iezus Syrach 30. narysuy Oliwne drzewo / znapisem: Ja iestem iak Oliwa plodonosna w Domu Bozym, Psalm: 52. namaluy Ogrod znapisem: Ogrod zamkniony Siostra moja, Cantic: 4. narysuy Studnia / znapisem: Kto mnie napoi woda z Studnicy Bethlehemskiej: 1. Paralip: 11. namaluy VL. kóło ktore^o pšczoły látaia / znapisem: Ogarneli mię iako Pszczoły, Psalm: 117. narysuy Tęcza rojnemi sárbami przyozdobiona / znapisem: Tęcza była około stolicy, podobna widzieć niem szmaragdowi, Apoc: 4. namaluy przesćiradło z Niebá zstepuiace do człowieka / znapisem: Widziałem Niebo odtworzone y z stepuiace naczynie iakies, iakoby przesćiradło wielkie, Actur: 10. narysuy Golebice do Niebá lecaco / znapisem: przydz Golebico moja, Cantic: 2.

ROZMOWA
BIAŁOCERKIEWSKA.

*Wielebnego Oycy Ioániciuszá Galátowskiego
Ordinis S. Basilií Magni,
Rectora Kiiowkiego z Wielebnym Xie.
dzem Márianem Piekárskim Socie.
tatis IEZV Káznodzieia
Iego K. Mści.*

DE HIERARCHIA
ECCLESIAE.

W Naywyższego Rancelerza Koronnego
w Gospodzie miana.

y od niektórych z Rzeczstwa Rátholickiey Wiácy z pilnością
tam słuchana y noworána / potym zaś porządnie
przepisana y wydrukowana.

NAN KAZIMIERZ Aról Polski Roku 1667. idac z Wojskami Polskimi na Ukrainę/ dla wspokojenia Wojska Zaporoskiego/ od poczynał rzedzić cały w Ławrycerkwi/ gdzie Je^o Mśc Xiadz Mikolaj Prajznowski Biskup Lucki/ nawroczył Kanclerz Koronny wezwął do siebie na wazę Nowembra 3. Duchowienstwo Ruskie/ między ktoremi był Ociec Bedeon Chmielnicki Czerniec/ wedle tego siedział za stołem Adam Zeliborski Nominat Episkop Lwowski/ potym Ociec Antoni Winnicki Episkop Przemyński/ wedle tego Joanicusz Galatowski Rector Rijowski/ Je^o Mśc Xiadz Kanclerz przed stołem; wedle niego Pan Wulf General nad Wojskiem Niemieckim siedział/ izba Xiezy/ Pułkownikow/ Dormituzow/ Kapitanow/ y roznego Xycerstwa pełna była/ potym przyszedł Xiadz Hadrian Pielarski Jezuita Raznodzielnia Arólowski/ y siedł przed stołem directie przeciw Oycu Rectorowi/ mówiac: sunt orientales Patres, sint & Occidentales.

Kanclerz wiedząc/ że tego czasu Metropolita Rijowski Dionizy Balaban zmarł w Aorsuniu y do Aorsunia Duchowni Ruscy ziąchali się byli na Eleclia Metropolity Rijowskiego/ gdzie też Episkop Lucki był Bedeon Swiatopolk Xiąże Czterwertenski/ ale do Ławrycerkwi nie iedził/ wiedząc to Kanclerz; począł mówić: niemaćie teraz Metropolity/ kto będzie Episkopa Lwowskie^o poświęcał?

Galatowski, Mamy dwóch Episkopow/ Luckie^o y Przes Canon: myślskiego/ oni trzeciego poświęca/ bo pierwszy Canon Apoltos: Apóstolski de Episcoporum ordinatione powiada: Episcopus de ordi: a duobus aut tribus Episcopis ordinatur. Inczu Kanclerz, Episc: pytał: iaki też Ordo Hierarchicus w Cerkwi waszej?

Galatowski. Taki/ iaki w Kościele Rzymskim/ v W. M. Opat: vnas Archimandryta/ daley tam y tu/ Episcops, Archiepiscops, Metropolitanus, potym v W. M. Depie/ vnas Patriarcha.

ARGUMENTA

PIEKARSKIEGO.

Ktory tu krytykał: że nie tak / jeśli to równać Pátry-
 arche do Pápieja; kroy Pátryarchow sádzil / skádał /
 wyklinál / Galatowski. Poczól od powiádać y
 mówić: jeśli sádzil Pápiez Pátryarche kroyego / y ská-
 dáł y wyklinál / uczynil to sam ieden despotice, propria
 Authority, a te czynil Synodaliter, iáko też y Pápiezow
 Synodaliter Pátryarchowie sádzili / skádałi y wyklináli /
 mianowicie Honoriusa Pápieja ná šestym Synodzie po-
 wšednym wytkleto / gdzie Pátryarchowie byli / czytay
 W. III. ięszce de pontifice Romano Bellarina Jezuite /
 znaydziesz tego tam wiecey / záczym Pátryarcha iest káždy
 Pápiezowi rowny. Piekarski. Pápiezowie pierwsze
 miesce zásiádali ná Synodách / toć Pápiez staršy iest ná
 Pátryarchow. Galatowski. Dla Stolicy Cesarstkey;
 ktora w Rzymie býlá / Biskupowi Rzymskému dano pierwsze
 miesce / nie dla wiełšey práeminencyey ná Pátryarchow /
 a gdy z Rzymu do Konstantynopóla prezentionsa Stolica
 Cesarstka / ná ten czas rákáz godnościá Cerkiew S. Pátry- 2. Synod
 arche Konstantynopolskiego wzięlá / Cytay o tym 2. Sy- Constant:
 nodu Konstantin: Kanon 3. gdzie napisano: Constantino- Cano 3.
 politanus Episcopus habeat priores honoris partes post Roma-
 num Episcopum, eo quod sit ipsa nova Roma, toz mówi 6. Synod
 Kanon 26. Synodu 6. Chalcedonskiego: decernimus, ut Thro- Calced:
 nus Constantinopolitanus aequalia privilegia cum antiquæ Romæ Cano 26.

Platina
o Papie
żach.

Throno obtineat, oroz W. M. C; breuiter od powiadam, iako
miała moc Cerkiew S: dać pierwsze miejsce Papięzo-
wi Rzymskiemu / tak ma moc wziąć od niego pierwsze
miejsce / y dać Proemu Pateraske infema / pomierzaj Pá-
pieżá nazywa Paterascha Plátina Rządynał Rzymski o
Papiężach Rzymskich pisac: Pickarski, Nie dla Cę-
sarskiej Stolicy; ale dla Stolicy Piotrowey má pierwsze
miejsce ná Synodách Papięż Rzymski / że Apostol Piotr
miał w Rzymie swoia Stolica / y od Piotra Successiue
spadá zwierzchność ná Papięża Rzymskiego / bo Piotrowi
Świetemu nád Apostolami Chrystus dał zwierzchność /
Luc: 22. do Piotra mówiac: y ty niegdy nawrocivszy się wtwierdzay
bracia twoia, zacząym y Papięż nie od Cerkwi; ale od Chry-
stusa przez Piotra Świetego ma sobie dána zwierzchność
y pierwsze miejsce ná Synodách / Galatowski / Przez
te słowa Chrystusowe iako Piotrowi Świetemu tak y
Papiężowi Rzymskiemu żadna zwierzchność od Chrystusa
nie dána / bo przez te słowa Pan Crystus oznámil Pio-
trowi / że záprawosy się Chrystusa miał się znornu nawro-
cić / pokutować zá to / y przysięty byđs dla pokuty swo-
iey ná vřad Apostolski / y ta pokuta swoia miał wielu
bráćiey swoiey / ludzicy wiernych wtwierdzić w miłosierdziu
Bożym / żeby wpádsy w iaki grzech; nie rozpáczali o
miłosierdziu Bożym / ale żeby się do Boga nawrocili / y
zá grzech swoy pokutowáli / to im grzech ten będzie od-
pущezony / czytáy W. M. S. Theophilaktá / on te slo-
wa Chrystusowe tak interpretuie. Pickarski, mo-
Luc: 22. wif Chrystus do Piotra: pas owce moie, pas Baranki
moie, pas wyborne moie, zacząym Piotra Świetego
Ioa: 22. Chrystus Pasterzem y glosa vczynil / nád Apostolami
Owcami y Barankami swemi. Galatowski, Temi
słowy żadney praxeminentiey nád Apostolami Piotrowi S.
Chrystus niep dáł / ale nawrocil mu znornu verácony

przez zaprzecenie się Urząd Apostolski/ dla tego zaś trzy razy
mówił doniego: Pász/ że się trzy razy Piotr Chrystus
zaprzął. Piekarski, Waet tu mi będziesz w saku/
tiedyc potáže wász° S. Doktora Wschodnie° Theophilakta/
ktory vltimum caput S. Jana Ewangelitzy kómmen-
tuaz; przypomina te słowa Chrystusowe Piotrowi tze-
czone: pascis oves meas &c. te słowa tłumaczac powiá-
da: dał zwierzchność onemu nád wšyſtkiemi wiernemi/
bo lubo Jakob ſtolice w Jeruzalem otrzymał/ ále Piotr
wšyſtkiego ſwiátá. Tu iuž niemożesz Apoſtola Jakoba
czynić równym Apoſtoli Piotrowi/ ale muáſz go
mniejszy od Piórrá nazwać/ y przyznać/ że on ſub iuriſ-
dictione Petri zoſtáwał/ poniewaz on w iednym tylko
mieſcie Jerozolimſkim miał ſwoia ſtolice y zwierzchność/
á Piotr Swiety nád wšyſtkim ſwiátém miał przetożená
ſwo/ y wšyſtek ſwiát Piórrówey ſtolicy holdował.
Giltowski. Zdá ſie ten bydz árgument bárzeo reurny/ y mog
być W. N. iſt árečia tym árgumentem tego wſtawić/ kto nie
czytał S. Oycow Doktorow Cerkiewnych/ ále czytał W. N.
S: Dorotheuſá y S Epiphaniuſá/ ktorzy o Apoſtolać piſac
ſpomináta trzech Jakobow Apoſtolorow: iedne° Jakoba Syná
Zebedeuſowe°/ ktory mieczem ieſt od Heroda ſciety/drugie°
Jakoba Syná Alpheowego/ ktory od poganow ieſt ná
Rezzju przybity/ trzeciiego Jakoba Epiſkopa Jerozo-
limſkiego/ beáta Chrystuſowego/ wedlug ciáſá/ ktory
tym ſábieſkim w głowe wderzony umarł/ pierw-
ſzy tedy Jakob Zebedeuſow y drugi Alpheow byli ex
numero duodcem Apoſtolorum, y cowni Piotrowi A-
poſtolowi/ potestate & dignitate, bo im teſ wšyſtek
ſwiát Chrystus poruczył/ żeby po wšyſtkim ſwiecie lu-
dziej náuczali/ y Biſkupow y Káptanow ſtárci/ y Cerk-
twia Chrystuſowa rzadzili/ trzeci zaś Jakob Epiſkop Jer-
ozoli ſki był ex numero 70. Apoſtolorow/ ktorzy Apoſtolowie

Theoph:
in cap:
22. Ioaz

Dorothe:
& Epi-
phanius
de Apo-
ſtolis

mniejszy byli od dwunastu Apostolorz / gdyż od dwunastu Apostolorz Episkopowie / od siedmudziestiat zaś Apostolorz Presbiterowie / idąc zacząć powiadać możemy że Jakób Episkop. Jerozolimski był mniejszy od Piotra Apostola / ponieważ Piotr jest zleżby dwunastu / a Jakób jest zleżby siedmiudziestiat Apostolorz. Piekarski, Chrystus mówił do Piotra: Ty jesteś Piotr y naley opocze z buduć Kościoł moy, to ną S. Pietrze Apostolorz y Kościel wzystek zbudowany. Galatowski, Nie ną Pietrze to / nie ną Cielowieku obiecał Pan Chrystus Cerkiew zbudować / ale ną wierze Piotrowey / która była taką / Ty jesteś Chrystus Syn Boga żywe / ną tey wierze y ną Chrystusie jako ną Opocze zbudowana Cerkiew / co sam Piotr S. 1. Epistolá cap: 2. przyznawa / mówiac o Chrystusie: do którego przystępując; do kamienia żywego, acz od ludzicy w zgardzone, ale od Boga wybranego y wczczone, y sami iako żywe Kamienie budującieście w dom Duchowny. Tak y Święty Augustyn Doktor Zachodni Libro 4. retractationum cap: 25. y znawu sermone 3. de verbis Domini in Mathaeum, tak je te słowa Chrystusowe commentuie, Piekarski,

Math:

26.

2. Petr: 2

Aug: lib:

4. Recl:

cap: 25.

Mówi Chrystus do Piotra: tobie dam Klucze Królestwa Niebieskiego / cokolwiek zwiążesz ną ziemi; / będzie związane ną Niebie / samemu to Piotrowi Klucze dano / nie Apostołom inszym / toć Piotr Święty głowa jest Apostolorz. Galatowski, Klucze Królestwa Niebieskiego znacza moc odpuszczania grzechow y zatrzymywania ich / które Klucze albo moc / nie tylko Piotrowi; ale wzystkim Apostołom: dał Pan Chrystus po zmierzwychstaniu swoim / dunowszy naniż y mówiac: przymicie Duchá Świętego / komu odpuszczicie grzechy / odpuszczone będą / a komu zatrzymacie / będą zatrzymane / tam obiecał tylko Chrystus Piotrowi dać Klucze / a potym nie tylko Piotrowi; ale wzystkim dał Apostołom / Piekarski, Zładze

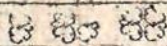
Math:

26.

Ioan: 20.

tego

tego dochojcie: je Chrystus dal klucze y Apostolom Theoph
inym. Galatowski. Dochojdźmy tego z Swietego in 20: 105
Theophilus / który 20. cap: Ioanie exponendo; toj
mowi co y Ja mowilem. Piekarski. Piotr Swie
ty na Synodzie Jerozolimskim naprzod mowil / Actor: actor: 15
25. y wśedzie pismo Swietee naprzod spomina Piotr
Swietego / záczym miał on wielka prerogatiwe nad in
sych Apostolow. Galatowski, Apostol ad Galatas Galat: 2.
2. cap: naprzod kládnie Apostolá Jákobá / niżeli Pio
trá / mowiac: ágdy uznali káste Boze Jákob y Cephas y
Jan / którzy sie zdali bydz supami / dali nam rece prá
we / dla tego Jákob nie jest Monárcha nad innymi Ap
postolami / tak y Piotr Swiety nie byl absolutus Do
minus nad Apostolami / że go pismo Swietee naprzod
spomina / do tego Apostol Páwel Jákobá Piotrá y Já
na tu równem czyni / kiedy ich wśrytkich supami na
zywá / iestze tenze Apostol do Corinthian 2. Epistolá 2. Cor 2.
Cap: 2. piše / Kády zwas mowi: iam jest Páwlow / á ia
Apollow / á ia Cephin / á ia Chrystusow / tu wedlug zdania
W. M. Páwel jest Monárcha nad Cephasem ábo Piotrem
y nad Chrystasem / poniewaz wprzod siebie kládnie od Ce
phasá y od Chrystasá / ále wiem / że W. M. tego nie/
zechceš pozwolic / záczym też nie máš y tego pozwalác / áby
Piotr byl Monárcha nad Apostolami / że czásem wprzod
od iných Apostolow sie kládnie / rychze Corinthian gani Ap
postol Páwel zározerwaniá y poswácti / że jedni zá glowe
mieli Páwla / drudzy Apollofa / inšy Cephasá / inšy Chry
stusá / kády z nich mowil: iam jest Páwlow / á ia Ap
pollow / á ia Cephin / á ia Chrystusow / dla tego
Apostol do nich mowil: ázáj Páwel jest zá was wkrzy
żowany: ábo winie Páwlowe iestcie okrzyżczeni: rák
Reverende Pater, niepotrzebne to sa náše rozzerwaniá /
niepotrzebne poswácti / że my Chrystusá jednem zá głowem

maniy / y każdy znao morci: ia jestem Chrystus / W. M.
 zaś Papięsz za głowe macie / y każdy z W. M. morci:
 Ia jestem Papięzow / otos Apostol Paweł do Wasz
 mościow morci: zaś Papięz jest za was przyżon any
 albo winie Papięzowe iestęście ożczem: iednak my
 pozwalamy / że Piotr Swiety iest Pierwszy między A
 postolami / numero & ordina, liczy y porzadkiem / non
 potestate & dignitate. nie władza y godnością / bo Cy
 pryjan Swiety de wniate Ecclesie morci: toż byli doudzy
 Apostolowie / co y Piotr / rowna częca y władza y godno
 ścia przyozdobieni. Piekarski, to Kościół będzie
 bez głowy: kiedy Piotra Swiatego y Papięsz następc
 iego za głowe nie macie. Galatow-ki, Nie bez
 głowy iest Cerkiew Swieta / bo ma głowe y Króla y M
 narke samego Chrystusa Pana. Piekarski, Nicie
 dżicie Chrystusa / iakże go za głowe macie widoma wid
 nny Cerkwie Galatow-ki, Chrystusa widza Fra
 wowiezni ludzie / kiedy sie do niego z prośba y potrzeb
 Cerkiewney udacia / bo czytamy / że wielom sie ludziem po
 bojnym pokazywał podczas potrzeby / y powiadał im / co
 maia czynić: y teraz sie pokazuje / y będzie sie pokazywał
 do Konczenia świata / y będzie ratował w każdym utra
 pieniu Cerkiew Swieta / iako pod czas herezyey Ariánkiej
 pokazał sie Chrystus wśacie na dwocie rozdartej Swie
 temu Piotrowi Męczennikowi Pawyarsze Alexandryjskiemu /
 ktory pytał / Panie / kćć kćre rozdarte: odpowiedziat
 Pan Chrystus: rozdarte Ariusz / że lud moy rozdzielil /
 ktory ia sobie ktowia swoia kupilem / przez te widzenie
 y przez te słowa swoje nauczył Chrystus Piotra Swie
 tego Męczennika / żeby to oznaymit Cerkwi / y kazał sie
 chronić nauki Ariánkiej, Piekarski, To zawnę do
 Chrystusa sie będziecie udawać y iego widzić: kiedy po
 trzeba Cerkwi waszey nastapi.

S. Cypr
 an de v
 nitte E
 cclesie.

in vita
 S. Petri
 Patri A
 lexand:

Galatowski, Aliedy Pápiez vmeze / y niebedzie cás
 ty rok / lub też przez kiltá mieáiecy / álbo przez kiltá nie-
 dzieł Pápieza / inz go ná ten czás w Rzymie zostáiac nie
 widzicie / iákie go / widoma głowa nazywác / y do nie-
 go sie w potrzebie Kościelney vdać możecie? Piekarski
 Przy Kardynałách moc y władza wšytká Pápiezka po-
 smierci iego zostáie / záczym lubo Pápieza nie widzimy /
 gdy vmeze / iednak widzimy Kardynałow ná miejscu iego /
 yci miásto głowy nam widomey zostáia / y Kościołem rzadza.

Galatowski, y my lubo nie záwsze Chrystusa widzi-
 my są mego / iednak widzimy Namiesnikow iego Pátria-
 árchow / y do tych sie vdaíemy w potrzebie Cerkiewney /
 y ci ná miejscu Chrystusowym Cerkwia Swieto rzadza /
 y oney ráctunek dáia / y są miásto głowy nam widomey.

Tu Kanclerz począł mowić. Wášy Pátryárchowie
 miedzy Turkámi Bisurmánami mieškáia / což wam do
 Pátryárchy? Galatowski, Pápiezowie Rzymscy mie-
 škáli kiedyś miedzy pogánami / Bálwochwálcami / mie-
 dzy Gottámi y Wándalámi niewiernemi / á przecie nie
 mowili ich owieczki / co nam do Pápiez? ták y nášy Pátryá-
 chowie lubo w niewoli miedzy Pogánami / Bisurmánami mie-
 škáia / nie dáy tego Boze / aby z nas kto miáł mowić : co nam
 do Pátryáchy? owšem ztad poznáwamy / y mamy ich zá
 práwdziwych Pásterzow / y Cerkiew náša Wšchodnia ná-
 zywamy práwdziwa / że sie miedzy Máchometanami Pog-
 ánami w niewoli znayduie / bo mowił Chrystus Math: 20. Math:
 do práwowierných ludziew : oto ja was pošylam iako owce

Math:
20.

miedzy wilki, Záczym iák nád Apóstolámi ták y nád

Pátryárchámi owcami swemi / ieden Chrystus

iešł najwyššym Pásterzem y Monarcha

y głowa / Piekarski, Czým

to pokazujesz y dowodzisz?

B

Argu.

ARGUMENTA,

GALATOWSKIEGO,

Ephes:
2.

MOwi Apostol Paweł ad Ephesios: 1. Capite: 22. Mgo dał głowę nad wszystkie Cerkwie / która jest ciałem jego / z tych słów taki dowód czynię / Chrystus jest powszechny Cerkwi głowa / tedy iako powszechna Cerkiew jedna jest / tak Cerkwi powszechny jedna głowa jest Chrystus.

Pickarski, Jest Chrystus głowa Cerkwi widomey y niewidomey / która jest ciałem jego / ale je widoma Cerkiew Chrystusa nie widzi / podał Chrystus Cerkwi widomey głowę widoma Świętego Piotra a ponim Papię Rzymskiego. Galatowski, Jedno ciało tedy ma dwie głowy / jest monstrum, zaczął y Cerkiew iesłby miała dwie głowy Chrystusa y Papię / była by monstrum, czego się mówić niegodzi. Pickarski,

Waża to wschodnia Cerkiew jest monstrum, bo ma cztery głowy / czterech Patriarchow / a Kościół zachodni nie jest monstrum, bo jedna ma głowę / jednego namiestnika Chrystusowe Papię Rzymskie. Galatowski, Nie cztery głowy ale jedna głowa; Jednego Chrystusa ma wschodnia Cerkiew nasa / zaczął nie jest monstrum, a jeżeli Papię jest albo Piotr Święty był Namiestnikiem Chrystusowym / to nie sam jeden był / ale wszyscy byli Apostołowie Namiestnikami Chrystusowemi / co Święty Jan in 20. Słotuszy przyznawa / commentuiac Ioan: 20. cap: Ioan: słowa Chrystusowe do Apostołow mówione: iako postać

S. Ioan
Chrylos:
in 20.
Ioan:

mie Ociec y ia posyłam was, y Apóstol Paweł ad Ephesios 4. cap: naucza/ że nie iednego Apóstola Piotra/ ale wszystkich Apóstolow wzywał Chrystus y ich następcow/ Pasterzow/ Episcopow/ wzywał Namieśnikami swemi/ aby rządili Cerkwia widoma/ on dał iedne Apóstoly, drugie Proroki, drugie Ewangelisty, drugie Pasterze y Doctory ku dokonaniu Świętych. &c: y lubo Cerkiew powstęchna się na dwie części dzieli/ iedna część jest w Ciebie niewidoma tryumfuoca/ druga część na ziemi widoma woiniaca/ iedną sam Chrystus jest głowa Cerkwi niewidomey y widomey/ tryumfuocy y woiniocy/ Cerkwia niewidoma tryumfuoca rządzi sam przez siebie samego/ zostając w Ciebie przytomnie/ sam rządzi y Cerkwia widoma woiniaca na ziemi/ przez Namieśnikow swoich/ ktorzych były spominali/ y z tych Namieśnikow każdy głowa jest widoma/ to jest: starszym widomym w swojej Eparchiey.

Piekarski. Jesli napisano/ że Apóstolowie wszyscy wzięli sobie są y Namieśnikami się Chrystusowemi nazývają/ mamy rozumieć/ że im to wszystkim służy/ rationale prædicationis, non rationale gubernationis. Piotr Święty zaś sam jest rationale gubernationis, Namieśnikiem Chrystusowym/ bo on sam rządził wszystkim Kościołom y Apóstolami. Galatowski. Nie był Piotr Święty sam ieden Chrystusowym Namieśnikiem rationale gubernationis, względem rządu/ bo nie sam on rządził Cerkwią/ ale wszyscy Apóstolowie/ o czym Actorum 15. napisano: Apóstolowie y starszy Bracia tym/ ktorzy są w Antiochey 20. posłaliśmy tedy Jude y Syła 20. także że napisano: albowiem zdaliśmy tak Duchowi Świętemu y nam, tu Apóstolowie nie mówią: zdaliśmy Piotrowi iednemu/ ale nam wszystkim/ złączym wszyscy Apóstolowie Cerkwia Święto rządzili.

+

Actor:
15.

Pickarski, Rzadziłi wszyscy Apostołowie Kościo-
sem / ale dependenter od Piotra Świątego / a Piotr S.
rzadził despotice sine dependentia od Apostołow.

Galatowski. Jeśli Piotr Świąty jako absolutus
Dominus despotice rzadził Cerkwią / czemuż Apostoł Pá-
wel strofował Piotra w Antiochey : o czym 2. cap: ad Ga-
Galat 2. laras napisáno / niech teraz kto wázy się Pápieżá strofo-
wać / czy wydzie mu tá struka : dotego Actorum 17. czo-
Act. 11. pite napisáno : że Piotr Świąty musiał się sprawować
Cerkwi Jerozolimskiej / gdy się wá niego eburzyłá / że się
wázył wnieść do meżow nie obrzezánych / y iádl z nimi / á
gdy słusny dáł wywod / vspokoili się / á czemuż się teraz
Pápież nie chce y niema przed Synodem sprawować :

Kancelarz. Jáť to moze Synod Pápieżá sádzic :
poniewáż Pápież jest głowa Synodu każdego / ktorým
Synodem powáżemu Cerkiew / á po naszymu Kościoł
bywá reprezentowany. Galatowski, Synod Kon-
stántiencki y Bazilienski rozkázania nie tyłko Biskupom in-
sym / ale y Pápieżowi Biskupowi Rzymskiemu / żeby sádowni
synodálnemu był posłusny / á nie posłusnego Pápieżá ka-
że sádzic y karać / bo Concilium Constantiense in Ses-
Coc. Co- sione gra & gra. Concilium záš Basilicense in Sessione 24.
Kalecion ráto nauce Pápieżowi daie : ipsa Synodus in Spiritu Sans
& 5. Ao congregata legitime, generale Concilium faciens
Concil: Ecclesiam Catholicam militantem representans, po-
Basseli; testatem á Christo immediate habet, cui cuiuslibet
2. status vel dignitatis & si Papalis existat, obedire tenen-
tur. Tánze dáley napisáno : Quiunque cuiuscunque
conditionis, status, dignitatis etiam Papalis, qui man-
datis, statutis seu ordinationibus aut praeceptis huius Sa-
cerz. Synodi & cuiuscunque alterius Concilij generalis le-
gitime congregati, superpraemissis / sive ad ea pertinens

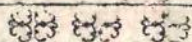

tibus factis vel faciendis obedire contumaciter contem-
 pserit, nisi respuerit, condignæ penitentiae subiciatur /
 & debite puniatur. **Jesze Bartholomæus Carransa** in sum-
 ma Concilij Constantiensis taká annoácya napisał: ze
 Synod Konstancienski sadzil Jana 23. Gregorza 12.
 Benedikta 13. y 3 Pápiestwa ich degradował / á obrát za
 Pápiezá sobie Martinum 5. záczym y teraz kozdy Sy-
 nod powszechny moze Pápiezá sadzić / y 3 Pápiestwa de-
 gradować / á inšego Pápiezá sobie obrát tak / iák Syn-
 od Konstancienski vczynil. Kanclerz. **Jesli Pá-
 piezá wášy Pátryárchowie zá stáršego nie maia / kroz wá-
 šego Pátryárcha bedzie sadzić: kiedy Pátryárcha co wy-
 stapi. Galatowski. Kozdy Archiecy naywyššy /
 Pápiez y Pátryárcha muší podlegáć sadowi Synodalne-
 mu powszechney Cerkwi Swietey / bo mowil Pan Chry-
 stus: powiedz Cerkwi / a iesli Cerkwi nieustucha / miey
 go sobie iako poganina y rawnogrzešelnika / bo Pátriárcha
 y Pápiez moze pobladzic / wedlug Psalmographa moxia-
 rego: Omnis homo mendax / Cerkiew Swieta záš blo-
 dzic nie moze / bo Heretycy wššy sa brány piékielne /
 ktore [wedlug obiernicy Chrystusowey] Math: 16. nigdy
 Cerkwi Swietey niezwyšcieza / dla tego Apóstol Pawel
 1. Epistola ad Thimotheum 3. Capite mowi o Cerkwi:
 abyš wiedzias / iákobyš sie miał w Domu Bozym sprá-
 wować / ktory Dom jest Cerkiew Boga žywego / slup y
 zmočnienie práwdy. Potym Galatowski poczol
 do Piekarskiego mowic: Piše Apóstol Pawel cap: Ephes-
 2. ad Epheseos, 3 budowani jestešcie ná fundámenie Ap-
 postolskim y Proroctim / ná tym samym wagielnym zá-
 mieniu / **JEsusie Chrystusie / Tu chceše nauczyc / Piéte
 Swietey czy Primarium fundamentum est: czy secundarium:
 jezeli primarium, to jest rowny Chrystusowi / ktory sam ieden****

Barth:
 in Summa
 Concilij
 Costan:
 Folio:
 825.

Math:
 16.

Ephes-
 2.

Apoc:
21.

capis Angularis, & primarium fundamentum est, iezeli zaś Piotr Świety jest fundamentum secundarium, to nie sam ieden / ale y wszyscy Apostołowie / ponieważ tu wszyscy Apostołowie fundamentem się nazywają. Dlatego Jan S. widział w obłoczeniu dwanaście fundamentów / na których napisane były imiona dwunastu Apostolorów.

Piekaski, Jest Piotr Świety fundamentum secundarium, ale ex duplici ratione, & propter fundamentum fidei, & propter gubernationem Ecclesie. Drugiż Apostołowie zaś wszyscy są fundamentum secundarium, tylko dla sandowania wiary / Która wszyscy opowiadali / a nie dla rzadu Cerkiewnego / bo oni Cerkwie tak jako Piotr Świety nie rzadzili. Galatowski, Tiedzi-

Luc:22.

wono W. M. pokazałem / że wszyscy Apostołowie rzadzili Cerkwie / na coż Piotrowi samemu gubernationem Ecclesie przypisywać? Jezus Piotr Świety Łukasz Evangelista 22. Capite, że stał się poswórcz między Apostołami // Który by z nich był wielki? odpowiedział im Pan Chrystus: ja z rządzam wam, jako y mnie z rządził Ociec mój Królestwo, abyście jedli y pili na stole moim w Królestwie moim, y żebyście siedzieli na stolicach, sadząc dwanaście pokolenia Izraelskie. Tu widzimy, że Chrystus nie czynił Piotra Pánem y Monarcha nad Apostołami / ale wszystkich obiecał ich / w Niebie Królami wznąć / kiedy się oni o przeleżństwo swązili / czemuż się teraz Pápiez Pánem y monarcha nad Cerkwią Świeto czyni: pozwalamy iednak / że Pápiez Rzymski jest głowa w Diecezji swojej / jako też Pátryarcha Koźdy / Konstantynopolski / Aleksandryjski / Antiochencki / y Jerozolimski / jest głowa w Eparchii swojej / bo im wszystkim Eparchie na Synodach podzielono / y nie powinien się Pápiez w Pátryarcha y Pátryarcha w Pápiezka Diezja utracić y tam

rzadzić / zaczął wshyscy rowni sobie sa / poniewaz każdy z nich iest particulare Caput particularis Ecclesie / sam y ieden zaś Chrystus iest uniuersale caput uniuersalis Ecclesie. Piekarki / Biedyby przyšlo zgromadzić Concilium generale: koby one zgromadził y zebrał: musisi przyznać / że Pápiez ieden powinien generale Konciliu zbirac / a o proz Pápicza nikt wzynić tego nie może / zaczął Pápiez iest Monárcha wshyskiej Cerkwi.

Galatowski. Przedtym kiedy była iedność między Cerkwiami w schodnia y zachodnia / Pátryarchowie z Pápiezem przez Posłow y Przez listy namowiwszy sie y zgodziliwszy sie z gromadzili Concilium generale / za pozwoleniem Cesarzow prawosławnych / do czego y Cesarze pomocni im byli kofrem y powaga Cesarzka / a teraz kiedy sie te Cerkwie wschodnia y zachodnia rozlaczyły / Pátryarchowie inzy z Konstantinopolim sie Párciarcha namowiwszy y zgdziliwszy z gromadzili Synod powszechny / iako Pápiez z swey Diecezey / tak Pátryarcha każdy z swey Eparschiey Episcopow / Archiepiscopow / Metropolitow ná Concilium generale powinni zgromadzić / y ná tym Synodzie Párciarchowie przodkuia / iako przedtym pospół z Pápiezem przodkowali / oczym Synody wshykie generale świadczą / zaczął nienawodzi sie tu / aby Pápiez był Monárcha Cerkwi Swietey / dotego Bellárin de Concilijs capite 1. Quæstione 1. powiada: że mogą Kárdinali y Episcopowie sami zebrać Synod / jezeli Pápiez bedzie herezik albo schyzmatik / albo umrze / albo od rozumu odeydzie / albo niewolnikiem zostanie / zaczął z tych słow Bellárinowych zrozumieć możemy / że y bez Pápicza mogą Episcopowie Generalny Synod zebrać / dla tego Pápiez niemoże sie Dominus absolutus Cerkwi S. nazwać. Jesze do naszey matcey káwdruw písmo S.

Bellar:
de Con-
cil: capi:
1. quæst:
1.

które czytamy libro 1. Regum cap: 8. tedy się zebrał
 Izraelitowie do Proroka Samuela / y prosili go / żeby
 1. Regu 8. Krola postawił nad nimi / nie podobają się te słowa
 Samuelowi przeto / że mówili: daj nam Krola / aby
 nas sędził / to. potym rzekł Pan do Samuela / [nie Cies
 bie odrzucili / ale mnie / żebym nie Krolował nad nimi /]
 z tych słow możemy zrozumieć / że iako gniewał się Bog
 na Izraelitow / że oni odrzuciwszy Boga Krola swego ;
 Człowieka sobie obrali za Krola y za Pána / tak y teraz
 gniewa się Bog na Rzymianow / którzy odrzuciwszy Chry
 stusa Boga Krola swego y Pána / obrali sobie Papieża
 Człowieka doczesnego za Pána y za Monarche.

Kanclerz, Czy tak wierzycie wy : iako Swie
 ry Bazyli wielki / Gregorz Theolog / y Jan Błogosły
 wierzyli : Galatowski / Wszak świat wie o tym /
 że to są nasi Doktorowie Wschodni / których nauka wie
 że swoia Cerkiew naszą Wschodnia wspiera y broni / na
 coż tomu na świecie wotpic : jeżeli my w Cerkwi Wsch
 dnicy zostaiac ; tak wierzimy / iako ci Doktorowie
 Wschodni wierzyli / tak wierzimy iak oni / tak / tak /
 nie inaczej . Kanclerz . To niedaleko od siebie do
 dzimy / jeżeli tak wierzycie / y my tak wierzimy .

Galatowski . Jesli Piotr Swiety jest głowa Cer
 kwi powszechney / to Patriarcha Antiochencki successor
 Swierzego Piotra jest głowa Cerkwi powszechney / bo
 tam Swiety Piotr w Antiochey naprzod miał stolicę /
 za czym Patriarcha Antiochencki rowny jest Papieżowi / bo
 iak ten tak y ten po Swietim Pietrze nastąpił / a Piotr
 Swiety nie był wiekšy w Rzymie / a mniejšy w An
 tiochey . Piekarski . Obróciwszy się do Je^o Máci
 Kiedza Kanclerza począł mówić : wiem ia tego oni mają
 za głowę Cerkwi swoiey / Laicos mają Laicos / a dobrzeż

to/ że Łáit/ świateki Człowiek prosty niepoświęcony będzie
 głowa Cerkwi: Galatowski. Nigdy nie był y nie
 będzie doskonaenia święta żaden Łáit; świateki Człowiek
 nie poświęcony/ ni Cár/ ni Cesarz/ ni żaden Potentát/
 głowa Cerkwi Świętey/ bo iesliby sie wázył głowa Cer-
 kwi Bozey Łáit; świateki Potentát álbo Monárcha iá-
 ki czynić y w Duchowny Wzrad wtrocáć/ starányby
 od Boga tradem był rák/ iák starány tradem Reol Judski 2. Para-
 Oziós/ ktory bedac Łáikiem wázył sie w Kaptánski vs lip: 26.
 ezad wtrocáć y brác wrece swoje kádzilnice y do O-
 kárzá Świętego przystąpić/ y pálic kádzidło.

Piekarski. Nie mácie zá głowe Pápiezá Rzym-
 skiego/ to inż Łáika mieć musicie zá głowe.

Galatowski. O dáy go Bogu! iák záčna con-
 sequentia! nie mamy zá głowe Pápiezá Rzymskiego/ ergo
 Łáika zá głowe mamy/ inżem to nie ráz mówił y teraz
 mówiel że Chrystus/ Chrystus/ Chrystus/ iest głowa
 Cerkwi Świętey nie kto inşy. Piekarski. Apo-
 stolka stolicá iest w Rzymie/ to Pápiez Rzymski głowa
 iest Cerkwi y stárşy nád Pátrarchámi wáşemi.

Galatowski. Nicetylko w Rzymie / ále y w Kon-
 stántinopdu/ y w Alexándreiy / y w Antiochiey / y w Jer-
 uzálem iest stolicá Apostolska/ bo w Konstántinopolu
 Pátryárcha był pierwszym Apostól Andrzej/ w Alexán-
 dreiy Pátryárcha był Apostól y Ewángelista Máret/ w
 Antiochiey Pátryárcha był Apostól Piotr / ktory potym
 Pátryárcha był w Rzymie / w Jeruzálem Pátryárcha był
 Apostól Jákob/ záczym Pátryarchowie rowni sa Pá-
 pieżowi/ ratióne Regiminis Ecclesiastici, w zględem
 ezadzenia Cerkiewnego/ poniewáz wşyşcy ná stolicách A-
 postolskich siedza. Piekarski. Przypomniátes. tu
 Regimen Ecclesiasticum, powiedz mi; Quod duplex est

Regiment Galatowski, Triplex: Monarchia, Aristocratia & Democratia, Piekarski, Co jest Monarchia: co Aristocratia: co Democratia? Galatowski, Monarchia jest tam/ gdzie jeden Czlowiek rządzi/ Aristocratia tam jest/ gdzie wiele ludzi władna y pania/ Democratia tam jest/ gdzie wszystkie pospolstwo rządzi.

Piekarski, Powiedz że mi teraz/ jakowe regimen jest w Cerkwi? Galatowski, Monarchicum regimen jest w Cerkwi. Piekarski, Już sie dopiero sion niewykreśi/ iaz musis przyznać/ że Pápiez Rzymiski jest głowa y Monárcha Cerkwi widomey/ poniewaz Monarchicum Regimen w Cerkwi bydz przyznawaś.

Galatowski, Mowilem ia iuz nie raz/ kto jest Monárcha w Cerkwi S. teraz pytam: w Psalmie trugim kto mowi te slowa: Ia postawion iestem Krolew od niego, nad Sionem gora Swięto iego, To iusi: nad Cerkwia Swięto iego/ czy Chrystus: czy Piotr: czy Pápiez?

Piekarski, Nie Piotr Swięty y nie Pápiez/ ale Chrystus to mowi. Galatowski, Dobrze tak W. M. powiedzial/ iuz musis przyznać/ że sam Chrystus jest Krolew y Monárcha y głowa Cerkwi Swiętey/ nie Piotr/ ani Pápiez.

Kancelarz, Musi bydz między nami iedność Swięta kiedykolwiek/ musicie pospółu znami iednego Pásterza naywyższego za głowe mieć Pápieza Rzymskiego/ bo napisano: będzie iedina owczarnia y ieden Pásterz.

Galatowski, Czytać trzeba Ioanis 10. Caput, napisano tam/ że Chrystus siebie samego Pásterzem naywyższym nazywa/ mowiac: ia iestem Pásterz dobry/ y obiecuię tam dwa Narody rozne/ Żydowski y Pogański nawrocić do iedney wiary y nazywa te dwa Narody owcami rozniemi/ z ktorych iedno owczarnia Cerkwi Swięta miał wezynieć/ dla tego rzekł:

będzie

Pfal: 2.

Ioanis 10.

bedzi iedyna owarzarnia y ieden / sterz / egzemaż W. M.
 to Pápiezowi przypisucie: co Pan Chrystus o sobie
 samym porudział. Kanclerz, Na florenckim so-
 boże wáś Metropolita Kijowski byl Onia z Kościo-
 lem Rzymckim przyiał / spodziavam sie ia / że ta iea
 dność miedzy Cerkwia ruska y Kościołem Rzymckim /
 za moy przeczeai bedzie. Galatowski, Wicmy / że
 na Soborze florenckim byl Izidor Metropolita Kijowski
 z przyiał Onia z Kościołem Rzymckim / ale tu dy powro-
 zil do Rusi / Cerkiew Ruska y iego samego y wney nie
 przyial / ktora z Kościołem Rzymckim on przyial / według
 świadectwa y Polskich y Ruskich historykow / y zostala
 Cerkiew Ruska przy teyże wierze / y też wiara aż do
 dzisieyszego czasu statecznie y nieodmiennie zachowaję / od-
 daiac posłuszeństwo Patryrsze Konstantynopolickim / odkro-
 rego y wiare y Arzeż przyial / bo florenckiego Soboru
 naša Cerkiew nie przymiie / ponieważ ten Sobor sie
 rozzerwiał y iedność miedzy wschodnia y zachonna
 Cerkwia / tam nie wazyniona / Potym Episkopowie
 Rusi / wstawszy poczeli dzikowac Je^o Mści
 Kiedzu Kanclerzowi / za chęć obradowa-
 na / y podziakowawszy / o drugiey w
 noc godzinie odesli / y na ten
 czas ta sie Contrower-
 sia skonczyła.

2000000000

Dama

6 Nov

W. M. Kijowski Metropolita
 Sobor florencki
 Kijowski Metropolita
 Kijowski Metropolita

Кбанд Шквенко.

13. №2 1867.2.

